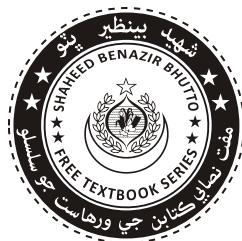

آخلاقیات

أئین کلاس لاء

سنڌ ٽيڪٽ بُك بورڊ، ڄامِ شورو

چپنڈڙ:

سیئی حق ۽ واسطہ سند تیکست بک بورڈ ڄام شورو و ت محفوظ آهن.

تیار کنڈڙ: سند تیکست بک بورڈ ڄام شورو

منظور ٿیل: صوبائی محکمہ تعلیم و خواندگی، حکومت سندھ

مراسلہ نمبر: ایس او (جي- آء) اینڈ ایل / ڪريکيولر 2014 _ ڪراچي گورنمنٹ آف

سندھ ايجو ڪيشن اينڊ لتریسي ڊپارتمينٽ _ تاريخ 07 دسمبر 2016ء

سندھ صوبی جي اسکولن لاءِ آخلاقیات جو واحد درسي ڪتاب

ڪتابن جي چڪاڻ جي صوبائي ڪميٽي اداره نصاب و توسيع تعلیم و نگ سندھ، ڄام شورو جو چڪا سيل

نگران اعلیٰ:

عبدالباقي ادریس السندي نگران:

☆ رضا وسیم ☆ داڪټر پنکي وسیم مصنف:

☆ پروفیسر داڪټر سید محسن نقوی ☆ داڪټر محمد انس راجپر ایدیترز:

☆ عبدالباقي ادریس السندي

مولانا نیاز احمد راجپر سنڌيڪار:

صوبائي جائزه ڪميٽي

☆ محترم انجینئر اي ايل جگرو ☆ محترم افضل جيڪ

☆ محترم یونس مسیح ☆ محترم نكتسنگھ

☆ محترم گنيش مل

پروف ريدنگ: ☆ عمار سعید ☆ ثناء اللہ قاسمی

ڪمپوزنگ ۽ لي آؤت ڊزائنگ: ☆ اسد اللہ پتو ☆ نور محمد سمیجو

هي ڪتاب بینیزن پرنتر اینڈ پبلشر، ڪراچي ۾ چپيو

فهرست

صفحو

عنوان

باب پھریون: مذہبن جو تعارف

1	انسانی ترقیءِ مذہب جو کردار
3	ساماجی پلاتی
7	کردار جو سدارو
8	سنوانسان بظہر
9	سینی انسان جی عزت کرٹ
10	عالی براذری جی رکن جی حیثیت سان انسان جو کردار

باب پیو: دنیا جا مذہب

14	1_ ڪنفیوشن ازم
15	تعارف
16	ڪتاب
17	عقیدا
21	2_ تاؤ ازم
21	تعارف
22	ڪتاب
22	بنيادی تعلیم

باب ٿيون: پاڪستان ۾ مذهبی ڏٹ

26	1_ ڏياري
27	• ڏياريءَ جون رسمون
28	• لڪشمي ديويءَ جي پوچا
31	2_ پڳوان ڪرشا جو جنم ڏينهن (جنم اشتمي)
31	• جنم اشتمي جون تقريبون
35	3_ ويساكي
36	• ويساكيءَ جون تقريبون

باب چوٽون: اخلاقي قدر

40	مُلڪ ۽ مِلٽ سان مُحبّت ۽ وفاداري
44	شهريءَ جون ذميداريون
47	قومي يڪجهتيءَ جي اهميت
50	آئين ۽ قانون جي اهميت
54	بنيادي حق، جن جي پاڪستاني آئين ضمانت ڏئي ٿو
57	قانون جواحترام ۽ پابندی
61	وقت جي پابندی
65	ملقات ڪرڻ جا آداب

68	سلام دعا جا آداب
71	وڏن جو ادب
75	شمولیت جا آداب
78	بیمار جی عیادت

باب پنجون: شخصیتون

82	میران پائی
86	مُقدّس اگستین
92	اپن مسکویہ
96	ابراهام لِنکن

پیش لفظ

أَنْيَنْ كَلَاسْ جِي "اَخْلَاقِيَّاتْ" اوْهَانْ جِي هَتْنَ هَرْ آهِي. جَنْهَنْ جُو بَنْيَادَ پَاكِسْتَانْ جِي نَالِيُوَارْنْ تَعْلِيمِي مَاهِرْنَ هَي عَالْمَنْ پَارَانْ مَرْتَبَ كَيِيلَ تَرْمِيمَ شَدَهَ وَفَاقِي نَصَابَ 2007 عَتَي رَكِيو وَيُو آهِي. 2007 عَجَو اَهُو نَصَابَ اَنْتَهَائِي جَامِعَ هَي مَتَنْ جِي لَحَاظَ سَانْ مَخْتَلِفَ تَهْذِيبَنْ پَتَانِدَرَ آهِي. مَثَالَ طُورَ اَخْلَاقِيَّاتْ جِي كَتَابَنْ هَرْ قَدِيمَ يَا غَيْرَ مَعْرُوفَ مَذَهَبَ پَزْهَائِنْ جِي روَايَتَ مُوجُودَ نَهَئِي. پَرْ هَنْ نَصَابَ هَرْ كَنْفِيُوْشِسْ اَزْمَ هَي تَأْوِازَمْ جَهَرْنَ مَذَهَبَنْ كِي شَامِلَ كَيِيو وَيُو آهِي. هَي سَماجيَّيِّ اَخْلَاقِيَّاتْ هَرْ بَه رَكْغُو پَاكِسْتَانِيَّ شَهْرِيَّ نَهَ، پَرْ عَالَمِيَّ دَنِيَا جَوْ شَهْرِيَّ هَئِنْ جِي نَاطِيَّ شَاكِرْدَيِّاَثِينْ كِي سَنَدَنْ حَقَنَ هَي ذَمِيدَارِينْ كَانْ آگَاهَ كَيِيو وَيُو آهِي.

مَصَنَّفُنْ هَنْ كَتَابَ جَا سَبَقَ اَنْتَهَائِي مَحْنَتَ هَي تَحْقِيقَ كَانْ پُوءِ سَهِيرِيَّا آهِنْ. سَبَقَ لَكَثِيْرَ وقتَ هَنْ گَالِهَ جَوْ خِيَالَ رَكِيو وَيُو آهِي تَه شَاكِرْدَنَ هَي شَاكِرْدَيِّاَثِينْ هَرْ وَطَنَ جِي مَحْبَتَ جَوْ جَذْبُو اَجاَكِرَ ٿَئِي، تَه جِيئَنَ اَهِي عَمَلي زَندَگِيَّ هَرْ اَعْلَى اَخْلَاقِيَّ قَدَرَ اِپَنَائِيَّ هَكَ مَهْذَبَ، اَنْصَافَ پَسَندَ هَي بَالَّا خَلَاقَ سَماجيَّيِّ تَعْمِيرَ هَرْ پَنْهَنْجَوْ كَرْدَارَ اَداَ كَنْ.

اَمِيدَ آهِي تَه شَاكِرْدَنَ هَي شَاكِرْدَيِّاَثِينْ هَرْ مَاطِهَنْ جِي اَحْتَرَامَ هَي بَيْنَ مَذَهَبَنْ جِي اَدَبَ اَحْتَرَامَ جَوْ جَذْبُو پَيِدا ٿَيِندَوَ هَي بَرْدَاشَتَ هَي رَوَادَارِيَّ جِي ثَقَافَتَ كِي هَتِي مَلِنَدِي. اَسَانْ جَا شَاكِرْدَنَ هَي شَاكِرْدَيِّاَثِينْ دَنِيَا كَانْ الَّيْكَ ٿَلِيَّ ٿَيِّ نَهَ، پَرْ عَالَمِيَّ بَرَادَرِيَّ سَانْ كَلْهَوْ كَلْهَيِّ هَرْ مَلَائِيَّ بَااعْتَمَادَ هَي ذَمِيدَارَ گَلُوبَلَ شَهْرِيَّ جِي حِيَثِيَّتَ سَانْ پَنْهَنْجَوْ كَرْدَارَ اَداَ ڪَنَدَا. اَسْتَادَنْ كِي گَذَارَشَ ڪَجِيَّ ٿَيِّ تَه پَزْهَائِنْ كَانْ اَڳَ هَوْ چَگِيَّ طَرَحَ سَبَقَ هَي انْ جِي مَتَعْقَلَهَ مَوْضَوْعَ بَابَتَ حَوَالَهَ جَاتِيَّ كَتَابَنْ كِي ڏَسِي سَبَقَ جِي مَكْمَلَ تِيَارِيَّ كَنَ هَي شَاكِرْدَنَ هَي شَاكِرْدَيِّاَثِينْ

کی سبق ھر ڏنل وہ کان وہ هم نصابی سرگرميون پوريون ڪرائيين. اميد آهي ته ان ريت ڪتاب مان کين پورو پورو فائدو ملندو.

دعا جا طلبگار

مصنف

مذہبن جو تعارف

1 – انسانی ترقیء مذہب جو کردار

اوہان ستین درجی ۾
پڙھی چکا آھیو ته انسان ۽
خاندان بابت مذہب چا ٿو
سیکاری، هاطی اوہان سکندا ته
مذہب انسان ۽ سماج جي وچ ۾
کھڻو تعلق پیدا ڪري ٿو.
کڏهن اوہان جي ذهن ۾ اهو
سوال پیدا ٿيندو هوندو ته انسان
لاء آخر مذہب چو ضروري آهي؟
ان جو جواب ڪنهن مفکر هن
طرح ڏنو آهي ته:

”انسانی سماج ۽ هن پوري دنيا ۾ امن و امان ۽ انتظام قائم رکٹ
جي چاپي مذہب ئي آهي“

اوہان سوچیندا هوندا ته اهو ڪيئن؟ ٿورو غور ڪريو دنيا ۾ جڏهن ڪوبه
قانون نه هو ته ان وقت مذہب ئي انسان کي سماج جي اهمیت ۽ ان ۾ رهٽ جا طور طریقا
مهیا ڪري ڏنا، مثال طور موسوی شریعت کي ئي کٹھی ڏسو ابراهیمي مذہبن مان
اها پھرین شریعت آهي، ۽ حضرت موسیٰ کی ملیل ڏهن احکامن مان پھریان پنج
احکام انسان کي مالک حقیقی ۽ پنهنجی خاندان سان سنی تعلق رکٹ جي تعلیم ڏين
ٿا ۽ آخری پنج احکام سماج ۾ رهٽ جي آدابن سان تعلق رکن ٿا۔ ”منوسمرتي“ ۾

ڏنل ڏرم جي ڏهن لکشنن (نشانين) تي عمل ڪرڻ سان محترم مفڪر جي ڳالهه سچ
ثابت ٿي پوندي

انسانی تاریخ مان اها ڳالهه ثابت آهي ته ماڻهن کي پنهنجي اندر روحاني خوبیون پیدا ڪرڻ ۽ انهن کي سماج جي ڀلاتئي ۽ لاڳ ایشار ڪرڻ جو سبق مذهب ئي سیڪاريو آهي، جيڪڏهن انسان ٻین ڪاڌ ایشار جو جذبو نه رکندو ضرورتمندن تي ڪهل نه ڪندو انصاف ن ڪندو ٻین جي ڀلاتئي ۽ لاڳ نه سوچيندو ته سماج ڪڏهن به ترقی ن ڪندو پر هڪ جاء تي ئي بیتل رهندو جهڙي طرح بیتل پاڻي ۾ بدبوء پیدا ٿي ويندي آهي، اهڙي ریت سماج جيڪڏهن ترقی ڪرڻ بجاء پنهنجي جڳهه تي ڄمي بيهندو ته اهڙو سماج به رهڻ جي قابل ناهي رهندو.

2 - سماجي پلائي

انسان جي فطرت آهي ته
اهو سماج كان الگ نتو رهی
سگھي. ان ڪري دنيا جي سمورن
مذهبين ان ڳالهه تي زور ڏنو آهي ته
انسان جنهن سماج ۾ رهی ٿو ان
جي پلائي لاءِ ڪوشش ڪندورهی.
بائبل مقدس، قرآن مجید، ويد
اوستا، گرو گرنث صاحب جي پران
مطلوب ته سڀني مقدس ڪتابن ۾

هر هر ان ڳالهه تي زور ڏنو ويو آهي ته يتيمن، بيمارن، ضرورتمندن، بيواهن ۽ پرديسي
مسافرن جون گهرجون پوريون ڪيون وجن، بائبل مقدس ۾ لکيل آهي:

”اسان مان هر هڪ پنهنجي پاڙيسري کي ان جي بهتری لاءِ خوش
ڪري جيئن هو ترقى ڪري سگهي۔“

مذهب جيئن ته سماج جي ترقى ۾ فرد جو ڪدار ڏسٽ چاهي ٿو ان ڪري هر
مذهب ان لاءِ هڪ نظام ترتيب ڏنو آهي، ان مقصد لاءِ اسلام ۾ زکوات جي ادائگي
ڪئي ويندي آهي، ٻڌمت ۾ دان جو تصور آهي، سک مت ۾ دس وند يعني ڏه سڀڪڙو
عيسائيت ۾ ده يڪي يا عُشر (ڏھين پتي) جو نظام جڏهن ته هندومت ۾ دشما پاگ ورت
موجود آهي، جنهن جو مطلب اهو عهد ڪرڻ آهي ته انسان پنهنجي ڪمائيءَ مان ڏه
سڀڪڙو غريبين لاءِ دان ڪندو، مذهب انسان کي تلقين ڪري ٿو ته مالڪ حقيقى جڏهن
کيس پنهنجي نعمتن سان نوازي، کيس وسيلا عطا فرمائي ته اهو سماج جي اپو جمن ۽
مسڪين کي فراموش نه ڪري، پر ايثار کان ڪم وٺندي پنهنجي ڪمائيءَ جو ڪجهه
حصو مالڪ حقيقى جي مخلوق لاءِ به وقف ڪري، اسان سڀني کي گهرجي ته پنهنجي
پنهنجي مذهببي تعليم مطابق انسانيت جي ترقى ۽ پلائي لاءِ پنهنجي ڪمائيءَ مان ٻين

لاء حصو ضرور ڪيون. ان سان نه صرف مالٰے حقيقی اسان کان خوش ٿيندو پر اسان پنهنجي دل ۾ پڻ هڪ قسم جو اطمينان ۽ حقيقی خوشی محسوس ڪنداسين.

پيارا ٻارو! اهو ضروري ناهي ته سماج جي ترقى لاء پنهنجو ڪردار رڳو پئسن ذريعي ادا ڪري سگهجي. اوهان پنهنجي چوڙاري نظر ڦيرائيندؤ ته اوهان کي گهڻن ئي قسمن جا ضرورتمند ڏسٹ ۾ ايندا. ڪو اهڙو ٻار هوندو جنهن جي تمنا هوندي ته هو تعليم حاصل ڪري، پر سندس گھرو حالات کيس ان جي اجازت نه ڏيندا هوندا. شام جو ڪجمد وقت ڪيدي اوهان اهڙن ٻارن کي پڙهائی سگمو ٿا. بيمارن جي آرام جو خيال رکي سگمو ٿا. جيڪي ماڻهو ذهنی مريض آهن، انهن جي خدمت جو طريقو هي آهي ته انهن تي ٿنول نه ڪئي وڃي يا انهن کي ڪا تڪليف نه ڏجي، پر کين ڪنهن سٺي ڊاڪٽر ڏانهن رهنمائی ڪئي وڃي.
ياد رکو ته زندگي ۽ جو مقصد پين ڪاڻ جيئن ئي آهي، نه ته مالٰے حقيقىء جي عبادت لاء ملائڪ گهٽ ناهن.

سبق جو خلاصو

انسانی ترقى ۾ مذهب جو وڌا هم ڪردار رهيو آهي. ڪنهن مذهبی مفکر جي چوڻ مطابق ڏرتئي تي امن و امان ۽ انتظام قائم رکڻ لاء مذهب ضروري آهي. ابراهيمي مذهب ۾ جيڪي احڪام ڏنا ويا آهن، سي انساني سماج جي تعليم ۽ ماڻهن جي رهڻي ڪهڻي بابت آهن. دنيا جي مذهبن سماج جي ترقى لاء انسانن کي ايشار ڪرڻ جو سبق ڏنو آهي. دنيا جا سڀئي مقدس ڪتاب، ضرورتمندن ۽ اڳوچهن جي پرگهور لهٽ لاء زڪوات، ده يڪي، دان، دشما ڀاگ ورت وغيره ادا ڪرڻ تي زور ڏين ٿا. اسان سڀني جي اها ڏميداري آهي ته سماج جي ترقى لاء مذهبی تعليم تي عمل ڪندي پيرپور نموني سان پنهنجو ڪردار ادا ڪريون.

شاكـرـدن يـه شـاكـرـديـاـتـيـن لاـءـ سـرـگـرمـيـ

الف _ هيئين سوالن جا جواب ڏيو:

- (1) انساني ترقيء لاء مذهب جي اهميت ۽ افاديت بيان ڪريو.
- (2) سماجي پلائي لاء مذهب ڪهڙين ڳالهين جي تلقين ڪن ٿا؟
- (3) سماجي پلائي لاء اسين پنهنجو ڪدار ڪهڙو نموني ادا ڪري سگھون ٿا؟ مثالان سان واضح ڪريو.

ب _ هيئيان خال مناسب لفظن سان پيريو:

- (1) دنيا جي پهرين شريعت _____ آهي.
- (2) سماج ۾ بيواهن، مسڪينن ۽ يتيمن جي مدد لاء مذهب اسلام ۾ _____ جو حڪم ڏنو ويyo آهي.
- (3) سماج جي پلائي لاء ايشار جو سبق _____ ڏنو.
- (4) مسيحيت ۾ پنهنجي ڪمائيء جي ڪجهه حصي کي غريبن لاء مقرر ڪرڻ کي _____ چئيو آهي.
- (5) هندومت ۾ پنهنجي ڪمائيء جو ڏه سڀڪڙو ڏيٺ کي چئيو آهي.
- (6) منوسمرتي ۾ ڌرم جون _____ نشانيون پتايون ويون آهن.

ج _ هيئين جملن جي اڳيان صحيح يا غلط جونشان لڳايو:

غلط	صحيح	جملان
		(1) مذهب انسان کي سماج جي اهميت ۽ رهٽ جا طور طريقا سيڪاريا.
		(2) انسان کي سماج ۾ رهندی ان جي پلائي لاء ڪوشش ڪرڻ گهرجي.
		(3) موسوي شريعت ۾ حضرت موسوي کي ملنڊ ڏا حڪامن جو تعداد 20 هو.

		(4) انسانیت جي پلائيءَ ۽ بهتریءَ لاءَ پنهنجي ڪمائي مان پین لاءَ حصو ڪدين گهرجي.
		(5) سماجي ترقى لاءَ ماطھو پنهنجو ڪردار پئسن ذريعي ئي ادا ڪري سگهي ٿو.

لغت	
معني	لفظ
خوبيون، سنايون	وصف (ج) او صاف
پنهنجي مقابلي ۾ پئي کي ترجيح ڏيڻ	ايشار
وسارڻ	فراموش ڪرڻ

3_ ڪردار جو سدارو

مذهب صرف سماجي تعمير ۽ ترقىءَ بابت بحث نه ٿو کري، ان کان پھرئين ماڻهوءَ جي پنهنجي ڪردار سدارڻ تي زور ڏئي ٿو. انساني تاريخ جي شروعاتي دور جي ڳالهه ڪجي ته انسان جهنگن ۾ رهندو هو قبائلي نموني جي زندگي گذاريندو هو. زندگي گذارڻ لاءَ کيس ڪيترين ئي تکلiven سان منهن ڏيڻو پوندو هو. مثال طور: سخت سردي گرمي ۾ پنهنجي حفاظت ڪرڻ، خوراڪ حاصل ڪرڻ لاءَ هٿرادو تير ڪمان يا يالن سان ڊوڙندي شكار ڪرڻ، اهڙي قسم جي حالتن ۾ وسيلا گهٽ ۽ مشڪل سان هت ايندا هئا.

هڪپئي کان اڳتي نڪرڻ جي جاڪوڙ ۾ دشمنيون به جنم وٺنديون هيون. ٿوري ٿوري ڳالهه تي تلخ ڪلامي ٿيڻ ڪري هڪ پئي تي تلوارون اڀيون ٿي وينديون هيون. ماڻهو هڪ پئي کي دشمن سمجھندا هئا ۽ اهي جنگيون نسل در نسل هلنديون رهنديون هيون. ”جيڪو ڏاڍو سو گابو“ وارو قانون هو. ان وقت ماڻهن ۾ صلح ۽ امن قائم ڪرڻ جو فيصلو مالڪ حقيقىءَ جي موڪليل نبيں سڳورن ئي سرانجام ڏنو. جيڪڏهن اچ به مذهب توري ڦيڪيءَ جي تلقين ۽ آخرت جو خوف سماج مان نڪري وڃي ته سماج جهنگ جهڙو ٿي وڃي. حقiqت ۾ سماج ماڻهن مان نهي ٿو ان ڪري دنيا جو هر مذهب سڀ کان پهريان انفرادي طور هر ماڻهو کي ڦيڪي جي تلقين ڪري ٿو چو ته جيڪڏهن هر ماڻهو سڌي وات تي هله لڳي ته هوند هڪ مثالی سماج قائم ٿي پوي. سنائن ڏرم (هندومت) موجب جڏهن به ڏرم جوزيان ۽ ادرم جو ڦهلاءَ ٿيندو آهي، تڏهن مالڪ حقيقى اوغار آطي ادرم جو خاتمو ڪري، ڏرم کي چڱيءَ ريت لاڳو ڪندو آهي.

سنو انسان بُشjet:

دنیا جي سمورن مذهبن جي تعلیم جا به قسم آهن:

(1) عقیدا: یعنی کهڑین شین تي ايمان آتجي ۽ انهن کي ميججي.

(2) عمل: یعنی کهڑي قسم جا کم کيا وڃن.

هندومت ۾ انهن پنهني کي "درما" ۽ "کرما" چوندا آهن. عقیدي جو عملن سان گھرو تعلق آهي. اوہان هڪ مثال سان ان کي سمجھي سگھوتا.

فرض کريو هڪ شخص جو ان ڳالهه تي ايمان ۽ يقين آهي ته مالڪ حقيقى سڀ ڪجمه ڏسي پسي ٿو. چاهي اهو کم ظاهر ظھور ڪيو وڃي يا لڪ ۾: اهڙو ماڻهو گناه ڪرڻ وقت ڊچندو پر جنهن ماڻهوهه جو ان ڳالهه تي ايمان ڪونهي ته اهڙو ماڻهو برائي ڪرڻ ۾ نه هٻڪندو.

دنیا جي سمورن مذهبن پنهنجي مجیندڙن کي هڪ سٺي انسان بُشjet لاءِ صرف عقيدي جي تعلیم ناهي سڀاري، ۽ نه ئي ڪو شخص رڳو عقيدي رکڻ جي ڪري مکمل ڪاميابي حاصل ڪري سگھندو.

عقيدى سان گڏوگڏ سڀئي مذهب هيءَ تعلیم به ڏين ٿا ته هر ماڻهو پاڻ سڌاري، ڪوڙن ڳالهائى، ڏو ڪي بازي نه ڪري، چوري نه ڪري ۽ ڪامياب ٿيڻ لاءِ غلط طريقا استعمال نه ڪري. حضرت سليمان بن داؤد جي ڪتاب "جامع" (واعظ) جي پچاڙيءَ ۾ مالڪ حقيقى جو فرمان آهي:

"ڳالهه جو خلاصو هي آهي ته مالڪ حقيقى کان ڊچندورهه ۽ ان جي حڪمن کي ميجيندورهه."

سچي فلسفى جو نچوڙ هي آهي ته انسان پنهنجي دل ۾ مالڪ حقيقى جو خوف رکي ۽ سندس ڏنل حڪمن تي عمل ڪري. دنیا جي بيـن سڀني مذهبن جي تعلیم به بلڪل اها ساڳي آهي ته اهي ماڻهن کي سنو انسان ٿيڻ جي تلقين ڪن ٿا. هندومت ۾ "کرما" جو فلسفو موجود آهي، جيڪو سڀاري ٿو ته جيڪڏهن انسان سنا عمل ڪندو ته مڪتي حاصل ڪندو ۽ جيڪڏهن برا ڪم ڪندو ته کيس اعمال جي حساب سان بيو جنم ڏنو ويندو ۽ شريمد ڀگود گيتا ڪام، ڪروهه ۽ لوپ کي واضح طور تي نرڪ جو دروازو چيو آهي. سک مت کي ڏسو سک مت جي تعلیم آهي ته ست شيون اهڙيون آهن جيڪي انسان کي ڪاميابي حاصل ڪرڻ کان روکين ٿيون:

(1) اهنکار معنی تکبر (2) کام معنی اجايون خواهشون (3) کروة معنی کاوز (4) لوپ معنی لالچ (5) موھه معنی دنيا جو پیار (6) من مک معنی پنهنجو پاط و ظائط (7) مايا معنی مال جي محبت. اهڙيءَ ريت عيسائيت ۾ به اهڙن ڪمن کان جھلييو ويو آهي، بائبل مقدس ۾ لکيل آهي:

”هاطي جسم جا ڪم ته ظاهر آهن، مثال طور: حرامکاري، ناپاڪي، شهوت پرستي، بت پرستي، جادوگري، دشمني ڪرڻ، جھيڙا جهتا ڪرڻ، حسد، ڪاوز نا اتفاقي، جدائى ڪرڻ، بدعتون، ساٿ نشي بازي، ناچ گانا ۽ ان جھڙا پيا“

مطلوب ته ماثھوءَ کي انهن سڀني براين کان بچي پنهنجي ڪردار جو سدارو ڪرڻ گهرجي.

سڀني انسان جي عزت ڪرڻ:

اسان مان هر هڪ اهو چاهي ٿو ته سندس عزت ڪئي وڃي. جيڪڏهن اسڀن واقعي به اهو چاهيون ٿا ته اسان جي عزت ٿئي ته بائبل مقدس جوهڪ اصول ياد رکو:

”جنهن اوزار سان اوھان ماپيو ٿا ان سان ئي اوھان کي به ماپيو ويندو: پين جي عزت ڪندؤت اوھان جي به عزت ٿيندي.“

ان بابت ڪجهه اهم اصول ياد رکڻ گهرجن:

1. سڀني انسان مالڪ حقيقى جي مخلوق آهن. مالڪ حقيقىءَ کي پنهنجي مخلوق سان ڏايو پيار آهي، تنهن ڪري مالڪ حقيقى وڌ انهن جي وڌي عزت آهي. اسان کي به هر انسان جو قدر ڪرڻ گهرجي.

2. ٿي سگهي ٿو ته پين انسان جا عقidea اوھان کان مختلف هجن. جيڪڏهن ايئن آهي ته اهو ان ماثھوءَ ۽ مالڪ حقيقى جو معاملو آهي، اوھان عقيدي جي ڪري ڪنهن کي گمت نه سمجھو.

3. ٿي سگهي ٿو کي ماثھوا اوھان جي مقابلي ۾ غريب هجن. جيڪڏهن ايئن آهي ته ان جو مطلب آهي ته مالڪ حقيقى اوھان کي پنهنجي نعمتن سان نوازيو آهي، ان صورت ۾ اوھان ٿي لازم آهي ته اوھين پنهنجي نعمتن ۾ پين کي شريڪ ڪريو.

4. جيڪڏهن ڪو اوهان سان ڳالهائڻ گھري ته ان جي ڳالهه توجه سان ٻڌجي، اهو به پڻ جي عزت ڪرڻ جوهه ڪ طريقو آهي.
5. ڪجهه به ڳالهائڻ ۽ ڪرڻ کان پهريان سوچيو ته اوهان جي ان عمل يا ڳالهه سان پڻ تي ڪهڙو اثر پوندو.
6. ڪنهن به موضوع تي گفتگو دوران ممڪن آهي ته ماڻهو اوهان سان اتفاق نه ڪن. جيڪڏهن ايئن آهي ته پڻ کي اختلاف ڪرڻ جو حق ڏيو اختلاف کي ڪڏهن به جمڳڙي جو سبب ن بطيابو. اسين نظرياتي اختلاف رکندي به هڪ ٻئي جا دوست ٿي سگهون ٿا. ڇو ته سڀني مخلوقات مان انسان کي ئي سوچڻ جي صلاحيت مليل آهي.

عالمي برادری جي رکن جي حیثیت سان انسان جو ڪردار:

آڳاتي دور ۾ فون، اي ميل، انترنيت، فيس بڪ، اسڪائيپ، واتس اينپ (Whatsapp)، امو (Imo) جي سهولت ڪان هوندي هئي. هڪ ملڪ جي ماڻهن کي پڻ علاقهن تائين رابطي ڪرڻ ۾ ڏادي ڏکيائي ٿيندي هئي. رابطي جو ذريuo رڳو خط هوندا هئا. انهن جي پهچڻ ۾ هفتا ۽ ڪڏهن ته مهينا به لڳي ويندا هئا. اچڪلهه اهڙي صورتحال ناهي. رابطي جي ذريعن وڌي ترقى ماڻي ورتى آهي، گھر ويني ماڻهو دنيا جي بي ڪند ۾ وينل ڪنهن به شخص سان اهڙي ريت ڳالهائي سگهي ٿو جيئن آمهون سامهون ڪچري ڪبي آهي، فاصلا گهتجي ويا آهن ۽ دنيا کي ”گلوبل ولڃ“ يا ”عالمي ڳوٽ“ چيو وڃي ٿو.

هاطي اسين صرف پنهنجي ملڪ جا نه پر ان ”گلوبل ولڃ“ جا به شهري آهيون، ان ڪري اسان کي دنيا جي قومن جو هڪ ڀاني هجڻ جي اعتبار سان پنهنجو ڪردار ادا ڪرڻ گهرجي.

1. پڻ قومن سان ملڻ جلط جي ڪري اسان جي ۽ انهن جي وچ ۾ سوچ جو فرق ٿي سگهي ٿو. اسان کي پنهنجي راء پڻ مٿان مٿڻ ۽ انهن جي راء کي پاڻ تي لاڳو ڪرڻ کان پهريئين انهن جي راء کي سمجھڻو پوندو. ايئن ڪرڻ سان ممڪن آهي ته مسئلي جو آسان حل نڪري اچي. جيڪڏهن اسين اها ذميداري ادا نه ڪندا سين ته اهي اختلاف جميڻي جهتي ۾ به تبديل ٿي سگمن ٿا.
2. اسان جي ذميداري آهي ته اسين ثقافتي ٿئو ڪي سمجھڻ جي ڪوشش ڪريون.

3. اسان جي ذميداري آهي ته اسيين دنيا جي پين تهذيبن سان رابطا ۽ تعلق وذايون. جيڪڏهن ائين نه ڪيو ويota اسان اكيلارهجي وينداسين.
4. اسان تي اها به ذميداري عائد ٿئي ٿي ته اسيين عالمي مسئلن کي سمجھون. يعني اهي مسئلا جيڪي پوري دنيا کي درپيش آهن، مثال طور: گلوبيل وارمنگ ۽ دهشت گردي، جيڪڏهن اسيين انهن مسئلن کي نه سمجھنداسين ته عالمي شهري هجت جي هيٺيت سان انهن جو ڪوبه حل ڳولي نه سمجھنداسين.
5. اسان تي اها به ذميداري عائد ٿئي ٿي ته بين الاقومي معاهدن جي نه صرف پاڻ پابندی ڪريون، پر بين ۾ انهن بابت شعور بيدار ڪريون، مثال طور: اسان جي ملڪ رامسر معاهدي تي صحيح ڪئي آهي. ان معاهدي تحت اسيين بين الاقومي دنيا جا پابند آهيون ته پنهنجي ڏيندين ۽ پين آبى ذخيرن جي حفاظت ڪريون. جيئن انهن جو قدرتي ماحول خراب نه ٿئي. اسان کي ان لاءِ وس آهر ڪوشش ڪرڻ گهرجي.
6. اسان تي اها به ذميداري عائد ٿئي ٿي ته سجي دنيا جي مجبور ۽ مظلوم انسانن لاءِ آواز بلند ڪريون. چو ته انصاف هر هڪ جو حق آهي.

سبق جو خلاصو

مذهب ۾ انساني ڪردار کي سڌارڻ جي وڌي اهميت آهي. نيءَ جي تلقين، برائيءَ جو خاتمو ۽ آخرت جو خوف رکڻ جمٿيون انيءَ خوييون سماج کي جهنگ بُطجٽ کان روکين ٿيون، سماج ماظهن سان جٿي ٿو تنهن ڪري مثالی سماج تڏهن ئي قائم ٿي سگهي ٿو جڏهن هر هڪ ماظهو سڌي رستي تي هلي: سٺي انسان بُطجٽ لاءِ عقيدو ۽ اعمال پئي ضروري آهن. دنيا جي سڀني مذهبن انسان کي دل ۾ مالڪ حقيقيءَ جو خوف رکڻ ۽ سندس حڪمن کي ميجٽ جي تلقين ڪئي آهي. انسانن لاءِ پين جي عزت ڪرڻ به لازم قرار ڏنو ويyo آهي. جيتوُبڪ اهي عقيدي، سماج، مرتبى ۽ سوچ جي لحاظ سان اوهان کان مختلف هجن، هر حال ۾ اوهان کي پنهنجي قول ۽ فعل ذريعي پين جي عزت ڪرڻ گهرجي. ان کان سواء عالمي براوري جي رکن هجت جي اعتبار سان به اسان کي پنهنجو ڪردار نياڻ گهرجي. پنهنجي راءِ پين تي نه مڙهڻ گهرجي، دنيا جي پين ثقافتن جي عزت ڪرڻ ۽ انهن سان بهتر لاڳاپا پيدا ڪرڻ گهرجن. عالمي مسئلا سمجھي انهن جو اپاءِ وٺڻ لاءِ ڪوشش ڪرڻ گهرجي.

شાગર્ડન યે શાગર્ડિયાથીન લાએ સર્ગરમી

الف_ હિન્દીન સોાન જા જોવ ડ્યો:

- (1) સથોનું તીખું લાએ મધેબ કહેણું ગાળું જી તલ્કિન કેચી આહી?
- (2) બીજું જી ઉત્ત કરું ચૂપ્રોરી આહી? એચી કરું સાન કહેણું
ફાદો મન્દું?
- (3) ગ્લોબિલ વિલિંગ જી શહેરી હુંઠ જી અનુભાવ સાન, કહેણું ગાળું જો
ખ્યાલ રૂટ્ટ પ્રોરી આહી?

બ_ હિન્દીન ખાલ મનાસ્બ લફ્ઝન સાન પ્રીયો:

- (1) ઉચ્ચિદી જો _____ સાન ગાંધે રૂપે તુલ્લું આહી.
- (2) એસાન ન્યુરોલોજી અન્ટાફ બાંધું હેક બેચી જા _____ તી સ્કુમું તા.
- (3) સન્ની કેમ જી જરૂર બ્રિ કેમ જી સર્ના લાએ હન્ડુમંત માં _____ જો
ફલ્સ્ફો મુજું આહી.
- (4) ગ્લોબિલ વાર્મન્સ હેક એમ _____ આહી
- (5) દ્વારા કી હાથી હેક _____ જીયું જી તુ.

જ_ હિન્દીન જમણ જી એકીયાન સચિયું યા ગુલ્ટ જોનુંશાન લેકાયો:

ગુલ્ટ	સચિયું	જમણ
		(1) ઓલર ખાલ આવ બલન્ડ કરું એસાન જી ડ્રિડારી આહી.
		(2) જીએન તે પ્રીયું શ્વાસનું એસાન કાન મંદું આહી. એન કરી અનેન સાન અન્ટાફ કરું પ્રોરી આહી.
		(3) બીજું જી ઉત્ત કન્ડો તે ઓહાન જી બે ઉત્ત તીન્ડિ.
		(4) સ્કુમ જી ટુલ્યિમ માટ્ચ મુક્કી હાચલ કરું લાએ 20 શિયું પ્રોરી આહી.
		(5) દ્વારા જો હું મધેબ માટ્થો કી નીકી જી તલ્કિન તુકરી

لُغت

معنی	لفظ
تیز لهجي ۾ ڳالهائڻ، کهڙو ڳالهائڻ اها هڪ چوڻي آهي. جنهن جو مطلب آهي ته ڏاڍي جي ئي ڳالهه صحيح ميجبي، چاهي اهو غلط چونه هجي.	تلخ ڪلامي جيڪو ڏاڍيو سوگابو
نصيحت ڪرڻ عقیدا ۽ عمل گلوب _ زمين جي گولي کي ۽ وليج ڳوٽ کي چوندا آهن. مطلب ته رابطن جي نظام جي ترقى ڪرڻ جي کري دنيا جا ماڻهو هڪئي کي ويجماتي ويا آهن. ان کري چيو ٿو وڃي ته دنيا هڪ ڳوٽ وانگر آهي جارى ڪرڻ، عمل ڪراڪٽ هڪ پئي کان مختلف هجتو ڪي "ٿئو" چوندا آهن. ثقافتني ٿئو جو مطلب آهي ته دنيا جون ثقافتون هڪ پئي کان مختلف آهن.	تلقين ڏرماء ڪرما گلوبل وليج لاڳو ڪرڻ ثقافتني ٿئو گلوبل وارمنگ
ماحولياتي آلوڊگي جي ڪري ڙتني جو درميانو گرمي پد وڌي ٿو وڃي، ان کي "گلوبل وارمنگ" چئيو آهي.	

دنيا جا مذهب

1 - ڪنفيوشن ازم

اسين جنهن ڦرتيءَ تي رهون ٿا، اها مختلف مذهبن جي مڃيندڙن سان پيريل آهي. سڀئي مذهب پنهنجي پنهنجي طريقي پناندر نيكيءَ جي تلقين ڪندا رهن ٿا. سچائي واري وات وٺڻ جو درس ڏيندا رهن ٿا. ڪوي مذهب برائيءَ جو ڏس نه ٿو ڏئي، تنهن ڪري اسان کي سمورن مذهبن جواحترام ڪرڻ گهرجي. هر مذهب جي مڃيندڙن سان محبت ڪرڻ گهرجي. او هان هن کان اڳ ٻڌمت ۽ پارسي مت بابت پڙهي چڪا آهي ۽ هاڻي پنهنجي پاڙيسري ملڪ چين ۾ پيدا ٿيندڙن مذهبن 1- ڪنفيوشن ازم 2- تاو ازم بابت چائِ حاصل ڪندا.

ڪنفيوشن ازم جي شروعات چين ۾ پيدا ٿيندڙ هڪ فلسفي حضرت ڪنفيوشن کان ٿي. پاڻ 551 ق.م دوران چين جي لو (LU) رياست ۾ پيدا ٿيو جيڪا رياست موجوده صوبوي جزيره نماشين دونگ جي پرسان واقع آهي. سندس اصل نالو ڪونگ زي (Kong Qiu) هو.

ڪن ماڻهن جو خيال آهي ته لفظ ”ڪنفيوشن“ يوربي مسبحين جي ايجاد آهي. جيڪي 1860 ڏاري چين ۾ داخل ٿيا، اهي ان لفظ کي غير مسيحي چينين لاءِ استعمال ڪندا هئا. هڪ اندازي مطابق دنيا جا لڳ ڀڳ 50 لک ماڻهوان مذهب جي پيروي ڪن ٿا.

تاریخ

حضرت ڪنفیوشن (551BC – 470BC) بابت اسان کي گھٹئي معلومات انهن مخطوطن مان ملي تي، جيڪي 221 کان 403 قـم سان تعلق رکندڙ وارنگ ریاست بابت لکیل آهن. ان زمانی ۾ چیني قوم سیاسي اعتبار سان متحد ڪانه هئي بلڪے نندييون نندييون ریاستون هڪ ٻئي خلاف جنگ جو ٿيو بیئيون هوندييون هيون.

قدیم چین ۾ "شي" (عالمن جو) هڪ طبقو هو جيڪو پنهنجي وقت جي علم توڙي انتظامي ڳالهئين ۾ ماهر ليکيو ويندو هو. حڪومت جي معاملن ۾ سندن مشوري جي وڌي اهمیت هوندي هئي. ڪنفیوشن جو تعلق به ان "شي" طبقي سان هو

قبائلی زميندارن کي جڏهن جنگ ۾ شڪست ملي ۽ وارنگ سلطنت جي راجائن تي به زوال آيو ته شي طبقي جي عالمن مٿان راجائن جي سڀريستي نه رهي. نتيجي ۾ غريببي ۽ خانه بدويشي سندن مقدر بطي. تنهن هوندي به انهن جي عظيم علمي روایت جي ڪري ڪجهه راجائن انهن جو قدر ڪيو. هو انهن جي علم مان فائدو وٺي سکڻ چاهين پيا ته گذريل زمانی جو وڃايل قومي اتحاد ڪيئن بحال ڪيو وڃي.

جنهن زمانی ۾ ڪنفیوشن جا همعصر فلسفي هندوستان ۾ فلسفياڻن بحثن ۾ مصروف هئا، ڪنفیوشن ان زمانی ۾ روزاني زندگيءَ بابت سوچيندو هو. اهو فلسفي جي وڌن وڌن بحثن مثال طور: ڪائنات ڪڏهن پيدا ٿي، مرڻ کان پوءِ چا ٿيندو وغيره بابت نه سوچيندو هو ۽ جي ڪڏهن ڪائنس ان بابت سوال ڪيو ويندو هو ته سندس جواب هوندو هو ته:

"اڄا تائين اسان کي اها خبر ناهي ته انسان جي خدمت ڪيئن ڪجي؟ پوءِيلا اسان اها خبر ڪيئن ٿا رکي سگھون ته روحن جي خدمت ڪيئن ڪجي؟ اڄا تائين اسان زندگيءَ بابت ئي ڪجم چاڻي ناهييون سگھيا، ته موت بابت اسان کي ڪهڙي خبر پوندي؟"

ان ڪري ئي ڪنفيوشنس ازم ۾ مرڻ کان پوءِ واري زندگيءَ بابت ڪابه تعلييم موجود ناهي. ڪنفيوشنس ازم مڪمل طور تي انسان، انسان جي خاندانني زندگي، سماجي اخلاقيات ۽ سٺي حڪمرانيءَ بابت تعليمات جي چوڙاري گھمندي نظر اچي ٿو. حضرت ڪنفيوشنس جو فرمان آهي ته "استاد ۽ حڪمران سماج لاءِ اهم هيٺيت رکن ٿا". رياست بابت پاڻ فرمائيئين ته: "سٺي حڪومت ڏاڍ ۽ سزادئن بدران ڪاميابي ۽ سڌاري جا موقعا ڏيندي آهي".

ڪنفيوشنس جي زماني ۾ اهو مشهور هو ته انسان جي عزت ان جي سماجي مرتبی تحت هوندي آهي. جيڪو ماڻهو جيتری وڌي گهرائي جو هوندو اخلاقي اعتبار سان ايتروئي سٺوي مٿانهن هوندو، پران جي ابٿر حضرت ڪنفيوشنس هر انسان جي كامل هجڑ تي يقين رکندو هو پاڻ ان ڳالهه جي سختيءَ سان مذمت ڪيائين ته ڪجهه ماڻهوپين کان افضل هوندا آهن.

حضرت ڪنفيوشنس 470 ق.م ۾ لاڙاڻو ڪري ويو. لاڙاڻي کان ترت پوءِ ڪيس سرڪاري ۽ اعتدال پسند طبقي ۾ "شاهي استاد" جو لقب ڏنو وي ۽ سندس مرڻ کانپوءِ ڪيس اعليٰ ترين شاهي اعزاز ڏنو وي 1906ع ۾ هڪ شاهي فرمان ذريعي ڪيس زمين ۽ بهشت جي ديوتائن جي برابر درجو ڏنو وي.

ڪتاب

ڪنفيوشنس ازم جي باني ڪونگ زي پنهنجي پٺيان ڪوبه ڪتاب نه چڏيو. ان ڏانهن منسوب ڪتاب سندس وفات کان پوءِ ان جي شاگردن سندس تعليم جي روشنيءَ ۾ ترتيب ڏنا. ڪنفيوشنس ازم جي مقدس ڪتابن جا نالا هن طرح آهن:

اینالیڪتس (Lunya):

ڪنفيوشنس ازم جو هيءُ سڀ کان وڌيڪ مشهور ڪتاب آهي. حالانڪ اهو ڪتاب ڪنفيوشنس صحيفن ۾ گھٹو بعد ۾ شامل ڪيو وي جيڪو اهو بزرگ استاد ڪونگ طرفان شاگردن ۽ پنهنجي هم عصر ماڻهن کي ڏنل جوابن تي مشتمل آهي. ان ۾ اهي روایتون به شامل آهن، جيڪي سندس شاگردن کي پڻ ذريعن سان حاصل ٿيون.

پنج ڪلاسڪ / ڪلاسيڪي ادب (Wujing) :

ووجنگ يا پنج ڪلاسڪ اصل ۾ نديين نديين پنجن صحيفن جو مجموعو آهي. جنهن ۾ ترتيبوار يي—Shi، شو—li، شي—yi، شون—chunqiu شاميل آهن. جنهن جا موضوع ڪائنات جي تبديلي، شاعري مذهبی رسمون، سالها سال بهار ۽ سره جوبيان وغيره شامل آهن.

چار ڪتاب / چار دفتر (Shishu) :

هاڙچنگ ۽ يي چنگ نالي بن ڀائرن لي جي، لين يو مينگ زي ۽ زونگ يونگ نالي چئن ڪتابن کي ملائي، هڪ ڪتاب ٺاهيو جنهن کي چيني پولي ۾ ”سي شو“ يعني چئن ڪتابن جو مجموعو چون ٿا. ان ۾ مناجات ۽ رسمن جوبيان آهي.

عقيدا

ڪنفيوشنس از مر ايندڙ جهان بدران هن دنيا تي ئي سچو زور ڏيڻ جو سبب انهن جي ايمان جو هڪ منفرد نڪتو آهي. انهن جو هن ڳالهه تي يقين ۽ ايمان آهي ته انسان بنיאدي طور سثو آهي. ان کي سيكاري سگهجي ٿو. ذاتي يا اجتماعي ڪوشش سان ان جي شخصيت ۾ بهتری آئي سگهجي ٿي. خاص طور تي انسان جي ذاتي ڪوشش ۽ نيت کي وڌي اهميت وارو سمجھيو وڃي ٿو.

ڪنفيوشنس از مر انساني ناتن ۽ مائتيءِ جي ادب ۽ احترام تي گھٹو زور ڏئي ٿو. انهن وٽ بادشاهه ۽ رعيت، پيءِ ۽ پت، استاد ۽ شاگرد، نديي ۽ وڌي ڀاءِ اهئيءَ ريت دوست جي دوست سان تعلق رکن بابت تعليم موجود آهي. اهو ادب ۽ احترام رڳو زندگي ۽ مرنه، پر مرڻ کان پوءِ به جاري رهي ٿو.

انهن وٽ سكيا ڏني ويندي آهي ته اهڙو ورتاءُ، جيڪوا وahan پاڻ نه ٿا چاهيو ته اوهان سان ٿئي، سو اوهان به پين سان اهڙو ورتاءُ اختيار نه ڪريو.

قديم چين ۾ ماڻهو پنهنجي وڏڻ جي روحن کي پوچيندا هئا. ڪنفيوشنس ان جي اجازت ڏني ته جيئن سماج ۾ هم آهنگي پيدا ٿي پوي. ڪنفيوشنس عقيدي ۾ هيئين ڳالهئين تي گھٹو زور ڏنو ويندو آهي:

- 1_لي:** ريتن رسمن، آدابن ۽ اخلاقن جي درستگي
- 2_هسياؤ:** خاندانني محبت، والدين جي اولاد لاءُ ۽ والدين لاءُ اولاد جي محبت
- 3_بي:** سچ ڳالهائڻ / سڌو ٿي هلهٽ
- 4_شين:** ايمانداري ۽ اعتماد
- 5_جيـن:** عامر پلاتئي جي ڪمن ۽ پـين سـان انسـاني دـوستـي جـورـوبـيو رـكـن
- 6_چـنـگ:** رـياـسـت سـان وـفـادـارـي
- 7_تاـئـوـ:** اـهـورـسـتوـ جـنهـنـ تـي وـفـادـارـ اـنـسـانـ هـلـنـدـوـ آـهـيـ

ڪـنـفيـوـشـسـ اـزـمـ چـينـ، تـائـيـوـانـ، هـائـنـگـ ڪـانـگـ، مـڪـائـوـ ڪـورـياـ، جـپـانـ ۽ـ
ويـتنـامـ جـيـ تـهـذـيـبـينـ تـيـ پـنهـنـجـاـ گـهـرـاـ اـثـرـ چـذـيـاـ آـهـنـ، سـنـگـاـپـورـ بـهـ گـهـٹـوـ عـرـصـيـ تـائـيـنـ چـينـ
جيـ مـاتـحـتـ رـهـيـوـانـ ڪـريـ اـتـيـ بـهـ ڪـنـفيـوـشـسـ اـزـمـ جـاـ اـثـرـاتـ ڏـسيـ سـگـهـجـنـ ٿـاـ.

ڪـنـفيـوـشـسـ اـزـمـ ۾ـ سـتـارـاـ:

”نظـريـهـ بـنـيـادـ“ ۽ـ ”نظـريـهـ دـمـاغـ“ ٻـئـيـ ڪـنـفيـوـشـسـ اـزـمـ ۾ـ سـتـارـنـ جـيـ ضـرـورـتـ
محـسـوسـ ڪـرـائـنـ ٿـاـ. ويـ ”شـينـ ۽ـ ڪـمنـ تـيـ سـوـچـ وـيـچـارـ“ ڪـيـ ڏـاهـپـ حـاـصـلـ ڪـرـڻـ جـيـ
مارـگـ يـاـ وـسـيـلـيـ جـيـ طـورـ تـيـ سـيـكاـرـيـنـ ٿـاـ. بلـڪـ بصـيرـتـ حـاـصـلـ ڪـرـڻـ جـيـ وـاتـ کـانـ پـڻـ
واـقـفـ ڪـرـائـيـنـ ٿـاـ.

سبـقـ جـوـ خـلاـصـوـ

ڪـنـفيـوـشـسـ اـزـمـ جـيـ شـروعـاتـ چـينـ مـانـ ٿـيـ، انـ جـيـ بـانـيـ حـضـرـتـ
ڪـنـفيـوـشـسـ جـوـ تـعلـقـ ”شيـ“ (عالـمنـ) جـيـ طـبـقـيـ سـانـ هوـ، انـ مـذـهـبـ ۾ـ مرـڻـ کـانـ پـوءـ وـارـيـ
زـندـگـيـ ۽ـ بـابـتـ ڪـوـبـهـ فـلـسـفـهـ مـوجـودـ نـاهـيـ، چـوتـهـ اـنـهـنـ جـيـ خـيـالـ مـطـابـقـ اـسـينـ زـندـگـيـ ۽ـ بـابـتـ
ئـيـ مـكـمـلـ چـارـطـ نـهـ ٿـاـ رـکـونـ. سـنـدنـ خـيـالـ مـوجـبـ ڪـوـبـهـ اـنـسـانـ پـيـنـ کـانـ اـفـضـلـ نـاهـيـ، بلـڪـ
سـڀـ اـنـسـانـ ڪـامـلـ آـهـنـ. ڪـنـفيـوـشـسـ اـزـمـ جـاـ مـقـدـسـ ڪـتابـ اـيـنـالـيـكـتـسـ، ڪـلاـسيـڪـيـ
ادـبـ ۽ـ چـارـ دـفـتـرـ سـيـ شـوـ آـهـنـ. سـنـدنـ بـنـيـادـيـ عـقـيـدـنـ ۾ـ رـسـمـ وـ روـاجـ، اـدـبـ، سـناـ اـخـلاقـ،
خـانـدانـ، اوـلـادـ ۽ـ والـدـينـ جـيـ پـاـڻـ ۾ـ محـبـتـ، سـچـائـيـ، اـيمـانـدارـيـ ۽ـ رـياـسـتـ سـانـ وـفـادـارـيـ
شـامـلـ آـهـنـ.

شاكَردن ۽ شاكَردياڻين لاءِ سرگرمي

الف_ هيئين سوالن جا جواب ڏيو:

- (1) ڪنفيوشس ازمر جا بنياادي عقيدا ڪهڙا آهن؟
 (2) ڪنفيوشس ازمر ڏانهن منسوب ڪتابن جو تفصيل لکو.
 (3) ڪنفيوشس ازمر جو تعارف پنهنجي لفظن ۾ بيان ڪريو.

ب_ هيئيان خال مناسب لفظن سان پربو:

- (1) ڪنفيوشس ازمر جي شروعات _____ ڪئي.
 (2) حضرت ڪنفيوشس جو تعلق چين جي هڪ طبقي
سان هو.
 (3) ڪنفيوشس ازمر جو سڀ کان وڌيڪ مشهور ڪتاب _____ آهي.
 (4) پنج ڪلاسڪ _____ جومجموعو آهي.
 (5) حضرت ڪنفيوشس _____ ق. مر. _____ رياست ۾ پيدا ٿيو.
 (6) حضرت ڪنفيوشس جو لاڙاڻو _____ ق. مر. ٿيو.

ج_ هيئين جملن جي اڳيان صحيح يا غلط جونشان لڳايو:

غلط	صحيح	جملاء
		(1) ڪنفيوشس عقيدين ۾ انسان ۽ ان جي فلاح تي زور ڏنو ويندو آهي.
		(2) چنگ مان مراد رياست سان وفاداري ڪرڻ آهي.
		(3) قدير چين ۾ "شي" هڪ مزدور طبقو هو جيڪو ڏاڍي محنت ڪندو هو.
		(4) ڪنفيوشس ازمر موت بابت تفصيلي بحث ملي ٿو.
		(5) حضرت ڪنفيوشس سڀني انسانن جي ڪامل هجڻ تي يقين رکندو هو.

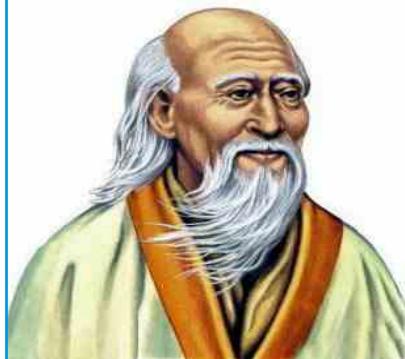
لُغت	
معنی	لفظ
هـت سان لـکـبـل، خـطـی ڪـتاـب	مـخـطـوـطـه (جـ) مـخـطـوـطـات
نصـیـبـ، قـسـمـ	مـقـدـرـ
هـڪـ ئـیـ زـمـانـیـ جـاـ مـاـڻـهـو	هـمـعـصـرـ
دلـ جـیـ بـیـنـائـیـ، عـقـلـمـنـدـیـ	بـصـیرـتـ
دعـائـونـ، التـجـائـونـ جـیـکـیـ مـالـڪـ حـقـیـقـیـ اـڳـیـانـ ڪـیـونـ وـیـجنـ.	منـاجـاتـ

2_ تاؤ ازمر

کنفيوشس ازم وانگر تاؤ ازمر به چين جوهه ک قدیم مذهب آهي. جنهن جو باني هک چيني فلسفی لاوزي هو تاؤ قدیم چيني پولي جو لفظ آهي، جنهن جي معني آهي ”رستو“.

تاؤ ازمر جي نظرئي مطابق تاؤ سموری مخلوق جوبنيادي سرچشموء طاقت يا ٻل آهي. وجود رکندڙ هر شيء پنهنجي واڻ ويجهه لاء ان جي محتاج آهي. (wu_wei) وو _ ويئي عدم عمل(Non_action) واري پنهنجي تصور يا قياس جي ڪري، ڦٺڪر ۽ مستغرق ڪيفيت کي پکيڙي ٿو جنهن ۾ دنياوي سرگرمين جي مثالهين درجي کان پرهيز هجي. اها ڪيفيت کنفيوشس ازم کان ڪافي مختلف آهي.

تعارف

لاوزي جي زندگيء تي پهريون ڪتاب هک چيني مؤرخ 100 ق.م ۾ لکيو هو چيني پولي ۾ سندس نالي لاوتزو جو مطلب آهي وڏو استاد، پاڻ ”چو“ نالي رياست ۾ پيدا ٿيو سندس پيو نالو ”ار“ ۽ خاندانی نالو ”لي“ هو اهڙي ريت سندس پورو نالي ”ارلي“ ٿيو.

سندس دور بابت اختلاف آهي. ڪن مؤرخن جو چوڻ آهي ته سندس زمانو به لڳ پڳ اهو ئي هو جيڪو کنفيوشس ازم جي بانيء جو زمانو هو پر ٻين مؤرخن سندس دور 600 ق.م بيان ڪيو آهي. حضرت کنفيوشس وانگر هن جوبه شي طبقي سان تعلق هوء پاڻ هک وڏو عالم ۽ فلسفی هو روایتن مطابق سندس عمر پ سؤورهيء هئي.

ڪتاب

تاوٽي چنگ:

تاوازم جا په ڪتاب مشهور آهن. هڪ ڪتاب هن مذهب جي باني لاڙتزو ڏانهن منسوب آهي. جنهن کي "لاڙتزي" يا "تاوٽي چنگ" چيو ٿو وڃي. چيني تاريخ ۾ هن ڪتاب وڌي شهرت ماڻي آهي، جوان کي "تاوٽي چنگ" يعني "ستي وات" نالي سان سڏيو وڃي ٿو. ان جي شهرت چين مان وڌي هر طرف پکڙجي وئي. چيو وڃي ٿو ته بايبل کان پوءِ دنيا جي سڀ کان وڌيڪ پوليin ۾ هن ڪتاب جو ترجمو ٿيو آهي.

هي مختصر ڪتاب چيني پوليءَ جي پنج هزار لفظن تي مشتمل آهي ۽ ان کي ايڪاسي بابن ۾ ورهايو ويو آهي. زندگي گذارڻ بابت نصيحتون ۽ ڪائناں بابت شاعري وغيره هن ڪتاب جا اهم موضوع آهن. تاوٽم جا ميجيندڙ مكمل روحاني زندگي گذارڻ لاءِ هن ڪتاب کي بنیاد قرار ڏيندا آهن. هن ڪتاب جو پهريون يوريبي ترجمولاطيني پوليءَ ۾ يرسوعي مشينرين طرفان ارڙهين صديءَ ۾ ٿيو.

چوانگ تزو:

تاوازم جو پيو مشهور ڪتاب "چوانگ تزو" آهي. جيتويٽيڪ هيءَ ڪتاب "تاوٽي چنگ" کان پوءِ شایع ٿيو پران جي تاليف جو ڪم اڳي شروع ٿي چڪو هو. هي ڪيترن ئي ماڻهن جي اقوال زرين جو مجموعو آهي.

بنيادي تعليم

اوهان پڙھيو ته "تاو" جي لفظي معني "رستو" آهي، پر تاوٽم جي شارحين مطابق اهو لفظان معني ۾ بند ناهي، پر ان جون بيون معنائون مثال طور: اصول، زندگيءَ جو قانون، هڪ نظام هڪ طرز زندگيءَ فطرت به ٿي سگهن ٿيون.

تاوازم جو مؤقف آهي ته انسان کي "تاو" جي برخلاف عمل نه ڪرڻ گهرجي، بلڪے ان جي فرمانبرداري ڪرڻ گهرجي ۽ ان سان هڪ جهڙائي پيدا ڪرڻ گهرجي. تاؤ کي ڪنهن به صورت ۾ مات نه ٿي ڏئي سگهجي. ان سان موافقت رکڻ ۾ ئي پلاتي آهي. مضبوط ترين جيلن جو مثال وڃي ته اهي به وقت جي اڳيان بيوس بطيجي پوندا آهن.

تاوازم سڀکاري ٿو ته هر شخص پنهنجي ذاتي فائدري بجائءِ اهو ڏسي ته سماج کي ڪهڙي شيءَ مان فائدو پهچي سگهي ٿو. هر هڪ ماڻهنويڪيءَ جي جستجو

۽ ایشار جو مظاھرو ڪري. تاؤازم تلقين ڪري ٿو ته حد کان گھڻيون خواهشون نه پالجن
۽ اهڙيون اميدون نه رکجن، جيڪي پوريون ٿي نه سگمن.
انسان لاءِ سادگي ۽ فطرت کي اپنائڻ قابل ترجيح قرار ڏنو ويو آهي ۽ تشدد
کان بچڻ جي تعليم ڏني وئي آهي. چوانگ تزو ۾ هڪ مشهور قول آهي ته
”انسانن جهڙي فطرت ن ناهيو پر ڪوشش ڪريو ته توهان جي
اندر مالٽي حقيقيءِ جهڙي فطرت پيدا ٿئي“.

تاؤازم جي تعليم آهي ته دنيا هڪ روحاني پيڻي آهي. اوھين ان کي ڪجهه
نتا ڪري سگمو. نه ٿي وري ان کي ٻڌي پاڻ وٽ رکي ٿا سگمو جيڪڏهن ان ۾ تبديلي
ڪرڻ جي ڪوشش ڪندؤ ته اها ٿئي پوندي ۽ جيڪڏهن ان کي روڪي رکندؤ ته ان
مان فائدونه ماڻي سگھندؤ مطلب ته دنيا کي جاري ۽ ساري رهٽ گهرجي.
تاؤازم اطمینان ۽ سکون کي زندگي ۽ جو مقصود قرار ڏئي ٿو. تنهن ڪري
سنڌس زور آهي ته زندگي ڪيئن گذارجي. انهن جو ايمان آهي ته زندگي ۽ ۾ جيڪڏهن
توهان کي اطمینان ملي ويو ته توهان جي زندگي آسان آهي. سنڌن عقيدوآهي ته
سموري مخلوق جي ابتدا هڪ ئي طريقي سان ٿي آهي. تاؤ عقيدي مطابق فطرت مهربان
ناهي ٿيندي، پر فطرت جو اصول آهي ته طاقتور ڪمزور کي شكار ڪندو آهي.

سبق جو خلاصو

تاؤازم قديم چين جوهه ڪ مذهب آهي، جنهن جوبنياد وجمندڙهڪ چيني
فلسفی لاڳڙي هو. سنڌس تعلق شي (عالمن جي) طبقي سان هو هڪ قول مطابق لاڳڙي،
ڪنفيوشنس جو همعصر هو. جڏهن ته ڪن جي راءِ آهي ته هو ڪنفيوشنس کان اڳي
گذری چڪو آهي. تاؤازم جا ٻه مشهور ڪتاب (1) لاڳڙي يا تاؤ ٿئي چنگ ۽ (2) چوانگ
تزو آهن، جن مان ”تاؤ ٿئي چنگ“ جڳ مشهور آهي ۽ ان جا دنيا جي بین ٻولين ۾ ترجمما
ٿي چڪا آهن. ان ۾ زندگي گذارڻ بابت نصيحتون ۽ ڪائنات بابت شاعري ذكر ٿيل
آهي. جڏهن ته ”چوانگ تزو“ تاؤمت جي بزرگن جي اقوال زرين جو مجموعو آهي.
تاؤازم جي بنويادي عقيدين ۾ دنيا جي سموري مخلوق جوهه ڪ ذريعي مان پيدا ٿيڻ، ذاتي
فائدي مثان اجتماعي فائدي کي فوقيت ڏيڻ، نيكيءِ جي جستجو ڪرڻ ۽ خواهشن کي
محدود رکڻ شامل آهي.

شاكِرَدن يه شاكِرَدياَيَّين لاءُ سرگرمي

الف_ هيئين سوالن جا جواب ڏيو:

- (1) تاؤازم جي شروعات ڪڏهن يه ڪيئن ٿي؟
 (2) تاؤازم جي مشهور ڪتابن تي مختصر نوت لکو.
 (3) تاؤازم جي بنیادي تعلييم يه عقیدن بابت پنج ستون لکو.

ب_ هيئيان خال مناسب لفظن سان پرييو:

- (1) تاؤازم جوباني _____ هو.
 (2) تاؤ قديم چيني ٻولي جو لفظ آهي، جنهن جي معني _____ آهي.
 (3) لاوزي ڏانهن _____ نالي ڪتاب منسوب آهن.
 (4) اقوال زرين تي مشتمل ڪتاب جو نالو _____ آهي
 (5) ڪتاب جو بائيبل مقدس كان بعد دنيا جي سڀ کان گھڻين ٻولين ۾ ترجمو ٿيو.

ج_ هيئين جملن جي اڳيان صحيح يا غلط جونshan لڳايو:

جملن	صحيح	غلط
(1) تاؤتي چنگ ڪتاب جو پهريون ترجمويوناني ٻولي ۾ ٿيو.		
(2) تاؤازم مطابق سجي مخلوق جي ابتدا هڪ ئي طريقي سان ٿي.		
(3) چيني ٻوليءَ ۾ ”لاوٽزو“ جو مطلب ”زندگي جورستو“ آهي.		
(4) تاؤازميونان جو تمام پراطٽو مذهب آهي.		
(5) تاؤتي چنگ جو مطلب آهي اوهان جو پيلو ٿئي.		

لُغت

معنی	لفظ
تاریخ لکنڈر کیتولک مشنری جو ھے گروہ جن کی انگریزی ہر چیو و جی تو Jesuits	مؤرخ یسوعی مشنری
کنهن کتاب کی چچڑ کان اگ مرتب کرٹ قیمتی گالهیون، نصیحت پریا قول	تالیف اقوال زرین
شکست ڈیٹ پُذل	مات ڈیٹ مُستَغْرِق
سوچ ویچار کیل	مُتَفَكِّر

باب تیون

پاکستان ۾ مذہبی ڏط

اسان جو پیارو وطن پاکستان مختلف مذہبن جي آماجگاہ آهي، جتي مختلف مذہبن وارا ماطھو صدین کان گذجي رهن ٿا. هر مذہب جا پنهنجا خوشیءَ جا ڏط ٿيندا آهن. ان کان اڳ اوھين پُئين ڪلاسن ۾ هولي، ايستر ۽ نوروز بابت پڙهي چڪا آهيو. هاڻي وڌيڪ تن ڏلن متعلق پڙهنداب جيڪي آهن:

1. ڏياري
2. جنم اشتمني
3. ويساكي

1 - ڏياري

ڏياريءَ کي اردوءَ ۾ "ديوالى" چون. اهو لفظ اصل ۾ سنسکرت جي لفظ "دیپ والي" مان نڪتو آهي. "دیپ" معني "روشنی" يا "ڏيعو" ۽ "والى" معني "قطار" آهي. ديوالىءَ جي لفظي معني ٿي "روشنين جي قطار" اهو ڏهاڙو هندى ڪئليندر جي اثنين "ڪاتڪ" مهيني جي پهرئين "پندروازٽي" جي آخرى پن ڏينهن ۾ ملهايبو آهي. کي ماطھو تن ڏينهن تائين ڏياري ملهاينداد آهن. جيڪي "ڪاتڪ" جي تيرهين تاریخ "تن تيراس" کان ان ڏهاڙي جي شروعات ڪندا آهن. ان کان پوءِ چوڏهين تاریخ "نرك چؤداس" ملهايبو آهي ۽ پندرهين تاریخ ڏياري جي تقریب پچائيءَ تي پهچندي آهي. ٻارءُ اوهان جي ذهن ۾ سوال پيدا ٿيندو هوندو ته آخر ڏياري چو ملهايبي آهي؟ ان متعلق پرانن ۾ به مختلف روایتون ملن ٿيون:

1. پرماتما وشنو جي ستين اوtar شري رامچندرجي جذهن پنهنجي زال سيتاجي ۽ نديي ڀاءِ لڪشمٽ جي سان گذ 14 سال بنواس (جلاؤطنى) ڪاتي، ديوتائين کي تکليف ڏيندڙ ۽ سيتاجي کي دوکي سان اغوا ڪندڙ راز وٺ کي ماري، پنهنجي سلطنت جي صدر مقام ايوديا واپس آيو تڏهن ايوديا جي عوام پنهنجي راجا جي واپسي ۽ رانوڻ کان چوتڪارو ملٹ جي خوشيءَ ۾ پوري راج کي ڏيئن سان روشن ڪري چڏيو. زمين تي چوڏس ڏيئا ئي ڏيئا پئي نظر آيا. جذهن ته آسمان ٿتاكن ۽

آتش بازي سان روشن ٿي ويو.

2. کن روایتن مطابق اهو لکشمی دیوی ۽ پگوان وشنوء جي شاديء جو ڏهاڙو هو تنهن ڪري ان جا پڳت ان ڏينهن ڏيئا پاري، ڦاتاكا چوڙي خوشي ملهائيندا آهن.

ڏياريء جون رسمون:

ڏياريء واري ڏينهن متيء
جا نهيل ڏيئا پاريا ويندا آهن، جن کي
سنڪرت هر ”دڀپ“ چوندا آهن.
ڏيئن هر تيل پرندو آهي. کي ماڻهو
تيل بدران ديسى گيهه به پارين، جن

وت ديسى گيهه جي سگھه ناهي هوندي، اهي سرنهن جو تيل وجهندا آهن. اهي ڏيئا سڄي رات پاريل هوندا آهن. اصل هر اهي اونداهي مٿان روشنی جي فتح جي نشاني آهن. ڏياريء جي موقعی تي گهرن کي صاف سترو رکبو آهي، جيئن لکشمی ديويء کي پليڪار ڪئي وڃي. جڏهن ته ان موقعی تي بدرورهن کي پري پچائڻ جي مقصد سان ڦاتاكا چوڙيا ويندا آهن. ڏياريء تي هرڪو صاف سترا ڪپڙا پائيندو آهي ۽ ان موقعی تي دوستن ۽ متن ماڻتن هر منائيين ۽ حلون جي ڏي وٺ ب ٿيندي آهي.

ڪجم علاقئن هر ان ڏينهن ماڻهو تيل سان وهنجي، نوان ڪپڙا پهريندا آهن ۽ هڪ بئي کي ڏياريء جي واڌائي ڏيندي پچندما آهن ته چا اوهان گنگا اشنان ڪيو آهي؟ اصل هر اهو صبح سوير تيل سان وهنجڻ ڏانهن اشارو هوندو آهي، چو ته اهڙي وهنجڻ کي ماڻهو گنگا جل مان اشنان وانگر سمجھندا آهن. گنگا درياء کي سياں حالت هر وهندڙ ديو مجييو ويندو آهي.

هندو ڏرم هر برهما مهورت جي وقت بيدار ٿيڻ کي تمام سٺو سمجھبو آهي. اونو صرف صحت لاءِ فائديمند آهي، پران سان اخلاقي برتر، ڪم هر چستي ۽ بيا ڪيتائي روحاني فائدا حاصل ٿيندا آهن. ڏياريء واري ڏينهن به صبح سوير اٿڻ کي بيحد شُپ سمجھيو ويندو آهي.

لکشمی دیویءَ جب پوچا:

نندی کند پاک ۽ هند جي اڪثر علائقن ۾ ڏياري فصل لهٽ واري موسم جي ختم ٿيڻ جواعلان ڪندي آهي. هاري سجي سال ۾ ملنڌاپت جوشڪرانو ۽ ايندڙ سال سئي فصل لهٽ جون دعائون گھرندما آهن. ائين چئي سگهجي ٿو ته اهو ملي سال جوانت هوندو آهي. لکشمی ديوی کي ڏن دولت ۽ خوشحالي جي ديوی مڃيو ويندو آهي. ان ڪري ان موقعي تي سندس پوچا ڪئي ويندي آهي جيئن ايندڙ سال به ان جو آشير واد حاصل رهي. پُرانن ۾ ان ڳالهه جو ذكر ملي ٿو ته ان ڏينهن ”لکشمی پنج مك“ آسمان مان لهي اسان جي دنيا ۾ داخل ٿيندو آهي. وشنو اندر ڪڀير، گجندر ۽ لکشمی ان پنج مك جا پنج عنصر آهن.

ڪن هندو واپارين جو اهو دستور آهي ته اهي نون کاتن کولٻ جي شروعات ڏياري واري ڏينهن کان ڪندا آهن ۽ ساڳئي ڏينهن گاؤڏن جي پوچا به ڪئي ويندي آهي ۽ ڏي پيماني تي غربين ۾ لنگر ورهايو ويندو آهي.

ان ڏينهن اوسي پاسي جا سڀئي ماڻهو اچي هڪ هند گذبا آهن. ڪير ڪنهن لاءِ اوپرو ناهي هوندو. ماڻهو پنهنجيون دشمنيون وساريو، هڪ ٻئي کي پاڪر پائي ملندا آهن. خوشيءَ جو هيءَ موقعو ماڻهن کي پاڻ ۾ جوڙڻ جو ڏڻ ذريعي آهي. جن ماڻهن جا روحاني ڪن آواز ٻڌي سگمندا هجن، اهي ضروري آواز ٻڌندا هوندا:

”اي ڦڳوان جا ڦڳتو! سڀ هڪ ٿي وڃو سڀني سان پيار ڪريو.“

سبق جو خلاصو

ڏياريءَ جو ڏڻ هند ڪعلبندر مطابق ڪاتڪ مهيني ۾ ملهايو آهي. هڪ روایت مطابق رام جي رانوڻ کي ختم ڪرڻ جي خوشيءَ ۾ هر طرف ڦتاڪا چوڙيا ويندا آهن. آتش بازي ڪئي ويندي آهي ۽ ڏيئا ٻاريا ويندا آهن. ٻي روایت مطابق اهو لکشمی ديوی ۽ ڦڳوان وشنوءَ جي شاديءَ جو ڏينهن آهي. لکشمی جي ڏن دولت ۽ خوشحاليءَ جي ديوي آهي. تنهن ڪري ماڻهو ان ڏينهن متيءَ جا ڏيئا ٻاريندا آهن ۽ بدر وحن کي ڦڳائڻ لاءِ ڦتاڪا چوڙيندا آهن. ٻئي ڏينهن صبح سوير تيل سان وهنجي

سنهنجي، نوان ڪپڻا پهريندا آهن. هاري فصل لهڻ ۽ ايندڙ سال سنڌي فصل ٿيڻ جون دعائون گھرندا آهن. سڀئي ماڻهو پنهنجا پنهنجا اختلاف وساري، هڪ ٿي ويندا آهن. گاؤڏن جي پوچا كان پوءِ غريбин ۾ لنگر ورهائي ويندو آهي.

شـاـگـرـدـنـ ۽ شـاـگـرـدـيـاـڻـينـ لـاـءـ سـرـگـرمـيـ

الف _ هيئين سوالن جا جواب ڏيو:

- (1) ڏياري ڪڏهن ۽ چو ملهائي ويندي آهي؟
- (2) ڏياريءَ جورسمون مختصر طور بيان ڪريو.
- (3) ڏياريءَ ۾ لڪشمي ديوي جي پوچا چو ڪئي ويندي آهي؟

ب _ هيئيان خال مناسب لفظن سان پريو:

- (1) ڏياريءَ جو ڏڻ _____ مهيني ۾ ملهائي بو آهي.
- (2) ڪن روایتن مطابق ڏياري، _____ ۽ پڳوان وشنوءَ جي شاديءَ جو ڏينهن آهي.
- (3) لڪشمي جي _____ جي ديوي آهي.
- (4) ”لڪشمي پنج مڪ“ ۾ وشنو اندر _____ گندر ۽ شامل آهن.
- (5) ڏياري جي ڏينهن هندو واپاري نوان _____ کوليندا آهن.

ج _ هيئين جملن جي اڳيان صحيح يا غلط جو نشان لڳايو:

جملـا	صـحـيـحـ	غـلـطـ
(1) ”ديوالى“ نبيالي زيان جو لفظ آهي.		
(2) ڏياريءَ ۾ سچي رات ڏيئا پاريا آهن.		
(3) ڏياري فصل لڪڻ واري موسم جي شروعات جو اعلان آهي		
(4) ڏياري تي گاؤڏن جي پوچا ڪئي ويندي آهي.		
(5) لڪشمي سـچـ جـيـ ديـويـ آـهـيـ.		

لغت	
معنی	لفظ
گھر، رهٹ جي جاء خوشی، جو موقعو خاص ڏھاڑو مهیني کي پن حصن ۾ ورهائي هر حصي کي پندر واڙچوندا آهن، چو ته اهو پندرهن ڏينهن تي مشتمل هوندو آهي.	آماجگاه ڏط پندر واڙو
چندب جي تيرهين تاريخ چندب جي چوڏهين تاريخ هندومت جا قديم ڪتاب جن ۾ اڳئين زمانی جون ڳالهيوں لكيل آهن.	ڏن تيراس نرك چوداس پُران
بادشاهي مبارڪباد ڏبيط گنجگا درياء، ۾ ونهنجط پاڻيٺ، وهندڙشيء صبح چار و گي جو وقت برڪت وارو سعادت وارو بياض يا ٻائري، جنهن ۾ مهاجن پنهنجو حساب ڪتاب لكندا آهن.	راج واڌائي گنجگا اشنان سيال برهما مهورت شڀ ڪاتا

2- پیگوان کرشنا جو جنم ڏینهن (جنم اشتمني)

جنم اشتمني پیگوان کرشنا جي جنم ڏينهن هجڻ جي ڪري هندومت جو هڪ مقدس ڏن آهي. جنم اشتمني هندى ڪئلينبر جي چهين مهيني "پادون" جي "تاريڪ پاڪ" واري اثنين ڏينهن ملهايو وبندو آهي. انگريزي ڪئلينبر جي حساب سان اهو ڏهاڙو آگست يا سڀپتمبر ۾ ايندو آهي، ان ڏهاڙي کي "ستم ا ثم"، "شرى ڪرشنما جي انتي" ۽ "گوكلا اشتمني" به سڏين. ڇاڪاڻ ته شري ڪرشناجي جوهڪ لقب "گويال" يعني ڳئون پاليندڙ به آهي. اوهان پیگوان جي هڪ تصوير ضرور ڏئي هوندي، جنهن ۾ هو ڳئونه جي پرسان بيل هوندو آهي ۽ سندس هت ۾ بئنسري هوندي آهي، اهوئي پیگوان ڪرشنما آهي.

هندوعقیدي مطابق مالڪ حقيقى (پرماتما) ادویت، نيرگُن ۽ نراڪار آهن. اهي پنهنجي اچا سان يوگ مايا کي وش ۾ ڪري، برهما، وشنو ۽ شو جي بظجندما آهن. برهما پيدا ڪندو آهي. وشنو پاليندڙو آهي ۽ شو جي ماريندو آهي. پرماتما وشنوجي جي ڏهن مكىء اوتلارن مان پیگوان شري ڪرشنما جي اثون ۽ سڀ کان وڌيڪ مشهور اوتلار آهي. اهو به مجيو وجي ٿو ته پاڻ وشنوجي جو سڀ کان ڪامل اوتلار آهي. پیگوان ڪرشناجي "پادون" مهيني جي اثنين تاريخ مقام تي پيدا ٿيو تنهن ڪري اهو ڏينهن سندس جنم ڏينهن جي اعتبار سان تمام گھٹومقدس سمجھيو ويندو آهي. پرانن ۾ ذكر ملي ٿو ته سندس ولادت تي هزار سال ق.م ۾ ٿي ۽ پاڻ عربي سمنڊ جي ڪناري آباد "دوارڪا" رياست جورا جا هو. ڪرشنما جي شهرت جو سبب اهو آهي ته جڏهن ڪوروئن ۽ پاندوان جي وچ ۾ جنگ ٿي ته ڪرشنما پیگوان جي طرفان جنگ وڙهي، انهن کي فتح ڏياري.

جنم اشتمني جون تقریبون:

جنم اشتمني جون تياريون ڪيتراي ڏينهن اڳ شروع ٿي وينديون آهن. عورتون پنهنجي گھرن کي صاف سترو ڪري سينگارينديون آهن، جيئن پیگوان ڪرشنما کي پليڪار چئي سگهجي. اهي ان موقععي تي طرحين طرحين مٺايون تيار ڪري پیگوان اڳيان پيش ڪنديون آهن، مڪڻ پیگوان ڪرشنما جي پسنديده غذا هئي ان ڪري مڪڻ به

نذر ڪبو آهي. پاڻي ۾ ٿورو اتو ملائي گهر جي ٻاهرئين دروازي کان پوچا واري ڪمري تائين رستي تي ان پاڻي سان نديزتي پار جي پيern جا نشان ٺاهيا ويندا آهن. جنهن جو مطلب هوندو آهي ته نديزو ڀگوان ڪرشفنا گهر آيو آهي. ان موقععي تي ڀگوت گيتا پڙهي ويندي آهي ڪيرتن ڳايا ويندا آهن ۽ هر طرف دعائون ٿينديون رهنديون آهن. ڀگوان ڪرشفنا جي نديپ جون مورتيبون ٺاهي انهن کي پينگمن ۾ رکيو ويندو آهي. ڪوشش هوندي آهي ته ان ڏينهن برت رکيو وڃي. جيڪڏهن اهو ممڪن ناهي هوندو ته هلكي ٽلکي غذا ڪائي آهي.

جنم اشتتمي جون تقريبون پره ڦتي کان اڳي شروع ٿينديون آهن ۽ پورو ڏينهن بلڪ رات تائين اهو سلسلو جاري رهندو آهي. ان موقععي تي کي ماڻهو طرحين طرحين کاڌا تيار ڪري لنگر هڻندا آهن. کي ڀگوان ڪرشفنا جي مورتي سينگاريندا آهن ۽ ڪجهه ماڻهووري مندر کي گلن جي مala سان سينگاريندا ۽ خوشبوءباريندا آهن. ڀگوان جي مورتيبون کي مختلف پاڻيات واري شين سان وهنجاريyo ويندو آهي. ان تقريب کي "اڀيشيڪا" چئبو آهي. ڪڏهن ته اها رسم ڪلاڪن تائين هلندي آهي ۽ آخر ۾ پندت پردو هتائي ڀگوان جي مورتي جوديدار ڪرايندو آهي. جنهن کي عمدی پوشاك پهراي، هندوري ۾ سمهاربو آهي. جيئن ئي پردو پري ٿيندو آهي، ته ماڻهن جو جوش ۽ جذبو وڌي ويندو آهي ۽ اهي مالڪ حقيقيءِ جيتعريف جا گيت ڪيرتن ڳائڻ شروع ڪندا آهن.

- .1 جنم اشتتمي کان اث ڏينهن اڳ هڪ جاپ "ڦڻ نمو ڀگوتi واسو ديوایه" پڙھن شروع ڪبو آهي.
- .2 جن ماڻهن کي توفيق ملندي آهي، اهي ڀگوت گيتا پڙھندا آهن. جيڪي ڪنهن سبب نتا پڙهي سگمن، ته انهن لاءِ لازم آهي ته گمت ۾ گهت ان کي ضرور ٻڌن.
- .3 هر هڪ جي ان ڏينهن ڪوشش هوندي آهي ته برت رکي.
- .4 سڀ ماڻهو هڪ ٻئي کي واڌائي ڏيٺ لاءِ "ڦڻ نمو ڀگوتi واسو ديوایه" چوندا آهن.
- .5 ان موقععي تي باه جو هڪ وڌو مج پاريyo ويندو آهي. جنهن کي "جنم اشتتمي هون" چئبو آهي.
- .6 ان ڏينهن سنپاسي، يوگي ۽ گيانني ماڻهو ڀگوان جي تعليم تي روشنبي وجهنداد آهن.
- .7 سج لهڻ وقت ماڻهو مندر ۾ گڏتني ڀگوان جي نالي جي مala جپيندا آهن.

.8 رات جو هـ ڈـگـهـي پـوـچـا ٿـيـنـديـ آـهـيـ، جـنـهـنـ ۾ـ ڀـڳـوـانـ جـيـ مـورـتـيـ کـيـ کـيـرـ سـانـ وـهـنـجـارـيـوـ وـيـنـدوـ آـهـيـ ۽ـ "شـريـمـدـ ڀـڳـوـتـ مـهـاـپـرـانـ" جـاـ مـخـتـلـفـ حـصـاـ پـڙـهـبـاـ آـهـنـ خـاصـ طـورـ "گـوبـيـڪـاـ گـيـتـمـ".

سبق جو خلاصو

جنم اشتمني ڀڳوان ڪرشننا جو جنم ڏينهن آهي. ڀڳوان ڪرشننا وشنوءَ جو ائون ۽ مشهور اوطار آهي. پاڻ يادون مهيني جي اثنين تاريخ مثرا ۾ پيدا ٿيو. کيس گويال به چعبو آهي. جنم اشتمني جي موقعی تي گھرن کي صاف سترو رکيو ويندو آهي. مڪن نذر ڪبو آهي. ڇاڪاڻ ته مڪن ڪرشننا جو پسندideh کاڻو آهي. ان ڏينهن گھرن ۽ مندرن کي گلن سان سينگاريyo ويندو آهي. بهترین کاڻا تيار ٿيندا آهن ۽ مثايون ورهائيون آهن. ڀڳوان جي پوچا لاءِ گيت ڳائيا آهن ۽ ڀڳوت گيتا پڙهبو آهي.

شـاـگـرـدـنـ ۽ـ شـاـگـرـدـيـاـڻـيـنـ لـاـءـ سـرـگـرمـيـ

الف _ هيئين سوالن جا جواب لکو:

- (1) جنم اشتمني جو ڏڻ چو ۽ ڪڏهن ملهايبو آهي؟
- (2) جنم اشتمني واري ڏينهن ڪھڙا ڪم ڪيا ويندا آهن؟
- (3) جنم اشتمني ڏڻ جي تيارين بابت مختصر نوت لکو.

ب _ مناسب لفظن سان خال پيريو:

- (1) هـنـدنـ جـوـمـقـدـسـ ڪـنـابـ _____ آـهـيـ.
- (2) جـنمـ اـشـتـمـيـ _____ جـوـ جـنمـ ڏـيـنـهـنـ آـهـيـ.
- (3) اـهـوـڏـڻـ _____ مـهـيـنـيـ ۾ـ مـلـهـاـيـبـوـ آـهـيـ.
- (4) ڪـرـشـنـاـ جـوـ مـنـ پـسـنـدـ کـاـڻـوـ _____ آـهـيـ.
- (5) ڪـرـشـنـاـ _____ جـيـ طـفـانـ جـنـگـ وـڦـهـيـ، کـيـنـ ڪـامـيـابـيـ ڏـيـارـيـ

ج- هیثین جملن جي اگیان صحیح یا غلط جو نشان لگایو:

جملہ	صحیح	غلط
(1) جنم اشتمی جی ڏینهن روزورکبو آهي.		
(2) شري ڪرشن جو لقب رام آهي.		
(3) ڪرشنا وشنو جو ٿيون نمبر او تار آهي.		
(4) ڪرشنا مٿرا ۾ پيدا ٿيو.		
(5) جنم اشتمی جي تقریبن جي شروعات ڏینهن گذرلن کان پوءِ ٿیندي آهي.		

لغت	
معنی	لفظ
اهي گيت جن ۾ مالڪ حقيقی جي تعریف هجي. اها تقریب، جنهن ۾ ڀڳوان ڪرشنا جي نندپیٹ جي مورتی سنواری ماظھن سامھون پيش ڪبی آهي. ڪنهن جو تمام گھٹو ڏکر ڪٻڻ گوپین جو اهو گيت جيڪو هنن ڪرشنا لاءِ ڳایو. اهو گيت "شریمد ڀاڳوت مها پران" ۾ موجود آهي. هندي ۾ مهیني جي اذ کي "پاک" چوندا آهن. مهیني جي پهرين اذ ۾ چنڊ نندپرو هوندو آهي. ان ڪري اهو ڏينهن اوندابهوندو آهي.	ڪيرتن اپيشيڪا
بي جسم، غيرمادي، نوراني پورو طااقت، ٻل	مala جپڻ گوپيڪا گيتم تاريڪ پاڪ
	نراڪار نيرگُن يوگ مايا

3- ويساکي

هن لفظ کي "بیساک" بچوندا آهن، ويساکي هندوستانی ۽ پاکستانی پنجاب ۾ بهار جي موسم جوميلو آهي، جيڪو پنجابي ڪئليندر جي پئي مهيني "ويساک" جي پھرین تاريخ ملهايبو آهي. ان مناسبت سان ماڻهو ان کي ويساکي پڙهندما ۽ لکندا آهن. انگريزي ڪئليندر جي حساب سان "ويساکي ڏهاڙو" 14 كان 16 اپريل جي وچ ۾ ڪنهن ڏينهن اچي ٿو: هاري فصل لهٽ جي خوشيه ۾ اهو ڏينهن ملهاييندما آهن ۽ پنجاب وارن وٽ اهو صرف موسمي ڏٺ آهي، پر اسان جي سِڪ ڀائرن لاءِ اهو ڏهاڙو مذهبی اهمیت رکي ٿو. تنهن ڪري اهي پوري دنيا ۾ اهو ڏٺ وڌي عقیدت ۽ احترام سان ملهاييندما آهن.

پيارا پارئ! اهو پڌائڻ مشڪل آهي ته ويساکيءَ جي شروعات ڪڏهن ٿي ۽ ان جي شروعات هڪ ثقافتی ڏٺ جي حيشيت سان ٿي يا اهو ڏهاڙو شروع کان ئي مذهبی ڏٺ طور ملهايچي ٿو؟ پراها ڳالهه طئي آهي ته هندوستان جي ورهاڻي کان پوءِ به پاکستانی پنجاب جا هاري ويساکي جوش جذبي سان ملهاييندما ٿا اچن. انهن وٽ هيءَ هڪ ثقافتی ڏهاڙو آهي. اسان اوهان کي ويساکيءَ جي مذهبی حيشيت بابت معلومات ڏينداسين.

سک مت ۾ ويساکيءَ جي آڪاڻي انهن جي تعليم مطابق گرو تيغ بهادرجي جي شهادت کان شروع ٿئي ٿي. پاڻ سک مت جو نائون گرو هو مغل بادشاهه اورنگزيب جي حڪم سان سندس سرعامر سر قلم ڪيو ويو هو. تيغ بهادرجي هندن ۽ سکن جي حقن لاءِ اٿيو هو. سوانگزيزيب ان کي پنهنجي لاءِ خترو پئي سمجھيو. تيغ بهادرجي جي شهادت کان پوءِ سندس پت گرو گويند سنگه جي سکن جو ڏهون گرو مقرر ٿيو. گرو گويند سنگه جي پنهنجي ماڻهن ۾ قرباني ڏيئن جي همت ۽ حوصلو وڌائڻ پئي چاهيو ان خواب کي عملی جامو پارائڻ لاءِ پاڻ 30 مارچ 1699 تي ويساکي واري ڏهاڙي تي هڪ تاريخي اجتماع منعقد ڪرايائين.

جڏهن هزارين ماڻهن جو مير گڏ تي پيو ته گرو گويند سنگه جي هڪ اڳاڻي تلوار ساڻ ڪري، هجوم جي سامهون بيٺو ۽ جوشيلي انداز ۾ تقرير ڪرڻ کان پوءِ ماڻهن کان پچائين ته ڪير آهي جيڪو قرباني ڏيئن لاءِ تيار ٿئي؟ هجوم مان هڪ شخص پنهنجو هت مٿي ڪيو. گرو ان کي پاڻ سان پنهنجي خيمي اندر وئي ويو جڏهن واپس

ٿيو ته سندس تلوار رت سان رگيل هئي. گروءَ وري اچي پچيو ته: قرباني لاءِ بيو ڪير تبار آهي؟ هڪ رضاڪار وري تيار ٿيو. اهو سلسليو پنج دفعا ورجاييو ويو هر دفعي جذهن به گرو خيمي مان واپس پئي آيو ته سندس تلوار مان رت پئي تميو. ماڻهو سمجهي رهيا هئا ته گرو خيمي اندر انهن ماڻهن کي قتل ڪري رهيو آهي. ٿوري دير کان پوءِ جذهن اهي پنج همراهه خيمي مان پاھر نڪتا ته سندن ڪپڙن کي رت نه، پر ڳاڙهورنگ لڳل هو ۽ هو سڀ صحبيح سلامت هئا. سک مذهب جا اهي پنج ئي دليр بعد ۾ ”پنج پيارا“ لقب سان مشهور ٿيا، انهن جا نالا هن ريت هئا: پائي ديا سنگمه، پائي ڏرم سنگمه، پائي مكم سنگمه، پائي همت سنگمه ۽ پائي صاحب سنگمه.

ان تقريب ۾ گروءَ انهن پنجن ئي ماڻهن کي امرت پيارڻ کان پوءِ پاڻ به پيتوءَ پوءِ سڀني ماڻهن کي امرت پياريانين. ان تقريب ۾ جيڪي ماڻهو موجود هئا، انهن کي ”خالص پنت“ يعني ”پاڪ ماڻهن جو طبقو“ چئجي ٿو ان پروگرام ۾ هر قوم جا ماڻهو اچي گڏ ٿيا هئا. پر گرو گويند سنگمه جي کين سمجھايو ته پنهنجي ذات پات کي وساري هڪ ٿي وجو. پاڻ هر هڪ کي ”سنگمه“ يعني ”شينهن“ جو لقب ڏنائين. سندس اهڙي تعليم جي ڪري هڪ انقلاب بريا ٿي ويو چاڪاڻ ته ان زماني ۾ سماج، ذات، پات، امير، غريب جمڙن مسئلن ۾ ورهايل هو پر سڀ ڳالهيوون وساري متعدد ٿي ويا. اهڙي طرح 1699 ۾ ويساڪي هڪ مذهبی اهمیت حاصل ڪري ورتني، هاڻي به پوري دنيا ۾ سک پاير ويساڪي انتهائي عقیدت ۽ احترام سان ملهاين ٿا.

ويساڪي ۽ جون تقريبون:

ويساڪي ۽ واري ڏينهن ”نگر ڪيرتن“ جا جلوس ڪيديا ويندا آهن. ”نگر“ معني ڳوٽ ۽ ”ڪيرتن“ حمديءَ گيتن کي چئبو آهي. ماڻهو جلوس جي صورت ۾ اهي گيت ڳائيندا هلندا آهن. اهي تعريفي گيت سک مذهب جي مقدس ڪتاب گروگرنٽ صاحب مان ورتل آهن. جلوس جي اڳواڻي ”پنج پيارا“ جو حليو رکندڙ ماڻهو ڪندا آهن ۽ جلوس سان گروگرنٽ صاحب کي به متأهين ۽ اوچي هند رکي گڏ كطبوا آهي.

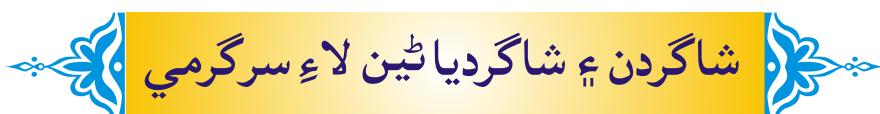
ويساڪي رنگارنگي ڏٺ آهي، ان ڏينهن خاص چمڪندڙ پڪي رنگ جا ڪپڙا پهري ”پنگڙا“ ۽ ”گدا“ ناج ڪبو آهي. سرنهن جو ساڳ، مڪئي ۽ جي ماني، تهري ۽ بيا انڀي مزيدار کاذا تيار ڪبا آهن. ان ڏينهن گردوارن ۾ ايندڙ سڀني ماڻهن کي ”ڪترا

پرساد” ڏنو ويندو آهي، جيڪو اتي، ڪنڊ ۽ گيهه مان نهيل کاڻو آهي، ان کي ”گروءَ جو پرساد“ به چون، چاڪاڻ ته ويساكي واري ڏينهن گرو گويند سنگهه جي ”خالص پنت“ جنم ورتو هو، جيئن ته هيءُ هڪ مقدس پرساد آهي، ان ڪري اهو پرساد وئندڙ گوڏن پر ويهي ٻڪ جهملي وڌي عقيدت سان اهو پرساد حاصل ڪندا آهن.

پاڪستانی پنجاب جي لڳ ڀڳ هر شهر پر ويساكي اڄ ب وڌي جوش ۽ جذبي سان ملهائيو آهي، ماطهو ويساكي جا ميلا لڳائيندا آهن، جن پر هر قسم جا دڪان هوندا آهن، ڳوٺائڻ کي ويساكي جي ميللي جوشدت سان انتظار رهندو آهي ۽ وري اندبيا مان سک ڀائرن جي ويساكي پر شركت ميللي کي اڃان سونهن بخشيندي آهي، اهڙيءَ طرح هي صرف ثقافتني ڏڻ نه پر ثقافتني ۽ مذهبي انداز جو ڏهاڙو لڳندو آهي.

سبق جو خلاصو

پنجاب وارن لاءِ ويساكي هڪ موسمي ڏڻ آهي، جڏهن ته سک ڀائرن لاءِ اهو هڪ مذهبي ڏهاڙي جي حيشيت رکي ٿو، ويساكي پنجابي ڪئلينبر مطابق ويساك مهيني جي پهرين تاريخ تي ملهائيو آهي، گرو گويند سنگهه جي 30 مارچ 1699ع تي هڪ ويساكيءَ جو مذهبي اجتماع منعقد ڪيو هو جنهن پر هن درس ڏنو ته سڀ ماطهو پنهنجي ذات پات وساري، هڪ ٿي وڃو ان ڏينهن ”خالص پنت“ جنم ورتويءَ اهڙيءَ ريت ويساكيءَ کي هڪ مذهبي حيشيت حاصل ٿي، ويساكيءَ واري ڏينهن شوخ رنگ جا نوان ڪپڻا پائي، جلوس ڪيديا آهن، گدا ۽ پنگڙا ناج ڪيو ويندو آهي، ڪيرتن ڳايانا ويندا آهن، سرنهن جو ساڳ، مڪئيءَ جي ماني ۽ تھريءَ سميت طرحين طرحين کاڻا تيار ڪري ڪائبا آهن، جڏهن ته گردوارن پر ساد ورهائيو آهي.

الف _ هيئين سوالن جا جواب ڏيو:

(1) ويساكي جي مذهبي حيشيت سان ابتدا ڪڏهن ۽ ڪيئن ٿي؟

(2) ويساكي ڏهاڙو چو ملهائيو آهي؟

(3) ويساكيء جون تقربيون ڪهڙي طرح ملهائبيون آهن؟

ب_ مناسب لفظن سان خال پرييو:

- (1) ويساكيء جوميلو جي موسم ۾ ملهائبو آهي.
- (2) سک مذهب جونائون نمبر گرو آهي.
- (3) گرو گويند سنگمه جي تاریخ تي ويساكيء جو تاریخي اجتماع منعقد کرايو هو.
- (4) اجتماع ۾ موجود سڀني ماڻهن تي نالو پئجي ويو.
- (5) ڪيرتن کي چئبو آهي.

ج_ هيئين جملن جي اڳيان صحيح يا غلط جونشان لڳايو:

جملاء	
غلط	صحيح
	(1) بيسيط مان ٺهيل للڏن کي "ڪٿا پرساد" چئبو آهي.
	(2) سک مذهب جو مقدس ڪتاب گرو گرنت آهي.
	(3) "خالص پنٿ" جي معني آهي دلير ماڻهن جو طبقو.
	(4) ويساكيء جو ڏڻ اگست مهيني ۾ ملهائبو آهي.
	(5) گرو گويند سنگمه جي سکن جو ڏھون گرو مقرر ٿيو.

لغت	
معني	لفظ
سر ڏڙ کان ڏار ڪرڻ، ماري چڏڻ هڪ مقدس پاڻي، جنهن جي پيئڻ سان انسان تي موت نه ايندو آهي.	سر قلم ڪرڻ امرت
عبادت ڪرڻ کان پوءِ کاڌي جي ڪا شيء ورهائڻ کي "پرساد" چوندا آهن. سكن جي عبادتگاه	پرساد
	گردوارو

باب چوٽون

اخلاقي قدر

سماج خاندانن سان ملي ئنهندو آهي، انهيءَ ڪري خاندان سماج جو بنينادي ايڪو آهي. خاندان جي هر فرد جي تعلیمِ ۽ تربیت سهڻي نموني ڪئي وڃي ته اهڙو فرد بهترین سماج جي تكميل لاءِ ڪارائتو بُلجندو آهي. اخلاقي علم جو دائرو رڳو مذهبن جي تعارف يا انهن جي تاريخ تائيين محدود ناهي، پر اخلاقي علم، اخلاقي قدرن تي پڻ بحث ڪري ٿو ڇاڪاڻ ته دنياوي مذهبن جو بنينادي مقصد تبلیغ ذريعي ماڻهن کي انسان بُلائڻئي آهي.

اخلاقي قدر روين کي بهتر بُلائڻ، پڻ جي عزت ڪرڻ ۽ انهن سان تعلقات بهتر بُلائڻ ۾ مددگار ثابت ٿين ٿا. ڇا صحيح آهي ۽ ڇا غلط، اهو چاڻ طن انساني زندگي ۽ جوهڪ اهم عنصر آهي، جيڪو فرد جي ڪردار جي تعمير ڪري ٿو. سنا اخلاقي قدر انسان کي صحيح فيصلو ڪرڻ ۽ پڻ سان ميل جول بهتر بُلائڻ ۾ مدد ڏين ٿا. مثال طور: پارن کي سڀکاريو آهي ته اهي وڌن جي عزت ڪن، پاڙپسرين ۽ بيمارن جو خيال رکن. جڏهن پار انهن هدایتن تي عمل ڪندا آهن ته پڻ ماڻهن سان سندن ناتا سنا ٿي پوندا آهن. اهڙيءَ طرح جيڪڏهن ڪو شخص پنهنجو ڪم ايمانداريءَ سان ڪري، ته اهو پنهنجا مقصد سولائي سان حاصل ڪري سگهي ٿو.

هن سبق ۾ اوهان ”وقت جي پابندی“، ”وطن سان محبت“، ”قانون جواحترام“، ”ملاقات جا ادب“، ”بيمار جي عيادت“ ۽ ”قومي يڪجهتي“ جهڙن اخلاقي قدرن بابت چاڻ حاصل ڪندا.

مُلڪ ۽ مِلٽ سان مُحبٽ ۽ وفاداري

ساره ۽ حامد اچ ڏايو خوش هئا، انهن جي غير معمولي خوشی ڏسي ماڻ کانعنه پيچيو: ”بارؤ! اچ توهين ڏايو خوش پيا نظر اچو چا ڳالهه آهي؟!

ساره: ”امان اچ کان اسان جي اسکول ۾ 14 آگست جون تياريون شروع ٿي ويون آهن، سومون تقريري مقابلي ۾ حصور تو آهي.“

حامد: ”امان! آء پنهنجي قومي هيرو قائد اعظم جو ڪدار ادا ڪندس.“

ماڻ: ”اها ته تمام سٺي ڳالهه آهي. اوهان کي معلوم آهي ته آزاديءَ وارو ڏهاڙو اسان لاءَ عيد جي ڏينهن وانگر آهي. ان ڏينهن اسان جو ملڪ آزاد ٿيو ۽ اسان کي غلاميءَ مان نجات ملي.“

ساره: ”جي امان! اچ اسان کي استادياڻي صاحبہ به ٻڌايو ته پنهنجي ملڪ لاءَ ڏنل قربانيں کي ياد رکڻ گهرجي. رڳو گهر کي جهندرين سان سينگارڻ ۽ سائوجهندو ٿرڪائڻ ڪافي ناهي. پر اسان کي پنهنجي محب وطن هجت جو ثبوت ڏيڻ گهرجي.“

حامد: ”امان! محب وطن هجت لاءَ جنهن قومي جذبي ۽ وفاداري جي ضرورت آهي، اهو اسان ۾ موجود آهي.“

ساره: ”منهنجي تقرير جو عنوان ”ملڪ ۽ مِلٽ سان محبٽ ۽ وفاداري“ آهي. آء ڏاڏا سائينءَ جي مدد سان پنهنجي تقرير پوري ڪنديس.“

ماء: "حامد توهان قائد اعظم جو کردار پیا ادا کیو ان کری توهان کی قائد اعظم
جي سوانح عمری پژهٽ گهرجي".

حامد: "جي امّر".!

(ساره شام جو کاڏو کائي ڏاڻي سائين وٽ اچي پهچي ٿي)

ساره: "ڏاڻا سائين! مون کي اسکول ۾ تقرير ڪرڻي آهي، جنهن جو موضوع "ملڪ ۽
مِلٽ سان محبت ۽ وفاداري" آهي. ان حوالي سان اوهان منهنجي مدد کريو".

ڏاڻو: "شاباس ڌيءَ! تمام سٺو عنوان چونڊيو آهي توهان. اسين پنهنجي نندن نندن
عملن ذريعي ثابت ڪري سگھون ٿا ته اسين پنهنجي ملڪ ۽ ڦووم سان محبت
ڪريون ٿا ۽ ان جا وفادار آهيون".

ساره: "اهو ڪيئن ڏاڻا سائين؟"

"اهو هن طريقي سان ته اسين پنهنجي ملڪ کي پنهنجو گهر سمجھون. جهڙيءَ
طرح اسين گهر جي ڪند ڪٿچ جي صفائي جو خيال رکندا آهيون. جميٽي جهڻي
کان بچندا ۽ والدين جي فرمانبرداري ڪندا آهيون ۽ گهر جي اصولن جي پابندی
ڪندا آهيون. ساڳئي نموني اسان کي پنهنجي ملڪ لاءِ بسوچن گهرجي. گهڻين کي
صف سٿرو رکن گهرجي پنهنجي ملڪ کي هر قسم جي برائي ۽ سازشن کان بچائڻ
لاءِ حڪومت سان سهڪار ڪيون ۽ ان جي قانون تي پوري طرح عمل ڪريون".

ساره:

ڏاڻو:

"ڏس ڌيءَ! اهو صرف ۽ صرف تڏهن ممکن آهي، جڏهن هر هڪ ماڻهو پنهنجي
ڏاٿي مفاد کي پئي ۽ پئيان ٿتو ڪري ملڪي مفاد کي ترجيح ڏيندو. پر
جيڪڏهن اسان صرف تقريرن ۾ اهي ڳالهيوں ورجائينداسين ۽ عملی طور
ڪجمہ به نه ڪنداسين ته اهو مقصد حاصل نه ٿيندو توهان پنهنجي تقرير ۾
اسکول جي سڀني شاگردن ۽ شاگرد ٻياڻين کي اهو پيغام ڏيو ته اچ کان اسين
سيپ اهو عهد ڪريون ٿا ته اسين پنهنجي عملی ڪوشش جي شروعات اچ کان
ئي ڪري رهيا آهيون ۽ سچي، محبوبون ۽ ڦووم سان وفادار هجتن جو ثبوت پيا ڏيون".

ساره:

"مهرباني ڏاڻا سائين! اوهان منهنجي جوش ۽ جذبي کي ڏاٿي چڏيو اچ ئي آءَ
پنهنجي دوستن کي ان طرف مائل ڪنديس جيئن اهي به حُبِّ الوطنی ۽ وفاداري
کي سمجھن ۽ ان تي عمل ڪن".

ڏاڻو:

"شاباس ڌيءَ شال! خوش هجین". !!!

سبق جو خلاصو

ساره ۽ حامد پئي ڀاڻ پيڻ اسڪول جي 14 آگست واري پروگرام ۾ حصو وٺن ٿا. حامد قومي هيرو ”قائداعظم“ جي ڪردار ادا ڪرڻ ۾ مصروف ٿي وڃي ٿو جڏهن ته ساره ”ملڪ سان مُحبٽ ۽ وفاداري“ جي عنوان لاءِ پنهنجي ڏاڻي سائينءَ کان رهنمائی وٺي ٿي. ڏاڻا سائين کيس ٻڌائي ٿو ته اسان جو ملڪ اسان جي لاءِ پنهنجي گھر وانگر آهي. ان کي صاف رکڻ، سازشن ۽ برائين کان پاك ڪرڻ ۽ ان جي قانونن جي پابندی ڪرڻ اسان جي ذميداري آهي. اهو تڏهن ممڪن آهي. جڏهن اسين پنهنجي مفاد کي ملڪ لاءِ قربان ڪريون. جيئن ملڪ ۽ ميلٽ جا وفادار بڄيون. ساره اهي ڳالهيوں ٻڌي. پنهنجن دوستن تائين پهچائڻ جو وعدو ڪري ٿي.

شـاـگـرـدـنـ ۽ شـاـگـرـدـيـاـطـينـ لـاءـ سـرـگـرمـيـ

الف_ هيئين سوالن جا جواب لکو:

- (1) ملڪ ۽ ميلٽ سان وفاداري ثابت ڪرڻ لاءِ اسان کي ڇا ڪرڻ گھرجي؟
- (2) هن ڪهاڻيءَ مان اسان کي ڪهڙو سبق ملي ٿو؟
- (3) جشن آزادي ڪيئن ملهائڻ گھرجي؟

ب_ خالي جگهون مناسب لفظن سان پرييو:

- (1) هر ماڻهوءَ کي ذاتي مفاد مٿان _____ مفاد کي ترجيح ڏيڻ گھرجي.
- (2) ملڪ کي براين ۽ سازشن کان بچائڻ لاءِ اسان کي _____ جوساث ڏيڻ گھرجي.
- (3) جشن آزادي اسان لاءِ _____ وانگر آهي.
- (4) حامد 14 آگست جي تقريب ۾ _____ جو ڪردار ادا ڪري رهيو هو.
- (5) ساره جي تقرير جو عنوان _____ هو.

ج_ هینین جملن جي اڳيان صحيح يا غلط جونشان لڳايو:

جملاء	صحبج	غلط
(1) اسان حب الوطني ۽ وفاداري پنهنجي عمل ذريعي ثابت کري سگھون ٿا.		
(2) اسان کي ملکي قانونن جي پابندی ڪرڻ گهرجي.		
(3) 14 اگست تي گهر کي جمنديين سان سينگارڻ ئي اهم آهي		
(4) حامد جي تقرير جو موضوع "حب الوطني" هو.		
(5) تقرير جي معاطي ۾ بابا سائين ساره جي رهنماي ڪئي.		

لغت	
معني	لفظ
حد کان وڌيڪ، اهم کنهن شخصيت جي زندگي جا احوال فائدو کنهن شيءٌ کي معمولي سمجھي پري ڦتو ڪرڻ وطن جي محبت قوم	غير معمولي سوانح عمرى مفاد پنهنجي ڦتو ڪرڻ حبُّ الوطنى ملٰت

شەھريءَ جون ذميداريون

لغوي اعتبار سان هر اهو ماطھو ملڪ جو شهرى آهي. جيڪو ان ملڪ جي ڳوٽ يا شهر جو رهاڪو هجي، پر جڏهن سڀاسي تصور ۾ لفظ "شهرى" اصطلاح طور استعمال ڪجي ته ان مان ڪنهن ملڪ يا رياست جو فرد مراد هوندو آهي. پاڪستان اسان جو ملڪ ۽ اسيين ان جا شهرى آهيون.

ملڪ جو شهرى هجڻ جي اعتبار سان آئين اسان کي حق ڏنا آهن، پر حق معلوم ڪرڻ کان پھرئين اسان کي پنهنجي ذميدارين طرف ڌيان ڏڀط گھرجي. ملڪ جي شهرىءَ جون ڪجم ذميداريون هيٺينءَ ريت آهن:

1. حقوق العباد / سماجي حق:

هر شهرىءَ لاءُ ضروري آهي ته عامر ماطھن جي حقن جو خيال رکي جيڪي رياست انهن کي ڏنا آهن، مثال طوزپين جي راءُ نظرین جواحتaram ڪرڻ.

2. قانون جواحتaram ۽ متعلق اهلڪارن سان تعاون:

هر شهرى کي ملڪي قانون جواحتaram ڪرڻ گھرجي ۽ قانون نافذ ڪندڙ اهلڪارن سان سهڪار ڪرڻ گھرجي. ڪڏهن به تشدد وارو رخ اختيار نه ڪرڻ گھرجي ۽ هميشه قانون جي پيچڪري کان بچڻ گھرجي. تريفڪ جي قانونن جي چڱي نموني پاسداري ڪجي. درائيونگ دوران ڪڏهن به جلد بازي نه ڪرڻ گھرجي. ائين ڪرڻ سان نه رڳو درائيور ۽ ان سان گڏ سوار ماطھن کي پٻ خترو هوندو آهي، پر رود تي موجود پين گاڏين ۽ ماطھن لاءُ به خطرناڪ صورتحال پيدا ٿي پوندي آهي.

3. ايمانداري ۽ فرض ادائڪي:

هر شهرىءَ کي پنهنجون ذميداريون، پوري توجه، شوق ۽ ايمانداري سان ادا ڪرڻ گھرجن. ڪڏهن به ڪنهن فراد يا دوكيبازي ۾ ملؤٽ نه هئط گھرجي. کيس پنهنجا واجبات پورا پورا ۽ وقت سر ادا ڪرڻ گھرجن.

4. عام پلاتي جي ترقى لاء جدو جهد:

شهرىن کي اهڙين سرگرمين ۾ پرپور بهرو وٺڻ گهرجي. جيڪي رياستي يڪ جمتي، وقار ۽ ترقى کي هشي وثرائين.

5. معاشى ترقى:

هر شهرى جي اها به ذميداري آهي ته هو پنهنجون پرپور صلاحيتون ڪتب آطيندي، ملڪ ۾ جمهوريت مضبوط ڪرڻ ۽ معاشى ترقى لاء ڪوشش وئي.

6. راء ۽ ووت جو صحيح استعمال:

هر شهرى لاء اهو به ضروري آهي ته چونڊ دوران اهڙن نمائندن کي ووت ڏئي ڪامياب بٽائي، جيڪي ايوان ۾ پهچي سندس صحيح نمائندگي ڪري سگمن.

سبق جو خلاصو

ملڪ جي شهرى هجڻ جي ناطي اسان تي ڪجهه ذميداريون لازم ٿيون ٿيون. رياست جي رهائشي ماڻهن جا حق پورا ڪرڻ، ملڪ جي قانون جواحتaram ڪرڻ، ذميدارين ۾ ڪوتاهي نه ڪرڻ، وقت سر واجبات ادا ڪرڻ، رياست جي ترقى لاء عملی سرگرمين ۾ بهرو وٺڻ، پنهنجون صلاحيتون ملڪي ترقى ۽ بقاء لاء استعمال ڪرڻ ۽ بهتر نمائندن جي چونڊ ۾ پنهنجي راء استعمال ڪرڻ. اهي سڀ اسان شهرين جون ذميداريون آهن.

الف_ هيئين سوالن جا جواب لکو:

- (1) ملڪ ۾ رهندڙ هر شهرى لاء ڪهڙيون ذميداريون آهن؟
(2) اوھان جي خيال ۾ معاشى ترقى لاء شهرى ڪهڙو ڪردار ادا ڪري سگهي ٿو؟
(3) جيڪڏهن شهرى پنهنجا فرائض ۽ ذميداريون پوريون نه ڪندا ته ملڪ جو چا حال ٿيندو؟ تن سِتٽن ۾ جواب لکو.

ب_ هیئیان خال پریو:

- (1) هر شهري لاء ضروري آهي ته هوپین جي _____ جواحتراوم کري
- (2) هر شهري کي پنهنجا فرائض _____ سان ادا کرڻ گهرجن.
- (3) ملڪ ۾ جمهوریت جي مضبوطي ۽ _____ کي هشي وثرائڻ گهرجي.

ج_ هیئین جملن جي اڳیان صحیح یا غلط جونشان لڳایو:

جملہ	صحیح	غلط
(1) هر شهري کي پنهنجا واجبات بروقت ادا کرڻ گهرجن.		
(2) هر شهريءَ کي حقوق العباد جو خيال رکڻ گهرجي.		
(3) ذميدارين ۾ ڪوتاهي ڪرڻ ملڪي ترقى جي ضمانت آهي.		
(4) چوندن ۾ پنهنجي راء/ووت ڏيٻٽ جو حق هر هڪ شهري کي حاصل ناهي.		

لغت	
معنی	لفظ
لغت جي اعتبار سان، ٻولي ۾ ان لفظ جي معني ڪھڻي آهي. ڪولفظ ڪنهن ٻولي ۾ ڪا خاص معني ڏيڪاري ته ان کي ”اصطلاح“ چوندا آهن.	لغوي اصطلاح

قومي يڪجهتیءَ جي اهميت

مشهور چوڻي آهي ته ”اتفاق ۾ برڪت آهي“ ٻڌي ۽ اتفاق قومي اينکي جو ذريuo آهي، جڏهن ته نا اتفاقيءَ انتشار ڪمزوري ۽ زوال جو سبب بُطجندما آهن، تاريخ شاهد آهي ته قومن جي ترقى، خوشحالی ۽ استحڪام سندن قومي اينکي ۽ اتحاد سبب ممڪن بُطبيا آهن.

”قومي اينکي“ جي تعريف هن طرح ڪري سگمجي ٿي ته ”ڪنهن ملڪ اندر رهندڙ ماظهو پنهنجي انفرادي سڃاڻپ رکڻ باوجود اجتماعي ڪمن هر هم خيال ۽ ٻڌي سان رهڻ جو عزمر ڪندي ان جو عملني نمونو پيش ڪن ته اهو ”قومي اينکو“

آهي. مطلب ته قومي اينکو هڪ اهڙو نفسياتي عمل آهي، جنهن ذريعي اتفاق ۽ جذباتي هڪ جهڙائي واري سوچ ماظهن جي دلين ۾ پيدا ٿئي ٿي، نتيجي ۾ ملڪ سان وفاداري ۽ اجتماعي شهريت وارو رڄحان جنم وئي ٿو.

اوهان ڪنهن درياء جو مثال وٺو درياء جو وهڪرو چولين جي گڏجي وھٽ سبب ٿئي ٿو. جڏهن تمام گھڻيون چوليون اچي گڏبيون ته درياء جي طاقت ايتري وڌي ويندي آهي، جوان سان ٻوڏ اچي ويندي آهي، جيڪا سامهون ايندڙ هر شيءَ کي لوڙهي چڏيندي آهي، پر اها درياء جي اڪيلي چولي اچي ڪناري سان تڪرابئي ته ان جي ڪاٻه حيٺيت ڪانه هوندي. توهان ماڪيءَ جي مڪي ڏسو ماڪيءَ جون مڪيون جڏهن ٻڌي ۽ اتفاق سان گڏجي ڪم ڪن ٿيون ۽ اجتماعي نموني سان مختلف چراڳاهن. فصلن ۽ باغن ۾ وجي هڪ گل جي رس چوسي ماناڻو ٺاهين ٿيون. تڏهن ماڪيءَ حاصل ٿئي ٿي. بس اهوئي حال قوم جوبه آهي. قوم جو هر ماظهو آڱر ۽ وطن هت جي تيريءَ وانگي آهي. اهي هڪ ٻئي سان ڳنڍيل آهن، هت جي هڪ آڱر ڪطي ڪڏهن ڪمزور ٿي پوندي آهي، پر جڏهن سڀ آڱريون گڏجي مڪ ٻطجنديون آهن ته اهي دشمن جو چڱي نموني مقابلو ڪنديون آهن. قومي نا اتفاقيءَ انتشار ملڪي بغاؤت جو سبب

بُطْجَنْدَا آهُن. پاڪستان جي باني محمد علي جناح ملڪ جي ترقى ۽ خوشحالى لاءِ هميشه اتحاد ۽ ايڪي تي زور ڏنو. سندس فرمان آهي:

”مون کي ان ۾ شڪ ناهي ته اتحاد يقين، محڪم ۽ تنظيم ئي اهي بنیادي نکتا آهن، جيڪي نه صرف اسان کي دنيا جي پنجين وڌي قوم بُطائی رکندا، پر دنيا جي هر قوم کان بهتر قوم بُطائيندا.“

ٻئي دفعي پاڻ فرمائيئين:

”اسان مان ڪويه پنجابي، بلوچي، سندھي ۽ پنجاڻ ناهي، بلڪ اسان مان هر هڪ پاڻ کي پاڪستانی محسوس ڪري ۽ سمجھي، ۽ اسان کي صرف ۽ صرف پنهنجي پاڪستانی هجڻ تي فخر ڪرڻ کپي.“

جڏهن انسان پنهنجي وطن جي هر شيء کي چاهيندو ته هتي رهندڙ ماڻهو به کيس رنگ، نسل، ذات پات ۽ مذهب جي فرق بنا پسند چھ لڳندا. ماڻهن جا اختلاف ختم ٿيندا ۽ هندو مسلمان سک، مسيحي ۽ پارسي جي قيد مان نکري ماڻهو انسانيت وارو مذهب اختيار ڪندا.

سبق جو خلاصو

قومن جي ترقى ۽ خوشحالىءَ جو دارومدار اتفاق ۽ پٽيءَ ۾ آهي. قوم هڪ مُڪ وانگر آهي. جيستائين مٺ پيڪوئيل آهي ته اها طاقتور آهي. پر جڏهن اها کلبي ويندي ته هر هڪ آگر ڪمزور ٿي پوندي ماڻهو متخد ٿي طاقتور قوم بُطجي ويندا آهن، جن کي پوءِ ڪير به زير نتو ڪري سگهي. پاڪستان جي باني قائد اعظم محمد علي جناح ذات پات جي فرق کي وساري، قومي اتحاد ۽ پٽيءَ وڌائڻ جي ترغيب ڏني آهي.

الف_ هيئين سوالن جا جواب لکو:

- (1) اتحاد جي معني چا هي ۽ قومي اتحاد مان چا مراد آهي؟
- (2) پاڪستان ۾ قومي اتحاد ۽ ايڪو مثالن سان واضح ڪريو.

ب_ هیئیان خال مناسب لفظن سان پریو:

- (1) ٻڌي ۽ اتفاق جو ذريعو آهن.
- (2) قوم هجي ته ڪوبه دشمن مغلوب نه ٿو ڪري سگهي.
- (3) قوم ۾ نا اتفاقي ۽ انتشار جو سبب بُطجي ٿو.
- (4) مذهب، ذات پات، زبان ۽ برادری جو فرق جي ڪري ٿئي ٿو.
- (5) چولين جي طاقت ۾ آهي.

ج_ هیئین جملن جي اڳيان صحيح يا غلط جونشان لڳايو:

جملہ	صحیح	غلط
(1) قومن جو اتحاد يڪ جماعتی ۽ ۾ آهي.		
(2) چولي دریاء کان پاهر نڪرندي ته طاقتور ٿي ويندي آهي.		
(3) قوم جو هر ماطھو آگر ۽ وطن هت وانگر آهي.		
(4) مذهب، نسل ۽ ذات پات جو فرق قومي ايڪي جي نشان آهي.		
(5) پاڪستان جي باني وطن جي ترقی لاء هميشه قومي يڪ جماعتی تي زور ڏنو.		

د: پاڪستانی تاریخ جا اهي پنج اهم ڪارناما بيان ڪريو جيڪي قومي اتحاد بدولت مکمل ٿيا.

لغت	
معنی	لفظ
ايڪو اتحاد، ٻڌي جدا جدا هجتو، نا اتفاقي	يڪ جماعتی انتشار
ما تحت، هيٺي ڪمزور	مغلوب

آئين ۽ قانون جي اهمیت

پارو! آئين ۽ قانون جي اهمیت سمجھن کان اڳ اهو سمجھی وٺو ته آئين ۽ قانون ۾ ڪہڙو فرق آهي. اهي اصول ۽ قاعدا جن مطابق حکومت جو انتظام هلايو وڃي ان کي "آئين"، "منشور" ۽ "دستور" چوندا آهن. جڏهن ته سماج جو انتظام سنپالن لاءِ جيڪي قاعدا قانون ۽ سزايون مقرر ڪيون وڃن، انهن کي

"قانون" چئبو آهي. پنهي جي فرق کي سمجھن لاءِ هڪ مثال وٺو: پاڪستان جو آئين اها ضمانت ڏئي ٿو ته اقلیتین کي پنهنجي مذهب مطابق عبادت ڪرڻ جي آزادی حاصل هوندي، پر جيڪڏهن ان ڳالهه ۾ کو ماڻهو رکاوٽ بطيجي ته ان جو حل قانون ڏريعي ٿيندو. قانون اهو ٻڌائيندو ته ان جرم جي نوعیت ڪہڙي آهي ۽ ان جي سزا ڪہڙي ٿيندی؟ آئين جي وضاحت ڪرڻ اعليٰ عدالتن جو کم آهي ۽ ان تي عمل ڪرڻ حکومت جي ذميداري آهي، جڏهن ته قانون جاري ڪرائڻ حکومت، انتظامي (پوليڪس ۽ عدالتن) جو کم آهي ۽ ان تي عمل ڪرڻ عوام جي ذميداري آهي.

پاڪستان سمیت ڪيترن ئي ملڪن وٽ تحريري آئين آهي، پر برطانيا ۽ نیوزیلینڊ اهڻا ملڪ آهن، جن وٽ آئين غير تحريري آهي، غير تحريري جو اهو مطلب ناهي ته اهو ڪشي به لکيل ناهي، پر ان مان مراد آهي ته اهو ڪتابي صورت ۾ ڪنهن هڪ هند گڏ ٿيل ناهي ۽ ان جو اڪثر حصو قدیم زمانی کان سندن وڏڻ کان سیني به سيني منتقل ٿيندو رهي ٿو

دنيا جو سڀ کان پهريون آئين 1877 ۾ هڪ آثار قدیم جي ماهر ارنست دي سارزڪ لڌو. اهو آئين سميري بادشاهه يوروڪي گينا ڏانهن منسوب آهي، جنهن جو زمانو 2300 ق.م ٻڌائيو وڃي ٿو.

آئين جي اهميت:

دنيا جي ڪابه تنظيم، پوءِ کطي اها ننديي پورهيت یونين هجي يا ڪا وڌي رياست، سڀني کي پنهنجو انتظام هلائط لاءِ دستور جي ضرورت هوندي آهي. سماج حڪومت جي ماتحت هوندو آهي. حڪمان حڪومت هلائط لاءِ آئين مان رهنماي حاصل ڪندا آهن، ان ڪري انهن کي آئيني حڪمان چوندا آهن.

آئين جي اهميت هيئين ڳالهين جي ڪري آهي:

- .1 ڪنهن به ملڪ جو آئين حڪومت کي ڪاروهنوار هلائط جا قاعدا، قانون مهيا ڪري ڏيندو آهي. جيڪڏهن ائين نه هجي ته سماج افراط تفريط جوشڪاري ويحي.
- .2 آئين هجڻ جي صورت ۾ شهري حڪومت جو احتساب ڪري سگهن ٿا ته اها قانون مطابق هلي پئي يانه.
- .3 آئين جي ذريعي ماڻهن کي سندن حقن بابت سڌ ملي ٿي. اهي پنهنجي حق تلفي ٿيڻ جي صورت ۾ احتجاج ڪري سگهن ٿا.
- .4 آئين قومي هدف مقرر ڪري ٿو. اهو ڪنهن به ملڪ لاءِ بيد ضروري آهي. مثال طور: پاڪستان وانگر ڪيترن ئي ملڪن جي آئين شهرين لاءِ اهو هدف مقرر ڪيو آهي ته اهي جمهوريت جي مضبوطي ۽ ملڪي معشيٽ جي ترقى لاءِ اپاء وٺندا.

قانون:

قانون جو اصل مقصد ماڻهن کي انصاف ڏيڻ آهي، ٽنهن ڪري ان جي سماج ۾ اهڙي حيشيت آهي. جهڙي روح جي جسم اندر. قانون سان ئي سماج زنده رهي ٿو. قانون ٻن قسمن جو آهي: 1_ اخلاقي قانون 2_ حڪومتي قانون.

دنيا جا سڀني قانوندان، مفكِر ۽ فلسفري ان ڳالهه کي تسليم ڪن ٿا ته اخلاقي قانون وانگر حڪومتي قانون به هجڻ گهرجن. ان جو سبب هي آهي ته اخلاقي قانون جي پيچئي کي برو ته سمجھيو ويحي ٿو پر ان تي ڪا سزا نه ٿي ڏئي سگهجي. مثال طور: اوهان جيڪڏهن ڪنهن پوڙهي شخص کي ڳرو وزن ڪلندي ڏسو ته اخلاقي قانون جي تقاضا اها آهي ته اوهان ان وزن ڪڻ ۾ سندس مدد ڪريو. جيڪڏهن اوهان ائين ڪندا ته اها تمام سٺي ڳالهه آهي، پر جيڪڏهن اوهان ائين نه ٿا ڪريو ته ان تي

کا سزا نه ملندي هاڻي فرض ڪريو جيڪڏهن ان پوڙهي شخص جو بار هلڪو ڪرڻ بدран اوهان ان کي ڏڪو ڏئي ٿا چڏيو ان جو کيسو ڪتي ٿا وڃو ته ڇا ٿيڻ گهرجي؟ ڪير فيصلو ڪندو ۽ ان ڏوهه جي ڪيتري سزا هجڻ کپي؟ جيڪڏهن ڏوھاريءَ کي مناسب سزا نه ملندي ته سماج ۾ افراتفري پڪترجي ويندي ۽ هر شخص ڏوھاريءَ کان پاڻ بدلي وٺڻ جي ڪوشش ڪندو. تنهن ڪري ضرورت پوي ٿي ته اخلاقي قانون سان گڏ حڪومتي قانون به هجن، جيڪي انهن ڏوھن جون سزايون مقرر ڪن. ثابت ٿيو ته سماج جو مناسب انتظام هلاتڻ لاءِ قانون ۽ ان تي عمل ڪرائڻ پئي لازم آهن. ياد رکڻ گهرجي ته قانون جوبنياد ڏاڍتى بلڪل به ناهي، پر جيڪو قانون جي پيچڪري ڪندو ان جي لاءِ رياست طاقت جو استعمال ڪندي. دنيا جي جيترن به ملڪن ۾ اڄ قانون آهي، اهي اتان جي قانون ساز ادارن ۽ سٺي انتظاميا جي ڪري آهي.

سبق جو خلاصو

قانون ۽ آئين ۾ بنويادي فرق اهو آهي ته آئين ملڪي نظام هلاتڻ جي قاعden ۽ اصولن جو نالو آهي، جڏهن ته قانون سماج اندر انتظام درست رکڻ جي اصولن ۽ ضابطن ۽ سزاين جي مجموعي جونالو آهي. پاڪستان سميت سڀني ملڪن ۾ تحريري آئين لاڳو آهي پر برطانيا ۽ نيوزيلينڊ ۾ غيرتحريري آئين لاڳو آهي. ڪنهن به ملڪ کي هلاتڻ لاءِ آئين ڪرنگهي واري حيشيت رکي ٿو ساڳئي نموني قانون جو مقصود انصاف پهچائڻ آهي. سماج اندر امن امان بحال ڪرڻ لاءِ قانون جو هجڻ ۽ ان تي عمل ڪرائڻ پئي ضروري آهن. جيڪڏهن آئين نه ٿيندو ته سماج بي يقيني واري ڪيفيت ۽ ڏقيڙن جي ور چرڙهي ويندو.

الف_ هيئين سوالن جا جواب لکو:

آئين ۽ قانون ۾ ڪهڙو فرق آهي؟ مثال سان وضاحت ڪريو.	(1)
هڪ بهتر دستور جون خاصيون لکو.	(2)
ملڪ لاءِ آئين جي ڪهڙي اهميٽ آهي؟ واضح ڪريو.	(3)
سماج لاءِ قانون چو ضروري آهي؟	(4)

ب_ هینیان خال مناسب لفظن سان پریو:

- دنیا جوسپ کان پھریون آئین ٩ لتدوویو. (1)
 برطانيا ۽ نیوزیلینڈ جا دستور آهن. (2)
 آئین جي وضاحت چوکم آهي. (3)
 آئین تي عمل چي ذمیداري آهي. (4)
 قانون جوبنیادی مقصد پهچائٹ آهي. (5)

ج_ هینین جملن جي اڳيان صحیح یا غلط جو نشان لڳایو:

جملہ	غلط	صحیح
(1) دنیا جو پھریون آئین حمورابی قانون آهي.		
(2) آئین قومی هدف مقرر ڪندو آهي.		
(3) آئین ۽ قانون مان جنهن به هڪ تي عمل ڪيو وڃي ته سماج درست رهندو.		
(4) غیر تحریری آئین پراتي دور جي قصن ۽ آکاڻين ماں جو ڦيو ويندو آهي.		

لغت	
معنی	لفظ
ملکي انتظام هلاتیندڙا دارا مثلاً: پولیس، عدالتون ڪاڳالهه وڏڻن کي ياد هجي وري انهن جواولاد ٻڌي پنهنجي اولاد کي پڌائي. گھت وڌائي حق ضابع ڪرڻ، حق ڦڀائڻ نشانو مقصد قانون جا ماهر، قانون ناهیندڙ	انتظاميا سيبني به سيني منتقل ٿيڻ افرات ۽ تفريط حق تلفي هدف (ج) آهداف قانوندان

بنيادي حق، جن جي پاڪستانی آئين ضمانت ڏئي ٿو

انسانی زندگیء لاء بنیادي حق ڪرنگهي جي حیثیت رکن ٿا. انهن کان سوء ڪوبه ماڻهو پنهنجي شخصیت کي نروارنه ٿو ڪري سگهي، تنهن ڪري هر جمهوري ملڪ ۾ بنیادي حقن کي آئين ۾ شامل ڪيو ويو آهي. پاڪستان جي 1973ء واري آئين کي بنیادي حقن جي اعتبار سان پھرین پنهنجي دستورن تي فوقیت حاصل آهي. آئين جي بئي حصی اندر پھرین باب جي شق نمبر 8 کان

28ءِ بنیادي حقن جو ذکر ٿيل آهي، جن کي هتي مختصر بیان ڪجي ٿو:

- .1 ریاست هر شہریء کي زندگیء جي تحفظ جي ضمانت ڏئي ٿي.
- .2 هر شہری آزادیء سان گھمی ڦري سگهي ٿو.
- .3 هر شہریء کي اجتماع، سوچ ۽ اظهار جي آزادی حاصل آهي.
- .4 هر شہریء کي انجمن ۽ یونین ناهن جو حق آهي.
- .5 زندگیء جون گھوجون پوريون ڪرڻ لاء جائز ڌندواختيار ڪرڻ هر شہریء جو حق آهي.
- .6 مذهبی آزادی هر شہریء جو حق آهي. هو پنهنجي مذهبی تعلیم مطابق عبادت ڪري سگهي ٿو.
- .7 هر شہری جائیداد جي ڏيتي ليٽي ڪري سگهي ٿو.
- .8 مذهبی ۽ نسلی فرق پنا هر شہری ملازمت جو حق رکي ٿو.
- .9 سڀئي شہری قانون جي نظر ۾ هڪ جهڙا آهن. ڪنهن کي ڪنهن تي برتری ناهي.
- .10 عوامي ۽ مذهبی جڳهن کي ڏسٹ جو حق به هر شہریء کي حاصل آهي.

هي اهي بنیادي حق آهن، جن جي پاڪستانی آئين هر شہریء کي اجازت ڏئي ٿو. توزیٽي ان جو ڪو به مذهب هجي، اهو ڪھڙي به ٻولي ڳالهائيندو هجي ۽ ان جو ڪنهن به طبقي سان تعلق هجي، انهن بنیادي حقن جو پوراء تمام ضروري آهي. تڏهن ئي

هڪ سچو پاڪستانی پنهنجي صلاحيتن ذريعي ملڪ ۽ قوم جي خدمت بهتر انداز ۾
ڪري سگهي ٿو

بنيادي انساني حق ان ٿوري ۾ ٿوري معيار کي ظاهر ڪن ٿا، جيڪو انسان
کي وقار سان زندگي گذارڻ لاءِ گھرbel آهي. بنيادي انساني حق ماڻهن کي ان ڳالهه جي
چونڊ ڪرڻ جي اجازت ڏين ٿا ته اهي ڪهڙي طرز زندگي ۽ ڪهڙي قسم جي حڪومت
چاهين ٿا.

بنيادي حق حاصل ٿيڻ سان ماڻهن کي اها ضمانت به ملي ويحي ٿي ته کين
بنيادي ضرورتون يعني ڪپڙي، اتي، اجهي، صحت ۽ تعليم جون سهولتون ملنديون.
جڏهن انسانن کي سندس بنيادي ضرورتون حاصل ٿي پون ته ڪوبه سماج دشمن کين
غلط وات تي نه ٿو هلائي سگهي. اقوام متعدد مطابق بنيادي حق ان ڳالهه کي ثابت ڪن
ٿا ته ماڻهو پنهنجون انساني خوييون مثلاً: ذهانت ۽ صلاحيت کي ترقى ڏئي سگمندو ۽
انهن کي بهتر سرگرمين ۾ استعمال ڪري سگمندو.

سبق جو خلاصو

پاڪستان جي 1973ع واري آئين ۾ بنيادي انساني حقن جو ذكر تيل آهي،
جنهن مطابق هر شهريءَ کي زندگيءَ جو تحفظ، گھنمڻ ڦرڻ جي آزادي، مذهبي آزادي،
برابري، ملازمت، عوامي ۽ مذهبي جڳهن گھنمڻ جي آزادي حاصل آهي. اهي حق حاصل
ٿيڻ سان هڪ سچو پاڪستانی قوم جي بهترین خدمت ڪري سگهي ٿو.

الف _ هيئين سوالن جا جواب لکو:

- (1) پاڪستانی آئين شهرين جي ڪهڙن بنيادي حقن جو ضامن آهي؟
- (2) بنيادي حق ملڪ جي صورت ۾ شهري پنهنجون صلاحيتون ڪهڙي
نموني استعمال ڪندا؟ پنهنجن لفظن ۾ لکو.

ب_ هیئیان خال مناسب لفظن سان پریو:

- (1) پاکستان جي _____ واري آئین کي بنیادی حقن جي اعتبار سان پین دستورن تي برتری حاصل آهي.
- (2) آئین جي بئی حصی اندر باب _____ جي شق 8 کان 28 مه بنیادی حقن جو ذکر ثیل آهي.
- (3) مذهبی آزادی هر شهری جو _____ آهي.
- (4) هر شهری _____ ڏندواختیار ڪرڻ جو حق رکی ٿو.
- (5) بنیادی حق انسانی زندگی مه _____ جي حیثیت رکن ٿا.

ج_ هیئین جملن جي اڳیان صحیح یا غلط جو نشان لڳایو:

جملہ	صحیح	غلط
(1) کنهن به شهری کي جائيداد جي ڏيٽي ليٽي جو حق ناهي.		
(2) پاکستان جي 1956ء واري آئین کي پین دستورن تي برتری حاصل ناهي.		
(3) مذهبی ۽ نسلی فرق بنا ملازمت هر شهری جو حق آهي.		
(4) آئین مطابق اظهار جي آزادی جو اسان کي حق آهي، تنھن ڪري جي کي اسانجي دل چاهي اهو سوشل ميديا تي چئي يا لکي سگھون ٿا.		
(5) آئین مه موجود بنیادی حق حاصل ڪرڻ لاءِ لکيل پڙهيل هجڻ ضروري آهي.		

لغت	
معنی	لفظ
بنیادی، اهم، خاص جگمه برتری، مشیرائی، رتبو عام پلائی جي تنظیم	ڪرنگھی واري حیثیت فوقیت انجمن یونین
مزدورن جي حقن حاصل ڪرڻ لاءِ ئاهیل تنظیم	

قانون جواحترام ۽ پابندی

سنچیش گهران اسکول

لاءِ نکتو جڏهن گھڙيءَ ۾
ڏنائين ت پوطا آئَ ٿي رهيا هئا.
کيس ڊپ هو ته اج وري اسکول
کي دير ٿيندي ته درڪا ملندا.
اهوسچي هو تڪڙو تڪڙو هلن
لڳو. اسکول ۽ سندس گهر جي
وچ ۾ قومي شاهراه هئي، جتي هر
وقت گاڏين جي رش هوندي

هئي. امٿ سڀني ٻارن کي سختي سان جھلي چڏيو هو ته ڪويه ٻار روڊ ڪراس نه ڪندو
پراهي روڊ مٿان ٺهيل پل پار ڪندا. هاڻي سنچیش جي اڳيان به ڳالميون هيون، يا ته هو
اڻ ميل پند ڪري اتني ٺهيل پل پار ڪري اسکول دير سان پهچي يا وري گاڏين کي بيهم
جو اشارو ڪندي جلد روڊ ڪراس ڪري وئي.

هن گھبرائيندي ٻيو رستو اختيار ڪرڻ جو فيصلو ڪيو ۽ هت سان اشارو
ڪندي، گاڏين وچان گذرندو اچي روڊ جي وچ تي بىڻو. هن کي ايجا اڻ روڊ پار ڪرڻ باقي هو.
وڏيون وڏيون ۽ تيز رفتار گاڏيون سندس پرسان زوزات ڪنديون گذرنديون پئي ويون.
هاڻي هو گھبرائجي ويو ۽ کيس خوف محسوس ٿيڻ لڳو. هو سمجھي ويو ته کائنس وڏي
غلطي ٿي آهي. پر هاڻي سوچن لڳو ته چا ڪري؟ ٻنهي پاسي گاڏين جي اچ وچ جاري
آهي. ”فاسط کان پوءِ ڦڪن ڪهڙو“ واري صورتحال ڏسي هو روڊ پار ڪرڻ لاءِ اڳتي
وڏيو جيئن ئي به تي وكون اڳتي هليوت هڪ تيز رفتار موتر سائيڪل پاڻ ڏانهن ايندي
ڏنائين. سنچیش پاڻ بچائط لاءِ گھڻي ئي ٻوڙ پاتي ۽ اسڪوٽر واري جي پيرپور روڪڻ
باوجود گاڏي اچي سنچیش کي لڳي ۽ هو زمين تي ڪري پيو ۽ بيهوش ٿي ويو.
جڏهن سندس اكيون ڪليون ته پاڻ کي اسپٽال هر ڏنائين. ٻاڪٽر صاحب ان
کي هوش هر ايندو ڏسي سندس متئي تي هت ڦيريو ۽ پيار مان چوڻ لڳو: ”پتا! تنھنجي

قسمت سئي هئي جو تون بچي وئين. تنهنجا ڌڪ هلڪا آهن، پر توکي ايئن رستوپارنه ڪرڻ گهرجي ها۔ سنجيش شرم مان ڪند ڪطي هيٺ ڪيو ۽ چوڻ لڳو: ”داڪتر صاحب! مون کي اسڪول کي دير پئي ٿي سومون سوچيو ته جلدی روڊ پار ڪري ٿو وٺان جيئن اسڪول ٽائيه تي پهچي سگمانه“.

ايترى ۾ سندس هيبد ماستر صاحب ۽ اخلاقيات جو استاد موھن لال صاحب به اچي ڪمري ۾ گڏ ٿيا. موھن لال صاحب کيس چيو: ”سنجيش پتا اوھان کي ياد نه آهي ته پاڻ گذريل هفتني چا پڙھيو هو. هر ملڪ جي حڪومت پنهنجي شهرين جي حفاظت لاءِ قانون جو ٿيندي آهي. انهن قانونن جي پابندني ڪرڻ اسان سڀني تي لازم آهي. جيڪڏهن سڀ ماڻهو قانونن کي چڏي پنهنجي پنهنجي مرضي واري زندگي گزاريندا ته سماج ۾ لا قانونيت جنم وٺندي ۽ دنيا جو هر مذهب لا قانونيت کي سخت ناپسڊ ڪري ٿو. پنهنجي مڃيندڙن کي هڪ اجتماعي زندگي گزارڻ جي سکيا ڏئي ٿو. مذهب اسان کي سڀكارい ٿو ته قانون جو احترام ڪريو ۽ ان جي پابندني ڪريو. رستي پار ڪرڻ جا به ڪجهه قانون آهن. رستو صرف پل يا زيريرا ڪراسنگ وتن پار ڪرڻ گهرجي. سنجيش کي ڏاڍيو افسوس ٿيو ته گذريل هفتني جيڪو سبق پڙهايو ويو هو هن ان کي غور سان چونه ٻڌو.

هيبد ماستر صاحب اڳتي وڌندي چيو: ”پتا ڪجهه سوچ ڪر، جيڪڏهن توکي ڪجهه ٿي پوي ها ته تنهنجي امڙ جو چا حال ٿئي ها؟ اها ويچاري ڏاڍيو پريشان ٿئي ها. چا اوھان چاهيون ٿا ته اوھان جي امڙ پريشان رهي؟“

سنجيش نهڪار ۾ مٿو لوڏيندي چيو: ”جي نه، سائين!“

هيبد ماستر صاحب چيو: ”چڱوئيڪ آهي. هائڻي پنهنجي امڙ کان معافي وٺ“ ايترى ۾ ان جي ماء اسپتال جي ڪمري اندر داخل ٿي، سندس اكين مان لٽڪ وهي رهيا هئا. سنجيش پنهنجي امڙ کي وڃي ڀاڪر پاتو ۽ کانئنس پنهنجي غلطيءَ جي معافي ورتني ۽ چيائين: ”اماڻ! مون کي هائڻي خبر پئجي وئي ته قانون جي پابندني ڪرڻ چو ضروري آهي. جيڪڏهن اسان ائين نه ڪنداسين ته اسان جو پنهنجو نقسان ٿيندو. قانون ان لاءِ ٺاهيا آهن ته جيئن اسان جون حياتيون محفوظ رهن. اچ کان پوءِ آءِ هميشه قانون جي پابندني ڪندس. سڀئي ماڻهو سنجيش جي ڳالهه ٻڌي ۾ ڪو ڄاڻ ۽ ماڻ کيس پيار ڪرڻ لڳي.“

سبق جو خلاصو

سنジش اسکول کي دير ٿيڻ ۽ ڏڪا ملڪ جي ڊپ کان پل تان هلٽ بدران جلدی جلدی روڊ پار ڪرڻ لڳو پر وچ رستي تي پهچندي، کيس احساس ٿيو ته هن کان وڌي غلطی ٿي آهي، پر هائي هو پشتني نه پئي موتي سگھيو هو اجا ٿورو اڳتني وڌيو ته هڪ موترسائينڪل سوار کيس اچي تکر هطي ڪڍيو جنهن سبب هو بيهوش ٿي اسپتال پهتو اسپتال ۾ گھروارا ۽ استاد سندس عيادت لاءِ پهتا ۽ کيس سمجھايانون ته زندگي جي حفاظت لاءِ قانون تي هلٽ ضروري آهي. سنジش کي پنهنجي غلطی جو احساس ٿيو.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي

الف _ هيئين سوالن جا جواب لکو:

- (1) سنجيش جلدی اسکول پهچن لاءِ ڪھڙو طريقو اختيار ڪيو؟
- (2) موهن لال صاحب قانون جي پابندی بابت چا ٻڌايو؟
- (3) سنجيش پنهنجي ماءِ کان چا جي معافي ورتی؟

ب _ هيئيان خال پريو:

- (1) سنجيش کي جو تکر لڳو.
- (2) اسپتال ۾ عيادت لاءِ هيدماستر سان گڏ جو استاد به آيو.
- (3) قانون تي نه هلٽ سان سماج ۾ جنم وٺندی.
- (4) رستوصرف ۽ وتن پار ڪرڻ گھرجي.
- (5) قانون ان لاءِ ناهيا ويندا آهن ته جيئن اسان جون حياتيون رهن.

ج۔ ھینین جملن جي اڳيان صحيح يا غلط جونشان لڳايو:

جملہ	صحیح	غلط
(1) سنجيش جي ماڻ اسپٽال ۾ ايندي ئي کيس ڏرڪا ڏيٺ شروع کيا.		
(2) هر مذهب لا قانونيت پسند کري ٿو.		
(3) سنجيش پنهنجي ماڻ کان معافي ورتني.		
(4) سنجيش سگنل بند هجڑ وقت رستوپار ڪيو.		
(5) اخلاققيامت جي استاد، سنجيش کي قانون جي پابندی ڪرڻ بابت سمجهايو.		

لغت	
معنی	لفظ
اهڙورود جنهن تي اچڻ ۽ وڃڻ لاءِ نشان هجي اها هڪ چوڻي آهي، ته جڏهن ماڻهو ڪنهن مصيبةت ۾ هجي ته اتان نڪرڻ جي ڪوشش ضرور ڪري.	ٻ پاسورود قا سم ڪنهن پوءِ ٿيڪ ڪهڙو

وقت جي پابندی

ماء: ”رجني ذيء! جلدي تيار ٿي وٺ. اسان کي ائين بجي مسز خالد جي پت جي مگتي ۾ شريڪ ٿيڻو آهي.“.

رجني: ”پر امان! اسان جنهن سماج ۾ رهون ٿا، اتي ته هر تقرير مقرر وقت کان به ڪلاڪ پوءِ شروع

ٿيندي آهي!! اوهان کي ايترى جلدي چو آهي؟“

ماء: ”ها، ذيء! پر مسز خالد وقت جي وڌي پابند آهي.“

رجني: ”امان! اچڪله کير ٿو وقت جي پابندی ڪري؟ منهنجي هڪ ساهيڙي پئي چيو ته اسيين هر پروگرام ۾ دير سان پهچندا آهيون، هونءَ به اسان جي سماج ۾ دير ڪرڻ استيتس سيمبل بطيجي چڪو آهي. امان! هن مون کي اهو به ٻڌايو ته دير ڪرڻ جا به فائدا آهن：“

1 پئي ماڻهو کي خبر پوي ته اوهين ڪيڏي مصروف ترين شخصيت آهيون.

2 پئي تي ٿورو جتائڻ جو موقعو ملي ٿو ته اسان اوهان جي محبت ۾ پنهنجي قيمتي وقت مان وقت ڪيدي آيا آهيون.“

ماء: ”رجني ذيء! تنهنجي ساهتزي جي اها سوچ صحيح ناهي. ان کي وقت جي پابندی جي ضرورت ۽ اهميت ڪنهن سمجھائي نه هوندي. اسان جي سماج ۾ گهڻن ماڻهن جي سوچ تنهنجي ساهيڙي جهڙي آهي، پر اهڙي سوچ پيدا ڪرڻ وارا به اسان جهڙا انسان ئي آهن.“

رجني: ”امان! اهو ڪيئن؟!“

ماء: ”توکي خبر آهي ته مسز خالد وقت جي ڪيترى پابند آهي. تقرير هميشه مقرر وقت تي شروع ۽ مقرر وقت تي ختم ڪندي آهي. جيڪي ماڻهو دير سان پهچندا آهن، انهن کي نه صرف شرمندگي پلئه پوندي آهي، پر کائنس وقت جي

پابندي ڪرڻ جي فائدن تي ليڪچر به ٻڌڻو پوندو آهي. مسز خالد جو چوڻ آهي ته اسان جي سماجي زندگيءَ ۾ وقت جي پابندي کي وڌي اهميت حاصل آهي. هنن سماجي پروگرامن جي رونق مهمانن سان آهي. ڪجمه مهمانن جي دير ڪرڻ، انهن ماڻهن لاءِ تکليف جو سبب بُطجندی آهي. جيڪي وقت جا پابند هوندا آهن. ٻيو هر ڪنهن کي دير ڪرڻ جي عادت پوندي. اسان جا کوڙ سارا سماجي مسئلا وقت جي پابندي نه ڪرڻ جو سبب آهن. مثال طور: تقريب جي دير سان شروع ٿيڻ ۽ دير سان ختم ٿيڻ سان اڳئين ڏينهن جو ڪاروهنوار درهم برهم ٿيو وڃي. هر ماڻهو جي زندگيءَ جا معمولات مختلف آهن. ڪڏهن ته کي ماڻهو اوهان جي محبت ۾ پنهنجا ضروري ڪم ڪار ڦتا ڪري وقت ڪيڻدا آهن، تنهنڪري ميزبان جو به فرض بُطجي ٿو ته هو به پنهنجي تقريب ۾ سندن قرب جو آدرپاءَ ڪندي انهن جي قيمتي وقت جو قدر ۽ درست استعمال ڪري”.

ماء: ”رجني ڌيءَ مسز خالد جي ڳالهين مون تي اهڙواثر ڪيو. جومون هائي سمجهي ورتو آهي ته جي ڪڏهن سماج ۾ وقت جي پابندي واري تبديليءَ جي شروعات هر ڪو پنهنجي گهر کان ڪندو ته تمام جلدی سماج ۾ وقت تي ٿيندڙ تقريبين جوانگ وڌي ويندو“.

رجني: ”امان! واقعي اوهان ته ڪارائتي ڳالهه ڪئي آهي. آڻ وجڻ ۾ اجا پورو ڪلاڪ ٻيو آهي، اسيين وقت تي پهچي سگمون ٿيون“.

ماء! ”ها ڌيءَ وقت جي قدر جي سڀاڻپ اها چابي آهي. جيڪا سماج جي ڪيترن ئي مسئلن جو حل کولي ٿي“.

رجني: ”جي امان! اج ئي آئه پنهنجي دوستن کي ٻڌائينديس ته وقت جي پابندي چو ضروري آهي ۽ ان جا ڪهڙا فائدا آهن؟“

سبق جو خلاصو

مسز خالد وٽ مگڻيءَ جي تقريب ۾ وڃڻ لاءِ رجنيءَ جي ماءَ ان کي جلدی تيار ٿيڻ لاءِ چيو. جواب ۾ رجنيءَ کيس چيوتے ان جي ساهيڙي چوندي آهي ته پروگرام هميشه دير سان شروع ٿيندا آهن، ان ڪري دير سان وڃڻ گهرجي. رجنيءَ جي ماءَ کيس

سمجهایو ته ذیءاً وقت ڈایو قیمتی آهي، ان کري مسز خالد وقت جي وذی پابند آهي. جیکی مهمان وقت تي پهچندا آهن، هوءا انهن جو قدر ڪندي آهي. هوءا تقریب پنهنجي وقت تي شروع ڪندي آهي ۽ وقت تي ئي ختم ڪندي آهي. رجنیء جي ماء جي ڳالهين هن جي مثان اثر ڪيوء هن به وقت جي اهمیت ۽ فائدن کي سمجھي ورتو.

شـاـگـرـدـنـ ۽ شـاـگـرـدـيـاـڻـيـ لـاءـ سـرـگـرـمـيـ

الف _ هيئين سوالن جا جواب لکو:

- (1) رجنیء جي ساهیڙيء دير ڪرڻ جا ڪهڙا فائدا ٻڌايا؟
- (2) اسان جي سماجي زندگيء ۾ وقت جي پابنديء جي ڪيتري اهمیت آهي؟
- (3) ڪنهن سماجي تقریب ۾ دير ڪرڻ سان ڪهڙا مسئلا پيدا ٿيندا؟

ب _ هيئيان خال پريو:

- (1) اسان جي سماج اندر تقریب ۾ دير سان پهجوڻ ڪن ماظهن وٽ آهي.
- (2) اسان جي سماج ۾ وذی اهمیت آهي.
- (3) وقت جي پابندی واري تبدیليء جي شروعات هر ماظهو پنهنجي کان ڪري
- (4) اسان جي سماج جي ڪيترن ئي مسئلن جو خاتمو ڪري سگهي ٿي.
- (5) سماجي پروگرامن جي رونق سان آهي.

ج- هیندين جملن جي اڳيان صحيح يا غلط جونشان لڳايو:

جمله	صحيح	غلط
(1) هر پروگرام هر وقت جي پابندی ڪرڻ گهرجي.		
(2) ميزبان جو فرض آهي ته هو مهمانن جي وقت جو قدر ڪري.		
(3) تقريب دير سان ختم ٿيندي ته زندگيَ جو ڪاروهنوار متاثر ٿيندو.		
(4) وقت جي پابندی اسان جا مسئلا وڌائي ٿي.		
(5) تقريب هر وقت جي پابنديءَ جي ذميداري مهمانن بدران ميزبانن تي هوندي آهي.		

لغت	
معني	لفظ
وڏ گھراتي يا وڏي مرتبي جي علامت احسان، چڱائي ڪري بدائڻ روزاني ڪرڻ وارا ڪم ڪم واري	استيٽس سيمبل ٿورو جتائڻ ڪار وهنوار ڪارائتي

ملاقات ڪرڻ جا آداب

انسان هن سماج جو هڪ فرد آهي. هو اکيلونه ٿورهي سگهي، اهوئي سبب آهي، جو انسان آڳاتي دور کان قبيلن ۽ ڪتبين جي صورت ۾ رهندو پيو اچي. قبيلا ۽ ڪتب گڏجي سماج جوڙين ٿا.

سماج ۾ رهندی اوھان کي مختلف ماڻهن سان ملڪ جلط جو موقعو ملندو آهي. مثال طور: ڪنهن پروگرام ۾ شرڪت ڪرڻ يا ڪنهن عبادتگاه ۾

وڃڻ سان کوڙ ماڻهن سان ملاقات ٿي ويندي آهي. مطلب ته زندگي ۾ کوڙ سارا اهڙا موقعا ملندا آهن، جو ماڻهو هڪ ٻئي سان ملندو آهي. ان وقت ڪڏهن ايئن به ٿيندو آهي ته ماڻهو پنهنجي روبي ۽ خيال مطابق پين ماڻهن بابت هڪ غلط تاثر ذهن ۾ ويهاري چڏيندو آهي. ڪڏهن ڪڏهن ته اهو غلط تاثر پهرين ملاقات سان ئي ذهن تي نمودار ٿيندو آهي ۽ هميشه قائم رهندو آهي.

اسان مان ڪوبه ائين نه چاهيندو ته ماڻهن ۾ ان بابت ڪو غلط تاثر قائم ٿي وڃي. تنهن ڪري ملاقات ڪرڻ کان اڳ ڪجهه ڳالهين کي ذهن ۾ رکڻ گهرجي: 1 جڏهن اوھين ڪيڏا نهن به وڃي رهيا هجو ته ذهني سکون ۽ هميشه سٺي مود سان روانا ٿيو.

2 هميشه ۾ رکندڙ چهري سان اندر داخل ٿيو.

3 تقريب جي مناسبت سان ڪانه ڪا سوکڙي گڏ کطي ويندا ڪريو. ضروري ناهي ته اها ڪا مهانگي شيء هجي، پر پنهنجي کيسى ۽ ميزبان جي انداز کي ڏسي ڪا عمدہ شيء وئي وجو.

4 تقريب ۾ موجود هر ماڻهو سان به رکندڙ منهن سان ملو.

- 5 جڏهن دوستن عزيزن سان ڪچهري ۾ ويهو ته گهڻونه ڳالهايو. پين کي به ڳالهائڻ
جو موقعو ڏجي. ياد رکوا مالڪ حقيقى اوهان کي ٻڌڻ لاءِ به ڪن ۽ ڳالهائڻ لاءِ هڪ
ڙيان ڏني آهي. ان ڪري ٻڌجي گهڻو ۽ ڳالهائجي گهت.
- 6 جڏهن گهڻن ماڻهن جي ڪچهري هجي ته هڪ ٻئي سان ڪنن ۾ سُس پس نه
ڪريو اها خراب عادت آهي.
- 7 جي ڪڏهن ڪا ڳالهه اوهان جي مزاج ۽ طبيعت خلاف هجي ته ان وقت درگذر کان
ڪم وٺو.
- 8 وچترى لهجي ۾ ڳالهايو. نه ايترو آهستي ڳالهايو جو ڪير ٻڌي نه سگهي ۽ نه ئي
وري اهڙي انداز ۾ ڳالهايو جور ڙيون ڪري رهيا هجو.
- 9 پنهنجي ڪردار ۽ ڳالهين مان ميزبان کي احساس ڏياريو ته اوهين سندس ڏك
سك ۾ شريڪ آهيو.
- 10 تقريب مان واپس ٿيڻ کان پھرئين ميزبان کي اطلاع ڪريو.

سبق جو خلاصو

انسان سماج ۾ اڪيلو نثور هي سگمي. ان کي مختلف ماڻهن سان ميل جول
ڪرڻي پوي ٿي. ڪنهن پروگرام، ڪنهن عبادتگاهه ۾ هڪ ٻئي سان ماڻهوءَ جي ملاقات
ٿيو ويسي. جي ڪڏهن پھرئين ملاقات ۾ سنو تاثر قائم رهيو ته ماڻهو اوهان کي سئن لفظن
۾ ياد ڪندا. پين تي پنهنجو سٺو تاثر ويهارڻ لاءِ ۾ ڪندڙ چهري سان ملاقات ڪجي.
تقريب ۾ پاڻ وڌيڪ ڳالهائڻ بدران پين کي ڳالهائڻ جو موقعو ڏجي. تقريب ۾ سربات
ڪرڻ کان پاسو ڪجي. واپس ٿيڻ کان اڳ ميزبان کي وجنه جوا اطلاع ڏجي.

شاكىرىن يە شاكىرىدیا ئىن لاء سرگرمى

الف_ هېيىن سوالن جا جواب لىك:

- (1) مائىهن تىي سىتو تاشر ويهار ئلا ئە كەھزىن ئە كالهين جو خىال ركەن گەرجى؟
 (2) پەھرىيون تاشر ئى آخىرى تاشر هوندو آهي. پەنهنجى راء ڈيي.
 (3) تقرىب ې شركەت كەنۋەت وقت كەھزىبۇرۇپواختىيار كەنۋەت گەرجى؟

ب_ هېيىان خال پىريو:

- (1) انسان سماج جوهەك _____ آهي.
 (2) قبىلا ئە كەنۋەت گەنچى _____ جۈزىن ٿا.
 (3) مائىهن جىي وچ ې وېھى _____ نە كەنۋەت گەرجى.
 (4) طبىيعەت جى خلاف ئە كالهە كى ھەميشە _____ كەنۋەت گەرجى.
 (5) تقرىب مان واپس ٿىيەن كان اپگ مىزبان كى _____ ڈجى.

ج_ هېيىن جملن جى اڳيان صحىح ياخىل ئە جونشان لېكايو:

جملە	صحىح	غلط
(1) اسان كىي هر كەنھەن سان خىنده پېيشانىي سان ملەن گەرجى.		
(2) دوستن سان كەچەرى ې گەھەن ئە كالهائەن ئە ٿورۇپتەن گەرجى.		
(3) هر پروگرام ھەذھىنى سكۈن سان شركەت كەنۋەت گەرجى.		

لُغت

معنی	لفظ
ظاهر ٿىيەن	نمودار
مۇركەوارو كىلندىز	مۇركەندىز
خوش مزاچ، كىل مۇك چەھەر	پەھەنندىز
چىدى ڈيي، نظر انداز كەنۋەت	درگزىز
تحفو	سۇكۇمىز

سلام دعا جا آداب

استاد جيئن ئي کلاس ۾
داخل تيو ته سڀ شاگرد ادب مان
اٿي بینا ۽ سلام ڪيائون. پر پطرس
پنهنجي جڳهه تي وينو رهيو. اهو
سنديس روزاني جو معمول هو. استاد
صاحب پنهنجو پيرڊ پورو ڪري
پطرس کي استاف روم ۾ گهرائيو

استاد: ”پطرس ڇا ڳالهه آهي؟ پتا تون پريشان پيو ڏسجин؟“
پطرس: ”جي نه سرا! آء پريشان ناهيان.“

استاد: ”پوءِ منهنچي کلاس ۾ اچھ وقت تون اٿي نه بینين؟“
پطرس: ”سر! اهومون کي اٿي بيٺ ۽ وري ويٺ غير ضروري لڳندو آهي. تنهن ڪري آء
ائين ڪرڻ کان بچندو آهيان.“

استاد: ”پتا! استاد جي ادب ۾ بيٺ ۽ سلام ڪرڻ سئي ڳالهه آهي ۽ اها بالاخلاق هجھ
جي نشاني آهي.“

پطرس: ”بالاخلاق ٿيڻ مان ڪھڙو فائدو!؟“

استاد: ”پتا ڏس نا هن سماج ۾ رهڻ لاءِ هر ماڻهؤهه کي اخلاقي طور سنين عادتن ۽ سئي
طور طريقي وارو ٿيڻ پوي ٿو. انهن مان سلام دعا جا آداب به آهن. جي ڪڏهن تون
انهن آدابن کان ناواقف هوندين ته ماڻهونه صرف نوتني تنقييد ڪندا، پر تنهنجي
والدين لاءِ سوچيندا ته انهن تنهنجي سئي تربيت ناهي ڪئي.“

پطرس شرم مان پنهنجو ڪندڻ هيٺ ڪيو ۽ سوچ ڦڳو ته آء گهر ۾ به ڪنهن
کي سلام ناهيان ڪندو ۽ ڪڏهن ته باري چوڻ باوجود چاڻي پجمي سلام ناهيان
ڪندو. استاد صاحب ڏٺو ته پطرس کي سنديس غلطي جو احساس ٿيو آهي، ته ان کي
وديءِ چوڻ ڄڳو:

”ڈس پت! تون جڏهن ڪنهن وڏي کي سلام ڪندو آهين ته مطلب تون ان لاءِ سلامتي پيو چاهين. بدلي ۾ هو توکي مُرڪندي ڪيتريون ئي دعائون ڏئي چڏيندو آهي. تنهن ڪري سلام ڪرڻ رائيگان ن ويو پران جي بدران توکي ڪيتريون ئي دعائون مليون. ان جو هڪ ٻيو فائدو هيءَ به ٿيندو جي ڪڏهن توکي ڪڏهن ڪنهن وڏي جي مدد جي ضرورت پئجي وئي ته هو تنهنجي مدد خوشيءَ سان ڪندو چاڪاڻ ته هو توکي هڪ با ادب چوڪرو سمجھندر هوندو. ان کان سواءِ جڏهن تنهنجي غير موجودگيءَ ۾ تنهنجو ذكر ٿيندو ته ماڻهو توکي سڻ لفظن سان ياد ڪندا ۽ تنهنجي باري ۾ سنا لفظ ٻڌندا ته انهن وت تنهنجو سنو تاشر قائم ٿيندو. ڪجهه سوچ ته ڪرا وڏن کي سلام ڪرڻ سان ڪيترا سارا فائدا حاصل ٿين ٿا.

پطرس: ”سر! اوهان جي وڏي مهراباني، آءِ جنهن ڳالهه کي غير ضروري سمجھندو هئس، اوهان ان جا سڀئي لِكل فائدا مون کي ٻڌائي چڏيا، هاڻي آءِ ڪڏهن به ايئن نه ڪندس“.

سبق جو خلاصو

پطرس جو استاد جڏهن ڪلاس ۾ داخل ٿيو ته هو پنهنجي استاد جي ادب ۾ اُشي نه بيٺو. استاد کيس استاف روم ۾ گھرائي ان جو سبب پڃيو ۽ کيس سمجھايو ته اسان کي سلام دعا جي آداب جو خيال رکڻ گھرجي. ائين نه ڪرڻ سان اسان جي والدين تي آڱر ڪڄندي ته انهن پنهنجن پارن جي سني تربيت ناهي ڪئي. سلام دعا ڪرڻ سان وڏن جون کوڙ ساريون دعائون ملنديون ۽ ماڻهو اوهان کي سڻ لفظن ۾ ياد ڪندا.

شاكِردن ۽ شاكِردياڻين لاءِ سرگرمي

الف _ هيئين سوالن جا جواب لکو:

سلام ڪرڻ جا ڪهڙا فائدا آهن؟ استاد پطرس کي سلام نه ڪرڻ تي چا سمجھايوه؟ وڏن کي سلام ڪيو وڃي ته اهي ڪيئن محسوس ڪندا آهن؟ پنهنجن لفظن ۾ بيان ڪريو.	(1) (2) (3)

ب مناسب لفظن سان هیئيان خال پريو:

- (1) اخلاقي طور سئين عادتن ۽ طور طريقن مان _____ جا آداب به آهن.
- (2) وڏڻن کي سلام ڪرڻ سان _____ ملن ٿيون.
- (3) سلام دعنه ڪرڻ سان ماڻهو _____ جي تربيت تي آگر كطن ٿا.

ج هیئين جملن جي اڳيان صحيح يا غلط جونشان لڳايو:

جمله	صحیح	غلط
(1) سلام دعا ڪرڻ سان با ادب هجڻ جو ثبوت ملي ٿو.		
(2) وڏڻن کي سلام ڪرڻ سان اوهان کي سماج ۾ شرمندو ٿيڻ پوي ٿو.		
(3) وڏڻن جون دعائون خوشيءَ جوا حساس ڏيارين ٿيون.		

لغت	
معني	لفظ
اهڙو ڪم جي ڪوروزانه ڪيو وڃي ريتون، رسمون آجايو بيكار	معمول طور طريقيا رأيگان

وڏن جو ادب

هڪ هاريءَ کي چار پت هئا، جن
مان وڏا ٿئي محنتي ۽ فرمانبردار هئا، جڏهن
ته سڀني مان ننديو گھڻو لاذ ڪوڏ جي ڪري
ٺنر ۽ نافرمان ٿي پيو هو. هن کي ننديءَ وڌي
جي ڪا سڃاڻپ ڪانه هئي. ڳوٽ جي وڏڻ
کي ته ڇڏيو هونهنجي ماڻ پيءُ جي به عزت
کين ڪندو هو. سڀئي ڀاڻر کائنس ڏچندا
هئا ۽ سندس والدين ان خلاف روز روز جي
شكایتن مان تنگ اچي چڪا هئا.

هڪ ڏينهن هو اسڪول وڃي رهيو هو. رستي ۾ جڏهن ٻېرن جي جھڳتي وتان
گذريو ته اوچتو هڪ ڪندبو سندس پير ۾ چڀي پيو. هن کان رڙ نڪري وئي. دانهن
ڪنديءَ هو تڪلifie سبب هيٺ ويهي رهيو ۽ ڪندبو ڪيٻڻ جي ڪوشش ڪرڻ لڳو.
گھڻي ڪوشش ڪرڻ ڪري ڪندبو ٿئي پيو ۽ سندس پير مان رت وهڻ لڳو. پر
تڪلifie گهتجڻ جو نالوئي نه پئي ورتو. هو هر ايندڙ ويندڙ ماڻهوءَ کي مدد لاءِ سڏيندو
رهيو پر ڪنهن به سندس مدد نه پئي ڪئي ۽ نئي وري ڪوکائنس روئڻ جوسسب پچي
پيو. ڇو ته هو ڳوٽ جونا پسنديده ٻار هو نيت ساٹو ٿي روئڻ لڳو.
اتفاق سان ا atan هڪ پوڙهو اچي لانگهائو ٿيو. هن ٻار کي روئندو ڏسي سندس

پيرسان اچي پچيو:

”پٽ! ڇا ڳالهه آهي، تون هتي ڇو پيو روئين؟ اسڪول نه ويو
آهين ڇا“؟

ڇوڪري جواب ڏنو:

”ڏاڏا! مون کي پير ۾ ڪندبو لڳو آهي. جنهن سبب مون کي ڏاڍي
تڪلifie آهي. پر ڪير به منهنجي مدد نه ٿو ڪري.“

پورڙهو شخص سندس پيرسان ويهي رهيو ۽ سندس پير مان ڪندو ڪڍي ورتائين پوءِ
کيس چوڻ لڳو:

”پُت! ڪير به تنهنجي مدد ان جي ڪري نه ٿو ڪري جو سڀ
توکان ناراض آهن، تون وڌن جو چيو ناهين مجيئندو ۽ انهن کي
پريشان ڪندو رهندو آهين. تنهنجو اهو روبي انهن کي اين
تكليف ڏئي ٿو جيئن توکي هن ڪندي تڪليف ڏئي آهي.“

ٻار شرمساري کان ڪند ڪطي هيٺ ڪيو. ڏاڏي پورڙهي کيس وڌيڪ چيو:

”ڏس پتا زندگي ۾ وڌن جو ادب بيمد ضروري آهي. وڌن جو
ساث، انهن جو دعائون، همدرديون، پيار ۽ چانو اسان لاءِ هر
مصيبت ۽ تڪليف ۾ يال جو ڪم ڪن ٿا. جنهن وت اها يال نه
هوندي، اهو تو وانگر اڪيلو ۽ پريشان هوندو. هاڻي تون جلدی
گهر وڃين ان زخم تي پٿي رک.“.

ائيين چئي ڏاڏو پورڙهو هليو ويو.

چوڪري گهر پهچي جذهن هلڻ جهڙو ٿيو ته ڳوٽ جي ننديءِ وڌي کان وڃي
معافي ورتني. ان کي احساس ٿي ويو هو ته سندس روبي مان بين کي ڪيتري نه تڪليف
پهتي هوندي، ان ڏينهن کان سندس ڪوڙيءِ خراب مزاجي واريون بريون عادتون ختم ٿي
وييون ۽ هر ڪنهن سان مرڪندڙ چهري سان ملڻ لڳو ۽ وڌن جو ادب ڪرڻ لڳو.

سبق جو خلاصو

هاريءَ جو ننديو پت لاڏلو هئط سبب نافرمان بٽجي پيو هو. هرڪو ان مان
بيزار هو هڪ ڏينهن رستي ويندي هن کي پير ۾ ڪندو چيي پيو جنهن ڪري کيس
سخت تڪليف رسي. هن هر ايندر ۾ ڀندڙ کي مدد لاءِ چيو پر ڪنهن به ان جي مدد نه
ڪئي. نيث ڏڪئي گھڙيءِ ۾ هڪ پير مرد ان جي مدد ڪري ڪندو ڪيبيو ۽ هن کي
سمجايو ته وڌن جي ادب جي وڌي اهميت آهي. انهن جون همدرديون ۽ دعائون
مصيبتن جي خلاف يال جو ڪم ڏين ٿيون. پير مرد جي ڳالهين چوڪري تي اثر ڪيو ۽
ان ڏينهن کان اهو با ادب ٿي پيو.

شاكـرـدن يـهـ شـاـكـرـديـاـطـينـ لـاءـ سـرـگـرمـيـ

الف_ هـيـثـيـنـ سـوـالـنـ جـاـ جـوـابـ لـكـوـ:

- (1) وـذـنـ جـوـادـبـ چـوـضـرـوريـ آـهـيـ؟
- (2) وـذـنـ جـيـ اـدـبـ كـرـطـ مـانـ كـهـڙـاـ فـائـدـاـ حـاـصـلـ ٿـيـ؟
- (3) هـارـيـ جـيـ نـنـديـ ۽ـ لـادـلـيـ پـتـ کـيـ بـيـ اـدـبـيـ چـوـڪـڙـوـ نـقـصـانـ ٿـيـ؟

بـ منـاسـبـ لـفـظـنـ سـانـ هـيـثـيـانـ خـالـ پـرـيوـ:

- (1) وـذـنـ جـوـدـعـائـونـ ۽ـ پـيـارـ اـسـانـ لـاءـ مـصـيـبـتـنـ ۾ـ جـوـڪـمـ ٿـاـكـنـ.
- (2) هـارـيـ چـوـنـديـوـپـتـ لـاءـ ڪـوـڏـ جـيـ ڪـرـيـ ۽ـ ٿـيـ پـيـوـ هوـ.
- (3) هـارـيـ جـاـ ٿـيـ وـذـاـ پـتـ ھـئـاـ.
- (4) بـهـتـرـ زـنـدـگـيـ لـاءـ تـامـاـضـرـوريـ آـهـيـ.
- (5) نـافـرـمانـ ٻـارـ جـوـرـوـيـوـهـرـ هـڪـ جـيـ دـلـ ۾ـ وـانـگـرـ چـيـنـدوـ آـهـيـ.

جـ هـيـثـيـنـ جـمـلـنـ جـيـ اـڳـيـانـ صـحـيـحـ يـاـ غـلـطـ جـوـنـشـانـ لـڳـاـيوـ:

جـمـلـ	صـحـيـحـ	غـلـطـ
(1) هـارـيـ جـوـنـديـوـپـتـ نـرـ ۽ـ نـافـرـمانـ هوـ.		
(2) ڏـاـڏـيـ پـوـڙـهـيـ چـوـڪـريـ کـيـ چـيـوـ تـهـ وـذـنـ جـوـ اـدـبـ نـ كـرـطـ گـهـرجـيـ.		
(3) وـذـنـ جـوـنـ دـعـائـونـ اـسـانـ لـاءـ ڏـيـالـ جـوـڪـمـ ڪـنـ ٿـيـونـ.		
(4) ڏـاـڏـيـ جـيـ سـمـجـهـائـڻـ سـانـ چـوـڪـروـبـدـ مـزـاجـ ۽ـ ڪـاوـڙـيـلـ ٿـيـ پـيـوـ.		
(5) چـوـڪـريـ گـهـرـاـچـيـ هـرـ نـنـديـ وـذـيـ کـيـ مـيـارـونـ ڏـنـيـونـ.		

لغت

معنی	لفظ
نافرمان، صدی شکجهن هـ هـندـ گـهـنـ وـهـنـ جـوـمـچـلـوـ/ـگـهـنـوـ تـعـدـادـ لـجـ، حـبـاءـ، قـكـائـيـ پـورـهـوـمـاـٹـهـوـ جنـگـيـ اوـزـارـ، جـنـهـنـ سـانـ تـلـواـرـ جـوـوارـ روـكـيوـ وـيـنـدوـ آـهـيـ.	ڻـشـرـ سـاـطـوـ ٿـيـٻـ جمـڳـتوـ شـرـمـسـاريـ پـيـرـ مرـدـ ڍـالـ

شموليٽ جا آداب

جيئن ئي اخلاقيات جو استاد صاحب ڪلاس ۾ داخل ٿيو ته شاگرد ادب مان اٿي بيٺا. استاد صاحب کين ويهن لاءِ چيو ۽ پوءِ انهن کي ٻڌايو ته ايندڙ هفتني سينت ميري اسکول ۾ راندين جا مقابلاً آهن. ڪرڪيت، رسوچڪن، پوري واري ريس، شاعري، جومقاپلوٽ پيا ذهنني آزمائش جا مقابلاً ٿيندا. اوهان مان ڪير ڪير ان مقابللي ۾ حصو وندو؟ مقابللي جي شوقين بارن خوشيه مان هت متى ڪيا. وري استاد صاحب چيو ته: هاڻي اهي پار هت متى ڪن جيڪي راند ۾ حصونه وٺندا پر ٿيم سان گڏ هلن چاهين ٿا. هاڻي ڪجمه پڻ پر ٿورن پارن هت متى ڪنيا.

استاد صاحب خوش ٿي چوٽ لڳو: ”ٿيڪ آ پارؤ پر هڪ ڳالهه ياد رکجو ته اتي ڪيترن ئي اسکولن جا پار ايندا، تنهن ڪري اوهين اهڙي نموني راندين ۾ شريڪ ٿجو جيئن سنا پار نظر اچو.

ڊيوڊ هت متى ڪيو ته استاد صاحب چيو: ”ڊيوڊ پٽا! اوهان ڪجمه پچڻ چاهيو ٿا؟“

ڊيوڊ: ”جي سرا! آئُ پچڻ چاهيان ٿوت اتي اسان کي ڪهڙين ڳالهين جو خيال رکڻو پوندو.“

استاد: ”ڪجمه اهم ڳالهيون هي آهن جن جواوهان کي خيال رکڻ گهرجي：“
1. جنهن مقابللي ۾ اوهين اڪيلي طور شريڪ ٿيو ٿا، ان ۾ اوهان کي پريپور محنت

- کرڻ گھرجي، مثال طور: پوري واري ريس، ان ۾ اوهان جي ڪير به مدد نه ڪندو اوهان کي اڪيلي سر مقابلو ڪتٺو پوندو.
2. جيڪڏهن ڪنهن تيم ۾ اوهان گڏيل مقابلو ڪيوبيا ته اتي اوهان کي هڪ جان ٿي مقابلو ڪرڻ گھرجي. جيئن: رسی چڪڻ جو مقابلو هاڻي جيڪڏهن تيم جا ڪجهه رانديگر زور لڳائيندا ۽ باقي بيا سستني ڪندما ته مقابلو هارجي ويندا.
 3. جڏهن تيم ۾ گڏجي ڪيڻڻو آهي ته پوءِ ضروري آهي ته دوستاڻو ۽ نرمي ۽ وارو ماحد هجي هڪ پئي کي ڌڪو ڏيڻ ۽ تنگ ڏيئي ڪيرائڻ جهڙيون حرڪتون نه ڪرڻ گھرجن.
 4. جيڪڏهن شعر و شاعري ۽ جو مقابلو آهي ته ان ۾ جنهن کي پهريان شعر ياد اچي اهو ٻڌائڻ شروع ڪري پيوان کي ڪتي پاڻ ٻڌائڻ نه لڳي. ان سان پئي جي دل آزاري ٿيندي ۽ هر ڪنهن کي موقعو ڏيڻ گھرجي.
 5. راند ڪيڻدي اوهان کي جيڪڏهن محسوس ٿئي ته آءُ بهتر راند نه پيو ڪيڻان ته ڪو بهانو ڪري تيم کي نه چڏڻ گھرجي. چو ته ان سان بيا ساتي سست ٿي پوندا ۽ ان جو حل اهو ته ناهي جو راند ادا ۾ چڏي هليو وڃجي. راند جو هڪ اصول ياد رکو ته: ”جيٽري هشق، اوٽري ڪاميابي“.
 6. راندين ۾ پنهنجي ساتين کان سواءِ بي تيم جي رانديگرن سان به سٺي نموني پيش اچجي، هواسان جي تيم جا حريف ضرور آهن، پر دشمن ناهن.
 7. ڪٿڻ، هارائڻ راند جو ڪم آهي. ڪڏهن به هارجڻ سان ماڻهو دل ۾ نه ڪري، بلڪ پنهنجي ڪمزورين کي نوت ڪري، پُر عزم ٿي ايندڙ مقابللي جي پرپور تياري ڪري

سبق جو خلاصو

ڪلاس ۾ استاد صاحب شاگردن کي راندين جي مقابللي جو اطلاع ڏنو ۽ پارن انهن ۾ پرپور شرڪت ڪرڻ جو ارادو ڏيڪاريyo، پارن استاد صاحب کان پچيو ته راندين جي مقابلن دوران ڪهڙين ڳالهين جو خيال رکڻ ضروري آهي، جيئن انهن کي اپنائي هو سنا پار بطيجن. استاد صاحب کين سمجھايو ته گڏجي ڪيڻ، محنت ڪرڻ، مخالف تيم سان خوشلي ۽ نرمي ۽ سان پيش اچڻ، ڪنهن جي دل آزاري نه ڪرڻ، آخر تائين تيم جو ساث ڏيڻ، ناكامي ۽ تي افسوس نه ڪرڻ، وڌيڪ محنت ڪرڻ تي زور ڏيڻ، اهي اهڙيون خوبيون آهن، جيڪي اوهان کي سنورانديگر بطيحن ۾ مدد ڪنديون.

شاكَردن ۽ شاگَردياڻين لاءِ سرگرمي

الف_ هيئين سوالن جا جواب لکو:

- (1) راندین جي مقابلي جوبٽي پارن ڪهڙورد عمل ظاهر ڪيو?
 (2) استاد صاحب راندین ۾ شموليت جا ڪهڙا آداب بيان ڪيا?
 (3) راندین ۾ هارجي پوڻ تي ڪهڙو رويو اختيار ڪرڻ گهرجي?
 پنهنجي لفظن ۾ بيان ڪريو.

ب_ مناسب لفظن سان هيئيان خال ڀرييو:

- (1) راند كتٺ لاءِ هر رانديگر کي ڪرڻ گهرجي.
 (2) ٿيم جي سيني رانديگرن کي ٿي ڪيڌڻ گهرجي.
 (3) مخالف ٿيم جي رانديگرن سان پيش اچڻ گهرجي.

هيئين جملن جي اڳيان صحيح يا غلط جونشان لڳايو:

ج-

جملا		
غلط	صحيح	
		(1) مخالف ٿيم اسان جي مد مقابل هوندي آهي دشمن نه.
		(2) راند هارجڻ تي ضرور بدلو وٺڻ گهرجي.
		(3) مشق ڪرڻ سان راند ۾ بهتری ناهي ايندي.

لغت

معني	لفظ
متعدد، گذجي ڪوشش ڪرڻ	هڪ جان ٿيڻ
دل ڏکويڻ	دل آزاري
مد مقابل، مخالف	حريف
انسوس نه ڪرڻ	دل ۾ نه ڪرڻ
پڪوارادو	عزم

بیمار جي عیادت

راجیش جیئن اسکول کان واپس آيو
ته زور زور سان ماء کي سڌن لڳو: "امان! او امان...!
اوہین کشي آهيyo"؟

ماء رڌتی مان کیس ورندي ڏني: "چا
ڳالهه آراجیش پُتا چوپیورٿيون ڪريں"؟!

راجیش: "امان! اچ منهنجي دوست محمد علي
جي طبیعت اوچتو خراب ٿي پئي هئي"!

ماء: "چو؟ چا ٿيو هو ان کي؟"
راجیش: "امان! ان کي پیت ۾ ڏايو سور پيو هو هو

پنهنجون چنگھون به سڌيون نه پئي ڪري سگھيو استاد صاحب ان کي پیت
جي سور جي دوا به ڏني، پران ڪوبه اثرند ڪيو پوءِ هيڊ ماستر محمد علي جي
والدين کي گھرائي کيپس اسپتال موکلي چڏيو".

ماء: "پوءِ چا ٿيو"؟

راجیش: "امان پوءِ اسيين پنهنجي پڙهايئ ۾ مصروف ٿي وياسين".

ماء: "پتا شام جو پنهنجي دوست جي عیادت ڪرڻ لاءِ تون ضرور وڃجان".

راجیش: "پر امان! شام جو ته منهنجي کيڏن جو وقت آهي".

"راجیش پتا توکي خبر ناهي ته مریض جي عیادت ڪرڻ وڌي ثواب جو ڪم
آهي ان ڪري پنهنجي راندجي قرباني ڏئي دوست جي طبیعت پچڻ وڃجان"؟!

راجیش:

ماء:

"مریض جي عیادت ڪرڻ عبادت آهي. هن سماج ۾ اسيين سڀ هڪ زنجير
جييان هڪ پئي سان جڪٿيل آهيون. هڪ پئي جي خيال رکڻ ڏک سک ۾ هڪ
پئي جي سات ڏيٺيءِ بیماري ۾ عیادت ڪرڻ سان اسيين پاڻ ۾ مضبوط ٿيون ٿا.

راجیش:

ماء:

"امان! پر مریض کي اسان جي عیادت مان ڪهڙو فائدو ملندو اهو ئيك ته
باڪتر جي دوا سان ٿيندو"؟

ماء:

”پتا توهان جا دوست، مائٹ ۽ پاڙيسري اوهان جي ڏک سک جا ساشي هوندا آهن. اهڙي وقت ۾ اسيں هڪ پئي جي همدردي، جي اميد رکندا آهيون. جڏهن توهان ڪنهن مريض جي طبيعت پچڻ لاءِ هلي ويندا آهيو ت نفسياتي طور اهو خوشيءَ جي احساس ۾ پاڻ کي بهتر محسوس ڪندو آهي. يارك ته عيادت ڪرڻ سان اسيں مريض کي هڪ جذباتي سهارو ڏئي رهيا هوندا آهيون. ان سهاري جي ڪري هو پنهنجي بيماريءَ سان مهاڙو اتكائط جي پاڻ ۾ قوت محسوس ڪرڻ لڳندو آهي.“

راجيش:

”ٿيڪ آمان! آئڻ شام ضرور پنهنجي دوست جي طبيعت پچڻ ويندس.“

ماء:

”شاباس پتا پراتي ڪجهه ڳالهئين جو خيال ضرور رکجانء.“

راجيش:

”جي ها آمان، اهي ڪهڻيون ڳالهئيون آهن؟“

ماء:

”عيادت ڪرڻ وقت هنن ڳالهئين کي ڏيان ۾ رکڻ گهرجي:

- .1 مريض جي پرسان وڌي آواز سان ڳالهائڻ کان پرهيز ڪرڻ گهرجي.
- .2 عيادت ڪندڙ کي مريض جو حوصلو و ذات گهرجي ۽ کيس تسلی ڏجي ته سندس بيماري ڪجهه به ناهي. هو جلدي ٿيڪ ٿي ويندو.
- .3 جي ڪڏهن خبر هجي ته ان کي ڪا وڌي بيماري آهي ته ان جي سامهون ان بيماريءَ جو ذكر نه ڪجي.
- .4 مريض وٽ گھٺونه ترسن گهرجي، متنان ان جي آرام ۾ خلل پوي.
- .5 عيادت لاءِ وڃڻ وقت ڪجهه ميو يا گل پاڻ سان ڪڻي وڃڻ گهرجن. پر جي ڪڏهن اهي نه ملي نه سگمنته به ماڻهو طبع پرسني ڪرڻ کان نه ڪڀائي.

سبق جو خلاصو

راجيش اسڪول کان واپس ٿيندي پنهنجي ماء کي ٻڌايو ته سندس دوست جي اسڪول ۾ طبيعت خراب ٿي پئي هئي، ان ڪري کيس اسپتال داخل ڪرايو ويو راجيش کي سندس ماء چيو ته توکي پنهنجي دوست جي طبع پرسيءَ لاءِ ان وٽ ضرور وڃڻ گهرجي، چاڪاڻ ته ان سان بيمار کي تسلی ۽ توهان کي ثواب ملندو. يار رکجي ته عياد ڪرڻ مهل مريض جي آرام جو خيال رکجي ۽ ان سان ڏاڍيان نه ڳالهائڻ گهرجي.

شاكَردن ۽ شاگَردياڻين لاءِ سرگرمي

الف_ هيئين سوالن جا جواب لکو:

- (1) مریض جي عیادت کرڻ چو ضروري آهي؟
 (2) عیادت کرڻ وقت ڪهڙين ڳالهين جو خیال رکڻ گهرجي؟

ب_ مناسب لفظن سان هيئيان خال پرييو:

- (1) بيماري ۾ طبع پرسني کرڻ _____ کي مضبوط کري ٿي.
 (2) عیادت کرڻ وقت اسيين مریض کي هڪ _____ سهارو ڏيون تا.
 (3) عیادت ڪندڙ کي مریض جو _____ وڌائڻ گهرجي.
 (4) مریض جي پرسان ڪنهن به قسم جو _____ ن کرڻ گهرجي.
 (5) مریض جي عیادت کرڻ _____ وانگر آهي.

ج_ هيئين جملن جي اڳيان صحيح يا غلط جونشان لڳايو:

جمله	صحيح	غلط
(1) اسيين سڀ سماج ۾ هڪ زنجير وانگر جزيل آهيون.		
(2) مریضن کي هڪ جذباتي سهاري جي ضرورت هوندي آهي.		
(3) مریضن جي پرسان ويهي سندس هيٺائيءٰ تي گفتگو ڪجي.		
(4) مریضن جي پرسان عیادت ڪندڙن جو وڌو هجوم شيل گهرجي.		
(5) مریض جي پرسان وڌي آواز ۾ نه ڳالهائڻ گهرجي.		

لغت

معني	لفظ
طبع پرسني کرڻ، طبيعت معلوم کرڻ مقابلو کرڻ ركاو	عيادت مهادوات ڪائڻ خلل

شخصیتون

انین ڪلاس جا ٻار استاد موهن لال جو ڏاڍي بیچیني، سان انتظار ڪري رهيا هئا. هو جيئن ئي ڪلاس ۾ داخل ٿيو ته سڀئي ٻار اٿي بيٺا ۽ خوشي ۾ کيس ڏاڍيان سلام ڪيائون. موهن لال صاحب ٻارن جو مطلب ۽ خوشي سمجھي ورتني هئي، ان ڪري کين ويٺ جواشارو ڪندي چوڻ لڳو:

”بارؤا! مون اوهان سان وعدو ڪيو هو ته هن هفتني اوهان کي دنيا جي ڪجهه عظيم هستين جو تعارف پڏائيندس!“؟
”جي سر...“! سڀني ٻارن هڪ آواز ۾ جواب ڏنو.
موهن لال صاحب: ”ته ئيڪ آهي بارؤا! اسيين اوهان سان جن چئن شخصيتون جو تعارف پيا ڪراين، اهي آهن:

1. ميران ٻائي 2. مقدس اگستين 3. ابن مسکويه 4. ابراهام لنڪن.

سيٽ کان اڳ اسيين ميران ٻائي بابت ڳالهائيندا سين.

میران پائی

پارؤ! پندرهین صدی ۾ هندوستان جي صوفي شاعرن هڪ تحریڪ شروع کئي، جنهن کي "پڳتی تحریڪ" چئجي ٿو. ان تنظيم جو مقصد هندوستان جي عوام کي روحانيت ڏانهن مائل ڪرڻ ۽ اهو سمجھائڻ هو ته پڳوان انسانن کان فاصلونه ٿو رکي، پر انهن سان محبت ڪري ٿو، سندين زندگي، جو حصوبڄجي وڃي ٿو. ان تحریڪ ريتن رسمن بدران عقیدت ۽ مالڪ حقيقى، جي عشق تي گھٹو زور ڏنو.

میران پائي سورهين صدي ۾ هندومت جي هڪ مشهور شاعره ۽ ان پڳتی تحریڪ جي سرگرم رکن هئي. پاڻ جودپور جي راجا رتن سنگھ جي ذيءَ هئي. سندس پيدا شن 1503 (1503AD) ۾ راجستان جي ضلع ڪڙکي جي چوڪڙي ڳوڻ ۾ ٿي. هوءَ والدين جي اڪيلي اولاد هئي. ننڍپڻ ۾ ئي سندس والده کيس جدائى جوغنم ذئي وئي هئي. ان جي شادي سندس مرضي، خلاف اوڏي پور جي راجڪمار پوج راج سان ٿي. پوج راج هڪ جنگ ۾ زخمي ٿي پيو ۽ زخم ان لاءِ مهلڪ ثابت ٿيو جنهن ۾ سندس انتقال ٿي ويو.

میران پائي پڳوان ڪرشن جي پڳتی هئي، ان ڪري هر وقت سندس عبادت ۾ مصروف رهندي هئي. مندر ۾ وڃي ڪرشن جي مورتي اڳيان سڀني زائرین جي سامهون ڳائيندي نچندى هئي. شاهي خاندان پنهنجي بي عزتي سمجھندي کيس اين ڪرڻ کان روڪڻ جي ڪوشش ڪئي ۽ هڪ روایت مطابق کيس زهر به ڏنو ويو پر ان تي ڪوبه اثر نه ٿيو. نيث هوءَ محل چڏي، دوارڪا ۽ برندابن جي مندرن ۾ گھمندي ۽ پڇن ڳائيندي رهي.

ان دوران پاڻ سنت شروماني رامانند جي شاگرد پڳت روی داس صاحب چمار جي مُريدياڻي ٿي ۽ تلسبي داس سان به خط ڪتابت جاري رکيائين. سندس وفات جو سال

ع ٻڌايو وڃي ٿو. روایت مطابق میران پائي ڪرشن جي جنهن مورتيءَ جي پرستار هئي، ان کي ”رنچوڙ“ چوندا آهن. هڪ ڏينهن پاڻ نهايت خشوع خضوع سان پوچا ۾ مصروف هئي ته مورتي ٿائي پئي ۽ پاڻ ان اندر سمائجي وئي. ميران پائي جا پيچن ميناج ۽ سادگي ۾ مشهور آهن. انهن ۾ اهڙي جذبات نگاري ۽ كامل عشق جي اپثار صوفي شاعر عن جي اثر سبب آهي. سندس شاعري جذبات پري شاعري آهي سندس هڪ هندى قطعي جو ترجموهن ريت آهي:

نند لال يعني ڀڳوان ڪرشن! منهنجي اکين ۾ اچي وس.
صورت تنهنجي سهڻي من مهڻي ۽ اکيون ڪيڏيون نه وڌيون آهن!
مٿي تي مور سندو تاج، هيري جي والي ۽ پيشانيءَ ۾ ڳاڙهو تلڪ آ
منهنجو ڀڳوان سٺن ماڻهن جي حفاظت ۽ پنهنجن ڀگتن سان پيار ڪندو آهي.

ميران پائي جي پيچن ۾ وڌي تاثير هئي، جودل جي تارن کي وڃي چهنداء هئا. سندس لفظن ۾ درد ۽ جادو پيريل هو. تنهنجي ماڻهو کيس ديوين وانگر پوچيندا هئا. سندس چار ڪتاب مشهور آهن.

1. نرسينه جي ڪاميئرا 2. گيت گووند ٽيڪا 3. راڳ گوون ۽ 4. راڳ سورث سک مذهب جي گرو گويندنسنگه جي 1693 ۾ صوفي شاعري جو ڪتاب ”پريم امبودپوتی“ مرتب ڪيو هو. ميران پائي کي اهو اعزاز حاصل آهي ته سندس ڪلام ان ڪتاب ۾ موجود آهي. تنهنجي کيس هندومت سان گڏ سک مت ۾ ب وڌي عزت ۽ احترام سان ڏٺو وڃي ٿو.

سبق جو خلاصو

ميران پائي راجا رتن سنگه جي اڪيلي ڏيءَ هئي. ننديي هوندي سندس ماءِ انتقال ڪري وئي. سندس شادي اوڏي پور جي راجڪمار ڀوچ راج سان ٿي. پاڻ ڪرشن ڀڳوان جي ڀگتن هئي ۽ ان جي مورتيءَ اڳيان ماڻهن جي سامهون نچندي هئي، جنهن ڪري سندس خاندان وارن پنهنجي بي عزتي سمجھندي، ان مٿان وڏا ظلم ڪيا. نيه هوء محل چڏي، مندرن ۾ اچي رهڻ لڳي ۽ سنت شرومني رامانندجي جي شاگرد ڀگت روی داس صاحب چمار جي شاگردي اختيار ڪئي. ميران پائي جا پيچن

سادگي ۽ ميئاج ۾ سرس هئا ۽ انهن ۾ صوفي اثر جي جملڪ هئي. گروگويند جي ڪتاب ”پريم امبودپوري“ ۾ به سندس ڪلام شامل آهي، تنهنڪري سک مذهب ۾ سندس وڏي شهرت ٿي.

شـاـگـرـدـنـ ۽ شـاـگـرـدـيـاـطـيـنـ لـاءـ سـرـگـرمـيـ

الف _ هيئين سوالن جا جواب لکو:

- (1) ميران پائي جي حالات زندگي تي مختصر نوت لکو.
- (2) ميران پائي جي پچن ۾ ڪهڙيون خاصيتون آهن؟
- (3) ميران پائي جي تصنيف مان کن ٻن ڪتابن جا نالا ٻڌايو؟

ب _ هيئين جملن ۾ مناسب لفظن سان پرييو:

- (1) ميران پائي _____ جي ڀڳتي هئي.
- (2) پاڻ رامانند جي شـاـگـرـدـ _____ جي مريدياـطيـيـ ٿـيـ.
- (3) پاڻ جـيـڪـوـ كـامـلـ عـشـقـ جـوـ انـداـزـ اـپـنـايـائـينـ سـوـ _____ جـيـ.
- (4) سـنـدـسـ ڪـلامـ جـوـ نـمـونـوـ گـرـوـگـوـينـدـ جـيـ ڪـتابـ _____ ۾ـ پـڻـ آـهـيـ.
- (5) پـاـڻـ ڪـرـشـنـ جـيـ جـنـهـنـ مـورـتـيـ کـيـ پـوـجـيـنـدـيـ هـئـيـ سـاـ _____ نـالـيـ سـانـ مشـهـورـ آـهـيـ.

ج- هیثیان جملاء پژهی ان جي اگیان صحیح یا غلط جونشان لگایو:

جملاء	صحبج	غلط
(1) میران پائی راجکمار پوج راج جي ذیه هئی.		
(2) میران پائی تلسي داس جي مریدیاطی ئی.		
(3) پېكتی تحریک رسمن بدران عقیدت یه مالک حقیقیه جي عشق تی زور ڈنو.		
(4) میران پائیه جون مشهور تصنیفون ڈھه آهن.		
(5) میران پائی محل چذی دوارکا یه برندابن جي مندرن ڈانهن هلی وئی.		

د: جیکڏهن اوهان وت انترنیٹ جي سهولت موجود آهي ته
میران پائی جي تصویر یه ان جي ڪجهه شاعري ڳولهيو.

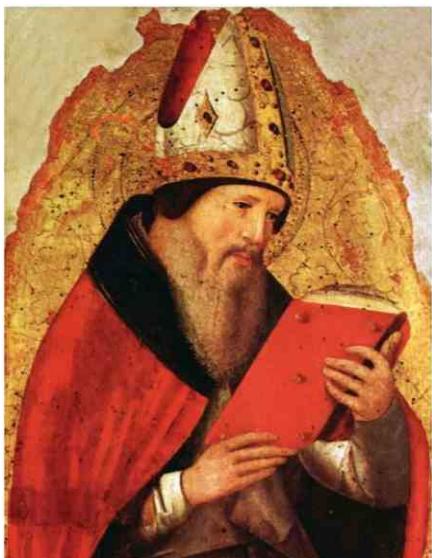
هه: ستین کلاس ۾ اوھین حضرت رابعه بصری جا حالات پژهی
چکا آھيو. پنهنجي ڪاپي ۾ به خانا ٺاهي. رابعه بصری یه
میران پائی جي حالات زندگی بابت تقابلی جائز و پيش ڪريو.

لغت	
معنی	لفظ
اهو ڪم جيڪومذهب يا رواج جو حصو سمجھي کيووچي هلاڪ ڪندڙ	رسم
زيارت ڪرڻ وارا هڪ مورتي جونالو	ڦهلڪ ڙائز (ج) ڙائزین
عاجزیه ۽ شوق سان عبادت ڪرڻ	رنچوڙ خشوع خضوع

مُقدّس اگستین

اخلاقیات جو استاد موہن لال کلاس ۾ مُرکندي داخل ٿيو ۽ پارن کي ويهه
لاء اشارو ڪرڻ کان بعد چوڑ لڳو:

”بارءا! عيسائيت ۾ مقلسين اهي هستيون آهن، جن جي عبادتگذاري ۽ پاكيزه زندگي عام ماڻهن کان تمام برتر هوندي آهي. اهي مالڪ حقيقىء جا هقر ب ۽ مقدس پانها هوندا آهن.“ مُقدّسین ”مُقدّس“ جو جمع آهي، جيڪو ”قدس“ مان نکتل آهي، جنهن جي معني آهي ”پاك“ تنهن ڪري اهو پاك هستين لاء استعمال ٿيندو آهي.

اج اسان اوھان کي جنهن عظير
شخصيت جي زندگيء جا حالات ٻڌائيندا سين،
اهو مُقدس اگستين آهي، جنهن بابت مشهور آهي
ته پاڻ دنيا جي ذهين ترين ماڻهن مان هو
مقدس اگستين موجوده الجيريا جي
ويجمو هڪ جگمه تاگاستي Tagaste ۾
13 نومبر 354 ع ۾ پيدا ٿيو. سندس ماء پنهنجي
دور جي وڌي وليه هئي.

سندس ماء هن جي عيسائي تعليم
مطابق پرورش ڪئي، پر سندس ذهن ۾ مذهب
بابت ڪجهه اهٽا سوال پيدا ٿيا، جن جي ڪري

هو ڪجهه وقت مسيحي دين کان پري رهيو. سندس اهو وقت اتلي جي شهر ميلان ۾
گذريو. سندس ماء سمور و وقت هن لاء روئي دعائون ڪندي رهي ته مالڪ حقيقى هن کي
پيهر سنئين وات تي آئي. پنهنجي ان دور ۾ پاڻ اڪثر مُقدس امبروز جا خطبا ٻڌندو هو.
جيئن اهو فيصلو ڪري سگهي ته کيس مسيحيت ۾ رهيو آهي يان، اتلي ۾ رهائش دوران
مقدس امبروز جي خطبن هن جي زندگيء ۾ انقلاب پيدا ڪري چڏيو. هن مسيحيت کي
چڏي ڏنو چو ته سندس خيال مطابق هو پاكيزه زندگي نه ٿو گذاري سگهي، پر پاڻ مجي

رهیو هو ته مسیحیت سچو مذهب آهي.

هک ڏینهن هن ٻڌو ته به شخص مقدس انتونی جا حالات زندگی پڙھي
مسیحیت ۾ داخل ٿي ويا آهن، جيڪي کي عالم نه، پر عام ماطھو هئا. مقدس اگستين
انهن جي ڳالهه ٻڌي پنهنجي دوست الپيويس کي چيو:

”اسين ڇا پيا ڪريون؟ اڻ پڙھيل ماطھو زوريءَ جنت جا وارت پيا
ٿين ۽ پاڻ کي ڏس ته علم هوندي به ايترا ڪمزور، جو گناهن واري
زندگي نه ٿا چڙي سگھون. افسوس! آهي اسان جي حال تي“

غمگين دل سان پاڻ اڪيلائي ۾ هليو ويو ڻ مالڪِ حقيقي کي سڏيندي چيائين:

”آخر ڪيستائين اي منهنجا مالڪ! آخر اجا تائين، آئون
پنهنجي هن زندگي کي خيرآباد چونه ٿوکريان؟

ان وقت غيب مان هک ٻارجو آواز آيو:

”هي وٺ! هن کي پڙه.“

پاڻ سمجھي ويو ته اهو مالڪِ حقيقي طرفان آواز هو ۽ مالڪِ حقيقيءَ جو
حڪم آهي ته بائيل کولي اهو پڙه جيڪو مالڪِ حقيقي چاهي ٿو. پاڻ جذهن بائيل کي
کوليائين ته رومين ڏانهن لکيل پولوس رسول جو خط سندس سامھون هو مالڪِ حقيقي جو
ڪلام هو ته:

”جهڙي ريت ڏينهن جو دستور آهي ته اوھين شائستگي سان هلو
نه کي رقص و سرود ۽ نشي بازي سان، نه زنا ڪاري ۽ شهوت
پرستي سان ۽ نه جهگڙي ۽ حسد سان، بلڪے خداوند یسوع مسيح
کي پهري وٺو ۽ جسماني خواهشن لاءِ تدبiron نه ڪريو.“

(باب 13 آيات 13_14)

سندس اندر ۾ سچائي جي تلاش ته اڳ ئي هئي، تنهن ڪري هنن آيتن کيس
جهنجھوڙي وڌو، هن پنهنجو پاڻ مالڪِ حقيقيءَ جي حوالي ڪيو ۽ هک نئين زندگي
جي شروعات ڪيائين. پاڻ پيٽسم کان پوءِ هک چرج ۾ لڳي ويو اڳتي هلي
کيس پشپ چونڊيو ويو. پاڻ هڪ مسيحي مصنف به هو. ڪيتولڪ چرج ۾ اگستين

جماعت سندس نالي ڏانهن منسوب آهي. سندس وفات کان پوءِ سندس مثالی زندگي کي
مد نظر رکي چرچ کيس "مقدس" جو لقب عطا کيو سندس ڪمري جي پٽ تي وڏن
اکرن ۾ هي عبارت اکريل هئي:

"هتي ڪنهن جي برائي نه ٿي ڪئي وڃي"

مقدس اگستين جي تعليم:

1. اط ڏئي شيءٌ تي پروسو ڪرڻ جو نالو ايمان آهي ۽ ان جواجر اهو آهي ته جنهن شيءٌ تي پرسور ڪو ٿا اهواهان جي حق ۾ هوندو.
2. جي ڪڏهن وڌا ڪم ڪرڻ چاهيو ٿا شروعات نڻين ڪمن کان ڪريو.
3. جي ٿري اوهان جي اندر محبت وڌندي، او تري خوبصورتی وڌندي، چو ته محبت روح جي خوبصورتی آهي.
4. دنيا هڪ كتاب وانگر آهي، تنهنڪري جي ڪي ماڻهو سفر نه ٿا انهن هن كتاب جور ڳو هڪ پنوپٽهيو آهي.
5. ڪجهه سوچيو ته مالڪ حقيقى اوهان کي چانه ڏنو آهي؟ ان مان پنهنجي ضرورت پوري ڪري، باقي بين ضرور تمندن جي حوالى ڪيو

مقدس اگستين ماڻهن جي عقیدن سدارڻ تي زور ڏنو ۽ پاڻ نهايت سادي زندگي گذاريائين. گڏو گڏ غريبن جي گھڻي مدد ڪيائين ۽ مسيحيت چو پيغام ڏور ڏور تائين عام ڪيائين. پنهنجي آخرى گھڙين تائين افسوس مان چوندو هو: "اي مالڪ حقيقى! افسوس جو مون پنهنجو ڪيتروئي وقت توکان جدا گذاريyo". ان جي ازالي لاءِ پنهنجي بقايا پوري زندگي مالڪ حقيقى جي محبت ۽ ماڻهن کي ان جي تلقين ڪرڻ ۾ گذاريائين، جيئن اهي به مالڪ حقيقى جي ويجمائين.

28 اگست 430 تي الجيريا جي "هپو" نالي هند تي پاڻ هميشه لاءِ مقدسین سان وڃي آرامي ٿيو. مسيحيت ۾ هر سال 28 اگست جي ڏهاڙي "مقدس اگستين جو ڏهاڙو" ملهائيندا آهن.

سبق جو خلاصو

مقدّس اگستین موجوده الجيريا ويجهو هڪ هند "تاكاستي" ۾ پيدا ٿيو. سندس ماڻ هن جي تربیت عیسائی مذهب مطابق ڪئي هئي، پر ڪجهه سوالن جا جواب نه ملڻ سبب هو مسيحيت مان مطمئن نه ٿيو ۽ مسيحيت چڏي ڏنائين. هڪ ڏينهن کيس خبر ملي ته به اڀڙهيل ماڻهو مقدّس انتوني جي زندگيءَ جا حالات پڙهي، مسيحيت قبول ڪري چڪا آهن. ان تي هو ڏاڍيو پشيمان ٿيو ۽ چوڻ لڳو ته اڀڙهيل ماڻهو به مالڪِ حقيقىءَ جي بادشاهيءَ ۾ پهچي ويا ۽ علم هوندي به اسین ان كان ٻاهر آهيون. پاڻ پشيمان ٿيندي دعا گھريائين ته مالڪِ حقيقىءَ طرفان کيس بائيبل مقدّس مان روميون 13 باب جي آيت نمبر 13 کان 14 تائين پڙهڻ جي خوشخبري ملي. انهن آيتن سندس زندگي بدلائي چڏي ۽ پاڻ پيتسما وٺڻ کان پوءِ پنهنجو پاڻ کي چرج جي خدمت لاءِ وقف ڪري چڏيائين، جتنان کيس "مقدّس" جو لقب مليو. 28 آگست 430ع تي الجيريا ۾ "هپو" نالي جڳهه تي سندس وفات تي. انهيءَ ڪري ڪجهه ماڻهو کيس "سینت اگستین هپو" به سڏين.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي

الف _ هيئين سوالن جا جواب لکو:

- (1) مقدس اگستين پنهنجي ابتدائي زندگي ڪيئن گذاري؟ مختصر بيان ڪيو.
- (2) مسيحي تعليم مطابق تربیت باوجود مقدس اگستين مسيحيت کان چو دور رهيو؟
- (3) مقدس اگستين جي مذهبي زندگيءَ ۾ تبديلي ڪڏهن ۽ ڪيئن آئي؟

ب_ مناسب لفظن سان هيئيان خال پرييو:

- (1) مقدس اگستين الجير يا پرسان جگه تي پيدا ٿيو.
- (2) ٻه اڻ پڙهيل ماڻهو مقدس جا حالات زندگي ٻڌي عيسائي ٿيا.
- (3) مقدس اگستين جي دوست جونالو هو.
- (4) روميون ڏانهن لکيل جي خط سندس مذهبي زندگي ۾ تبديلي آندي.
- (5) چرچ مقدس اگستين کي ڪارڪردگيءَ جي بدلي ۾ کيس جولقب عطا ڪيو.

ج_ هيئيان جملا پڙهي ان جي اڳيان صحيح يا غلط جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جملا
		(1) مسيحيت ۾ هر سال 28 اگست تي مقدس اگستين جو ڏهاڙو ملهايو ويندو آهي.
		(2) مقدس اگستين مشهور مسيحي مصنف هو.
		(3) مقدس اگستين جي ماڻ سندس تربیت مسيحي تعليم مطابق نه ڪئي هئي.
		(4) مذهبي دوري سبب اگستين مقدس انتوني جا خطبا ٻڌڻ لڳو هو.
		(5) ڪيتولڪ چرچ ۾ هڪ جماعت اگستين جي نالي سان موجود آهي.

د: مقدس اگستين جون چند دعائون گڏ ڪري پنهنجي ڪاپي ۾ لڳايو.

ه: مقدس اگستین بابت ه ک خویصه ویدئو Catholic Heroes
 نالی چینل تی ڏنل آهي. بارن لاء ان جي لنک ڏجي ٿي، جيئن
 هو ویدئو ڏسي ڪلاس ۾ ان تي ڳالهه ٻولهه ڪن.

www.youtube.com/watch?v=F5lD_X3QwiQ&list=PLyyhQB0CPbRNJEbh_kvUym9UFcuOVi8PV

لغت	
معنی	لفظ
متأهون، بلند مقام وارو پاڪ	برتر مُقدّس
مالڪِ حقيقی جي ويجهو گناهن کان پاڪ	مقرّب پاڪیزه
ترڪ ڪرڻ / چڏي ڏيٺ	خيرباد ڪرڻ

ابن مسکویه

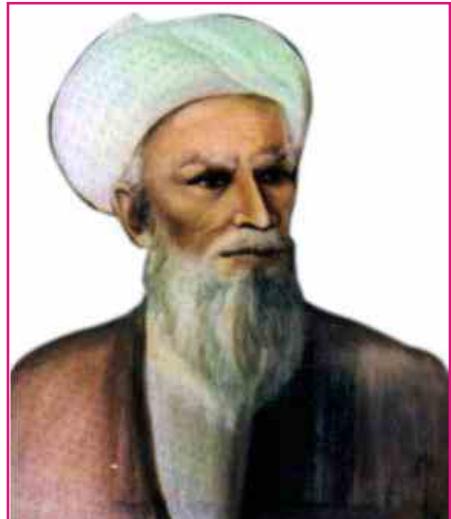
پار ڪلاس ۾ بی چینی سان انتظار ۾ هئا ته موہن لال استاد اچی ڪلاس ۾
مُرکندي پهتو ۽ پيچائين:

”جي پارؤ! اچ پاڻ ڪهڙي شخصيت بابت پڙهنداسين؟
سيڻي پارن هڪ آواز ۾ جواب ڏنو: ”سر! ابن مسکویه جي باري ۾!!“

استاد صاحب: شاباس ٻاروا! ابن
مسکویه جو پورو نالو ”ابو علي احمد بن محمد
بن يعقوب مسکویه“ هو پاڻ سال 932ع ۾ ايران
جي شهر ”ري“ ۾ پيدا ٿيو پاڻ ابن سينا ۽
البيروني جو همعصر هو. ابن مسکویه جي
حالات زندگي بابت تمام مختصر معلومات ملي
ٿي. پاڻ مشهور اديب، مؤرخ، فلسفي ۽ شاعر هو.
سنڌس بيان آهي ته هو مشهور مفسر ۽ تاریخدان
ابن جریر طبریءَ جوشاغرد آهي.

ابن مسکویه تاريخ تي هڪ شاندار
ڪتاب ”تجارب الامر“ لکيو جنهن کي طوفان

نوح كان شروع ڪري 931ع تي ختم ڪيائين. سنڌس هڪ پيو ڪتاب ”آداب العَربِ
والفُرس“ نالي به آهي. جنهن ۾ هن ايراني، عربي، هندي، رومي ۽ مسلمان مصنفن جي
ڪتابن مان چونڊ اقوال جمع ڪيا آهن. پاڻ فلسفي، شاعري، تاريخ نگاري علم ڪيميا
۽ علم نباتات سميت ڪيترن ئي علمن تي مهارت رکندو هو. هن مختلف موضوعن تي
لڳ پڳ وييه ڪتاب لکيا، پر سنڌس شهرت جو سبب ”تهذيب الاخلاق“ نالي ڪتاب
بطيو جيڪو سنڌس اخلاقي فلسفي جو آئينه دار آهي. اسلامي فلسفي جي ميدان ۾ کيس
يقيينا اخلاقي فلسفي جو امام قرار ڏئي سگهجي ٿو.

ڪتاب تهذیب الاخلاق:

ابن مسکویہ جا لکیل ڪیترائی ڪتاب آهن، پر سندس مشهور ڪتاب ”تهذیب الاخلاق“ آهي، جنهن جو پورو نالو ”تهذیب الاخلاق و تطهیر الاعراق“ آهي. هيئ ڪتاب اخلاقیات بابت آهي، جنهن ۾ ست باب آهن.

ڪتاب جي پھرئین باب ۾ روح ۽ حڪمت تي بحث ڪيو ويو آهي، باقي بابن ۾ خلق ۽ ان جي پن قسمن خير ۽ سعادت ۽ انهن جي فضیلتن تي بحث ٿيل آهي. هي ڪتاب ایترو مشهور ٿيو جو هندوستان، استنبول، قاهره ۽ بیروت مان ڪیترا دفعا چپيو آهي، مشهور مسلمان فلسفی نصیرالدین طوسی پنهنجي ڪتاب ”اخلاق ناصري“ ۾ ابن مسکویہ جي ”تهذیب الاخلاق“ مان گھٹو فائدو ورتو آهي. ”تهذیب الاخلاق“ کان سوء سندس اخلاقیات تي ”الفوز الکبر“ ۽ ”ڪتاب السیر“ نالي ڪتاب به لکیل آهن.

اخلاقیات ۾ ابن مسکویہ جي تصنیفن کي ڏسي ميظو پوندو ته ان موضوع ۾ سندس مرتبوبن سينا کان به مثالنهون آهي، ان لاءِ اهوئي دليل ڪافي آهي ته نصیرالدین طوسی جهڙي عالم ”اخلاق ناصري“ ۾ ”تهذیب الاخلاق“ کي مقدم رکيو آهي.

فلسفی ۾ ابن مسکویہ جیتوڻيڪ ارسطوء کان متاثر ۽ الڪندي جو حامي رهيو آهي، ان جي باوجود سندس حیثیت اهڙي ڦفڪر جي ناهي، جو فن جي ماهرن جي راءِ کي به جيئن جو تیئن بیان ڪري. پاڻ تاریخ جو مطالعو هڪ فلسفی ۽ سائنسدان جي نظر سان ڪري ٿو تنهن ڪري واقعن ۾ دلچسپي وٺڻ بدران انهن جي اسباب ۾ ڌيان ڏئي ٿو. مثال طور: ڪو واقعو چو ٿو پيش اچي؟ چا ان جهڙو وري پيش اچي سگهي ٿو؟ ان مان اسان کي ڪهڙو سبق سکڻ گهرجي؟

اخلاقیات ۾ ابن مسکویہ جي نظریه سعادت کي به قدر جي نگاه سان ڏئو وڃي ٿو سندس مڃڻ آهي ته انسانیت جو معراج اهو آهي ته ماڻهو پاڻ جهڙن انسان ۾ رهندي انسانیت جو مکمل نمونو بطيجي ويچي. انسان پنهنجي مدد پاڻ تحت اهڙو سماج جو ڙين جتي هو خوش گذاري سگهن.

نشر توزي نظم اندر ابن مسکویہ پنهنجي فن جي ماهرن ۾ شمار ٿئي ٿو. سندس شگفتة تحرير سان فلسفی جي زيان کي وسعت ۽ رونق ملي. نشر ۽ نظم ۾ سندس تحرironن جیتوڻيڪ گھڻي تعداد ۾ دستیاب ناهن، پر بنا ڪنهن هٻڪ جي چئي سگهجي ٿو ته سندس بیان جوانداز فارابي ۽ ابن سينا کان گھٹو واضح، سنهنجو ۽ وڌيڪ مٺو آهي.

سبق جو خلاصو

ابن مسکویه 932ع تي ايران جي شهر "ري" مه پيدا ٿيو پاڻ مشهور اديب، مؤرخ ۽ فلسفی هو. تاريخ بابت سندس ڪتاب "تجارب الامر" ۽ اقوال مه "آداب العرب والفرس" مشهور آهن. انهن کان سوء پاڻ ويه کن ڪتابن جو مصنف هو. سندس سڀ کان وڌيڪ مشهور ڪتاب "تهذيب الاخلاق" آهي، جيڪو استنبول، قاهره ۽ بيروت مان ڪيتراي ڀيرا چپيو. اخلاقيات بابت سندس پيا به ڪتاب "الفوز الاكبر" ۽ "ڪتاب السير" به آهن. فلسفی مه پاڻ ارسطوي الكندي کان متاثر هو ۽ تاريخ جو مطالعو په هڪ فلسفی ۽ سائنسدان وانگر ڪندو هو. نظرم توڙي نشر مه به گھڻي مهارت هئس. سندس سٺي لكت ذريعي فلسفی جي بوليڪي وسعت ۽ رونق ملي.

شـاـگـرـدـنـ ۽ شـاـگـرـدـيـاـڻـينـ لـاءـ سـرـگـرمـيـ

الف _ هيئين سوالن جا جواب لکو:

- (1) ابن مسکویه جي حالات زندگي تي نوت لکو.
- (2) ابن مسکویه جي ڪجهه ڪتابن جا نالا ٻڌايو ۽ ڪتاب "تهذيب الاخلاق" تي روشنی وڃهو.
- (3) ابن مسکویه کي ڪھڙن ڪھڙن علمن مهارت حاصل هئي.
- (4) ابن مسکویه تاريخ جو مطالعو هڪ فلسفی ۽ سائنسدان جي نظر سان ڪيو. ان جملی جي پنهنجي لفظن مهوضاحت ڪريو.

مناسب لفظن سان هيئيان خال پريو:

- (1) ابن جرير _____ ابن مسکویه مشهور _____ طبري جو شاگرد هو.
- (2) كتاب "تجارب الامر" مه _____ كان _____ تائين جي دور جو ذكر آهي.
- (3) پاڻ مختلف موضوعن تي اندازاً _____ كتاب لکيائين.

- كتاب "تهذيب الاخلاق" جو پورو نالو آهي. (4)
 اخلاقيات ۾ سندس ڪتابن جو جائز ورتو وڃي ته سندس مرتبو
 کان به مثانهن محسوس ٿئي ٿو. (5)

ج- هينيان جملاء پڙهي ان جي اڳيان صحيح يا غلط جو نشان لڳايو:

جملاء	صحيح	غلط
(1) مسلمان فلسفين ۾ ابن مسکویه منطق جو امام شمار ٿئي ٿو.		
(2) ابن مسکویه جو ڪتاب "آداب العرب والفرس" اخلاقيات بابت آهي.		
(3) نثر توڙي نظرم ۾ ابن مسکویه جاگهڻائي ڪتاب ملن ٿا.		
(4) "الفوز الاكبر" نصير الدين طوسيء جو سڀ کان وڌيڪ مشهور ڪتاب آهي.		
(5) "كتاب السير" خير سعادت ۽ انهن جي فضائل ۾ آهي		

لغت	
معني	لفظ
هڪ زمانی جا ماطهو قرآنی آيتن جي تشریح ڪندڙ ڪنهن علم ۾ سڀ کان وڌيڪ مهارت رکندڙ	همعصر تفسر امام
عادت، خوبی نيڪي، پلاتي خوش قسمتي، نيڪ ۽ وٺندڙ عادتون / ڳالهيون	خلق (ج) اخلاق خير سعادت فضيلت (ج) فضائل
دل گھرييو فائدو وٺڻ خوش، فرحت ڏيندڙ	خاطر خواه استفادو شكفت

ابراهام لنکن

استاد موہن لال صاحب جیئن ئی ڪلاس ۾ داخل ٿيو ته پار سندس احترام ۾ اٿي بینا ۽ کيس سلام ڪيائون. استاد صاحب کين ويھن لاء چيو ۽ ٻڌائي شروع ڪيو ته: ”بارؤا! اج اسپن ابراهام لنکن جي باري ۾ پڙهنداسين“. پار گن ڏئي ٻڌڻ لڳا. پيارا ٻارؤا! آمریڪا جي تاریخ ۾ اهڻو دور به گذریو آهي. جڏهن اثان جا گورا ماطهو ڪارن ماظهن کي پنهنجو غلام بٺائي رکندا هئا. کين مارڪت ڪندا ۽ سخت مشڪل ڪم مفت ۾ ڪرائيندا هئا. ان اونداهي ۽ جهالت واري زمانی ۾ آمریڪا جي

ڪينتڪي ریاست ۾ هڪ نهايت غريب شخص ٿامس لنکن ۽ سندس زال نينسي لنکن رهندما هئا. 12 فیبروری 1809ع تي کين هڪ چوکرو چائو جنهن نه رڳو ان غلامي جو خاتمو ڪيو پر هو اڳندي هلي آمریڪا جو 16 ھون صدر بچونديو، ان پار جو نالو ابراهام هو. سندس والدين غريب هاري هئا. ابراهام اڃان ننيو ئي هو ته سندس پيءُ کي ڪاروبار ۾ وڌونقصان پهتو ۽ هو ڏيوالجي ويو هن پار پچا ساڻ ڪري ڪينتڪي ریاست چڏي، انڊيانا ریاست

وڃي وسائلي. اتي پهچي هن پنهنجي وجايل مرتبوي ماظن لاء ڏا جتن ڪيا. ابراهام جڏهن ٿون ورهن جو ٿيو ته ماڻ جي چانو کان محروم ٿي ويو ان وقت سندس وڌي پيڻ ساره ان جي ماڻ وانگر پرورش ڪئي. هو ننڍي پڻ کان ئي سلچڻو ۽ صاف سترو رهڻ جي ڪري، عرفیت ۾ ”ديانتدار“ مشهور ٿي ويو.

ابراهام رسمي تعليم تمام ٿوري حاصل ڪئي، پر کيس ڪتابن سان عشق هو ۽ هو سڪڻ جو شوقين هو. هن جيڪي ڪجم پرايو سو پنهنجي مدد پاڻ تحت ۽ انهن ڪتابن مان پرايو جيڪي هو مختلف لائبريرين مان آڻيڻدو هو.

كجهه وقت كان پوءِ ابراهام جو خاندان انديانا چڏي "الي نوائس" منتقل ٿي ويو. اهو سندس پاراڻو دور هو پر ان دور ۾ به نندييون نندييون ملازمتون ڪيائين. كجهه وقت لاءِ ته ڪهاڙي سان ڪانيون وidi گذر سفر ڪندو هو. جلد ئي هن سياست ۾ حصو ورتو ۽ ريبيلڪ پارتى جي تکيت تيالي نوائس رياست جي قانون ساز اسيمبلي ۾ چونڊ جي آيو. ان وقت سندس عمر 25 سال هئي.

سندس ڪاميابي جو اهو سلسلو جاري رهيو ۽ ساڳي تکيت تان هو ڪيترائي دفعا ڪامياب ٿيو. ان دوران هن قانون جو امنحان پاس ڪري ورتو. 1845ع ۾ هن قومي قانون ساز اسيمبلي جي چونڊ وڙهي. جنهن کي آمريكا ۾ ڪانگريس چيو ويچي ٿو. ان ۾ ڪاميابي ڪان پوءِ ڪجهه عرصواتي خدمتون سرانجام ڏنائين ۽ وري پيهر وڪالت جو پيشو پط اختيار ڪيائين. تنهن كان پوءِ هو آمريڪي سينيت جي چونڊ وڙهي جنهن ۾ ڪامياب نه ٿي سگهييو پر چونڊ مهم دوران غلامي ۽ جي مخالفت ۾ پوري تقريرون ڪيائين. هڪ دفعي سندس چوڻ هو:

"مون کي قدرت غلامي جي مخالفت لاءِ پيدا ڪيو آهي.
جيڪڏهن غلامي غلط ناهي ته ڪجهه به غلط ناهي. منهنجي زندگي ۽ جو ڪو لمحوا هٿو ناهي گذريو جنهن ۾ مون غلامي ٻابت سوچي ان جي مذمت نه ڪئي هجي."

هڪ ٻئي موععي تي چيائين:

"جيڪي ماڻهو بین کي آزادي ڏيٺي كان لنوابين ٿا، انهن کي خود به آزاد رهڻ جو ڪو حق ناهي. جيڪڏهن مالڪ حقيقی عادل آهي ته اهڙا ماڻهو ڪڏهن به پنهنجي آزادي برقرار رکي نه سگهندما، چو ته هو سندس مخلوق کي غلام بئائين ٿا."

غلامي ٻابت جڏهن هن جو دليراڻو ۽ جارحائڻو مؤقف ماڻهن تائين بهتو ته سندس شهرت ملڪ جي ڪند ڪٿيچ ۾ پكتجي وئي. ابراهام لنڪن 1860ع ۾

مفت تقسیم لاء

ریپبلکن پارتی ئەطرفان صدارتی چونب ۾ کامیابی مائی ۽ ماچ 1861ء ۾ هڪ غریب گھرائی سان تعلق رکندر ٻارپنهنجی محنت ۽ کوشش سان آمریکا جو صدر بُطجی ويو. کیس صدارتی عهدو سنیالیندی مهینو ئی مس گذریو هو ته 12 اپریل 1861ع تي ذکڻ ڪيروليما جي هڪ جگه فورت سمنتر ۾ خانه جنگی شروع ٿي وئي. اها خانه جنگی چار سال مسلسل جاري رهي. جنهن جونقصان آمریکي قوم کي چه لک ماڻهن جي جاني نقصان سان ٿيو ان وقت ابراهام لنکن کي سخت مخالفت سان منهن ڏيڻو پيو. پر هن پنهنجي حڪمت عملی ۽ دور اندیشی ئەسان وفاق کي متحد رکيو ۽ ان کي تنت ڪين ڏنائين.

پھرئين جنوري 1863ع واري ڏينهن پاڻ هڪ آزادي ۽ جو پروانو جاري ڪيائين. ان فرمان جي ڪري وفاق سان سلهآڙيل سمورين رياستن جي غلامن کي آزادي ملي، جيتوطيڪ ان وقت سڀئي غلام آزاد ڪين ٿيا، پران سان آئين جي تيرهين ترميم لاء راه هموار ٿي پئي. جنهن سان پوري آمریکا ۾ غلامي ۽ تي پابندی لڳي وئي. ابراهام لنکن کي بلاشك جديد آمریکا جوهڪ وڌو مصلح قرار ڏئي سگمجي ٿو 15 اپریل 1865ء تي واشنگتن دي سڀ ۾ هڪ شقي القلب شخص کيس قاتلاڻي حملبي ۾ ابدی نندب سمهاري چڏيو.

شاكِردن ۽ شاكِردياڻين لاء سرگرمي

الف _ هيئين سوالن جا جواب لکو:

- (1) ابراهام لنکن پاڻ کي سياست ۾ ڪيئن مشهور ڪيو؟
- (2) اوهان جي خيال ۾ ابراهام لنکن جي مقبوليت جو بنيدايو سبب ڪهڙو هو؟
- (3) صدر بُطجڻ کانپوء ابراهام لنکن غلامي ۽ جو خاتمو ڪيئن آندو؟

ب_ مناسب لفظن سان هینیان خال پریو:

- (1) ابراهام جي والده جي وفات كان پوء ان جي پالنا سندس
کئي
- (2) ابراهام لنکن پنهنجي عرفیت جي کري مشهور
ٿي ويو
- (3) ابراهام لنکن جو ڪتنب انبيانا مان ریاست منتقل
ٿي ويو
- (4) سال واري صدارتي چونڊ ۾ ابراهام لنکن کي
ڪاميابي ملي.
- (5) سندس صدارت دوران ۾ خانه جنگي شروع ٿي.

ج_ هینیان جملاء پڙهي ان جي اڳيان صحيح يا غلط جو نشان لڳايو:

جملاء	صحیح	غلط
(1) ابراهام لنکن هڪ واپاريء جي گھر ۾ پيدا ٿيو.		
(2) ابراهام لنکن قومي قانون ساز اسيمبلي ۾ ڪامياب ٿيو		
(3) ابراهام لنکن هميشه آزاديء خلاف تقريرون ڪندو هو.		
(4) صدارت دوران ابراهام لنکن ”آزاديء جو پروانو“ جاريو ڪيو.		
(5) ابراهام لنکن جي صدر بطيجيٽ کان هڪ مهينو بعد خانه جنگي شروع ٿي.		

د- هیث هك خط ڏجي ٿو جيڪو ابراهام لنڪن پنهنجي پت جي استاد ڏانهن لکيو هو خط پڙهي، ڪلاس ۾ ان بابت گفتگو ڪريو:

قابل احترام استاد صاحب! مون کي پڪ آهي ته منهنجو پت اهو سکي وٺندو ته سڀئي انسان انصاف پرست ناهن هوندا ۽ سڀئي انسان سچار به ڪين هوندا آهن. پر توهان ان کي سڀكاريو ته هر بدمعاش جي مقابللي لاء هك شريف ۽ بهادر شخص به ضرور پيدا ٿيندو آهي. ساڳئي نموني هر لالچي سياستدان جي مقابللي ۾ ڪو هڏڏوکي ۽ بيغرض رهنما به ضرور پيدا ٿيندو آهي. توهان ان کي سڀكاريو ته هر دشمن جي مقابللي ۾ هك دوست به هوندو آهي. جيتوڻيکه اهو سمجھڻ پر کيس وقت لڳندو. ان کي اهو به ضرور ٻڌايو ته پنهنجي محنت سان ڪمايل هك ٻالر انهن پنجن ٻالرن کان وڌيڪ قيمتي آهي جيڪي مفت ۾ ملن. ان کي شڪست برداشت ڪرڻ ۽ ڪاميابي ملهاڻ به سڀكاريو. ان کي حسد کان بچڻ ۽ خاموش ۾ جو راز به ٻڌائجو. ان کي سڀكارجو ته ظالمن کي هارائڻ تمام آسان آهي. ان کي ڪتابن جي قدر و قيمت کان آگاه ڪجو ان کي سمجھايو ته خاموشي سان آسمان ڏانهن اڙزندڙ پکين. سچ مان لطف انڊوز ٿيندڙ مکين ۽ ساون جبلن مثان تٿيل گلن جي رازن تي غور ڪري اسڪول ۾ کيس سمجھايو ته نقل ڪري پاس ٿيڻ کان. ناپاس ٿيڻ عزت وارو ڪم آهي. ان کي اهو ڀاد ڪرايو ته انسان کي پنهنجن خيالن تي پروسو هجت گهرجي. سوء ان ڳالهه جي ته پيو ڪو کيس چوي ته اهو غلط آهي. ان کي ٻڌائي چڏيو ته نرم مزاج ۽ سنجيده ماڻهن سان نرمي ۽ سنجيده گي سان هلي ۽ سخت ماڻهن سان سختي سان پيش اچي. منهنجي پت کي اها قوت ڏيو ته هو هجوم پئيان نه هلي. ان کي اهو چئو ته هو هر ڪنهن جي ٻڌي. پر ان کي آزمائڻ کان بعد عمل ان ڳالهه تي ڪري. جيڪا سچائي تي پوري لهي. ان کي سڀكاريو ته ڏڪ جي وقت ڪيئن ڪلبو آهي ۽ کيس ٻڌايو ته ڳوڙها وهائڻ ۾ ڪوشرم ناهي. ان کي اعتراض ڪندڙ ڪارڻ ۽ خوشامدين کان خبردار ڪريو. ان کي چئي چڏيو ته پنهنجي سگمه ۽ دماغ ڪنهن وڌي ٻولي لڳائيندڙ ڪي وڪرو ڪرڻ ۾ ڪو حرج ناهي پر پنهنجي دل ۽ روح جي ٻولي لڳائڻ ڪنهن کي نه ڏئي. ان کي سڀكاريو ته شور مچائيندڙ هجوم ڏانهن ڪن ضرور ڏئي پر جيڪڏهن اهو سمجھي ٿو ته هو حق تي آهي ته سندس مقابلو ڪري.

استاد محترم! ان سان نرمي سان ضرور پيش اچجو پر ان جا نخرا نه ڪظجو چو ته لوه ٻئي مان نڪرڻ کان پوءِي فولاد بُـجندو آهي.

هـ۔ ابراهام لنکن جون ڪجمہ تصویرون گڏ کري ڪاپي ۾ لڳایو.

وـ۔ ابراهام لنکن جي زندگي تي هـ۔ مختصر ڪتاب جي لنڪ ڏجي ٿي،
aho ڪتاب کو هـ۔ شاگرد ڊائـن لود ڪري اچـي ۽ سـپ گـنجـي ان کـي پـڙـهنـ.

<http://www.libgen.io/ads.php?mcl5=7BA583DECFCBA54694CS28FA152AVE32>

لغت	
معنی	لفظ
غور ۽ ڌيان سان ٻڌڻ ڪاروبار ۾ ايترو نقصان پوٹ جو ڪجمہ باقي نه بچي	ڪـنـ ڏـئـيـ ٻـڌـڻـ ڏـيوـالـجـطـ
تيز ۽ حرفتي سدارو آٽـينـدـڙـ	جارـحانـهـ
سخت دل، بدـبخـتـ	صلـحـ
	شـقـيـ القـلـبـ